NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 29. Warszawa, dnia 20 grudnia 1922 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 240 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 290 mk. poleconą 340 mk.). Prenumerata kwartalna 1.000 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem 600 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

Organizacja władz.

553.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z d. 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 800) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę zasadniczą od skargi (art. 1 ustęp pierwszy ustawy) oraz opłaty od podań i ich załączników (art. 4 ustawy) uiszcza się znaczkami stemplowemi (skarbowemi — nie stemplowemi) albo gotówką; opłaty od świadectw i odpisów, wydawanych przez Najwyższy Trybunał Administracyjny (art. 5 ustawy), tylko znaczkami stemplowemi.

§ 2. Znaczki stemplowe, odpowiadające wysokości opłaty zasadniczej, należy nakleić na pierwszej stronicy podania. Urzędnik biura podawczego Najwyższego Trybunału Administracyjnego winien te znaczki stemplowe—jeśli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono, albo zdjęto z innego papieru — skasować w ten sposób, iż na każdym znaczku stemplowym wyciśnie pieczęć urzędową i datę dnia kasowania tak, aby część pieczęci — w każdym razie jednak data kasowania znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze; gdyby pieczęć urzędowa nie wykazywała daty dnia kasowania, winien urzędnik biura podawczego datę tę wpisać na każdym znaczku tramentem oraz wycisnąć pieczęć w sposób wyżej wskazany.

§ 3. W ten sam sposób należy postąpić przy uiszczaniu opłat od podań i załączników, wymienionych w art. 4 ustawy, naklejając jednakże na pierwszej stronicy podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronicy jednego egzemplarza, znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich egzemplarzy i arkuszy podania, tudzież od wszystkich załączników.

§ 4. Przy uiszczaniu przewidzianych w art. 5 ustawy opłat od świadectw i odpisów, należy znaczki stemplowe, przypadające od pierwszego i dalszych arkuszy świadectw względnie od wszystkich stronic odpisów, nakleić na świadectwie, względnie odpisie i znaczki te skasować w sposób, wskazany w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. W razie uiszczenia opłaty zasadniczej oraz opłat od wymienionych w art. 4 podań i załączników gotówką, należy odpowiednią kwotę wnieść do kasy skarbowej, która potwierdzi zapłatę na skardze względnie podaniu, albo — jeśli płatnik tego żąda — osobnym kwitem kasowym, w którym to razie petent obowiązany jest kwit kasowy nakleić na skardze względnie podaniu. Najwyższy Trybunał Administracyjny zaświadczy na żądanie petenta, iż kwit pozostał w aktach.

§ 6. Kwotę, którą należy złożyć tytułem kaucji na zabezpieczenie opłaty dodatkowej (art. 1 ustęp 2 ustawy), wpłaca się gotówką za pomocą blankietu nadawczego Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Nr. 30110 Centralnej Kasy Państwowej, przyczem na odcinku blankietu t. zw. „dowodzie odbioru", jak również na odwrotnej stronie odcinku blankietu t. zw. „dowodu złożenia" wpisać należy „Kaucja do dyspozycji Najwyższego Trybunału Administracyjnego w procesie N. N. przeciwko N. N. o . . . . . ." Tak uzupełniony dowód odbioru winien być naklejony na skardze jako dowód zapłaty.

W ten sam sposób należy postąpić, jeśli Najwyższy Trybunał Administracyjny w myśl art. 3 ustęp trzeci ustawy nałoży na skarżącego obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej, niepokrytej kaucją, z tą jednak różnicą, iż wpisać należy „Opłata dodatkowa w myśl decyzji N. T. A. z . . . . w procesie N. N. przeciwko N. N. o . . . . . ." Dowód odbioru należy przesłać Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu.

Blankiety nadawcze Pocztowej Kasy Oszczędności nabywa się w każdym urzędzie pocztowym.

§ 7. Nieuiszczoną w terminie opłatę dodatkową (art. 3 ustępy drugi i trzeci ustawy) oraz nieuiszczone opłaty od podań i załączników ściągają władze skarbowe; w tym celu Najwyższy Trybunał Administracyjny zawiadamia Ministerstwo Skarbu o każdym poszczególnym przypadku.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

(—) *Julian Nowak.*

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 4/XII 1922 r. Nr. 105, poz. 976).

554.

OGÓLNA INSTRUKCJA

z dnia 11 listopada 1922 roku

o sposobie wykonywania **kontroli przez Kontrolę Państwową,**

wydana na mocy art. 10 Ustawy o Kontroli Państwowej z dnia 3-go czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314) w porozumieniu z Radą Ministrów, (uchwała Rady Ministrów z dnia 3-go listopada 1922 r.).

I. Wstęp.

Zadania Kontroli Państwowej.

§ 1.

Na zasadzie art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 17 marca 1921 r. i ustawy sejmowej z dnia 3 czerwca 1921 r. Kontrola Państwowa powołana jest do kontróli całej administracji państwowej pod względem finansowym i gospodarczym.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. Kontrola Państwowa, w miarę uznania Rządu może być również powołaną do rewizji finansowej gospodarki ciał samorządnych i instytucji, zakładów, fundacji, stowarzyszeń i spółek, działających przy udziale finansowym Skarbu Państwa lub pod jego gwarancją.

§ 2.

Zadanie swe spełnia Kontrola Państwowa w kierunku przewidzianym w art. 4 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. przez swoje organy drogą:

a) kontroli faktycznej.
b) kontroli następnej.

II. Kontrola faktyczna.

Cel i środki.

§ 3.

Celem kontroli faktycznej (lokalnej) jest wyświetlenie finansowo-gospodarczej działalności władz państwowych przez badanie na miejscu umów i wszelkich zobowiązań, rewizji kas, rachunkowości, rewizji składów, magazynów, inwentarzy i wogóle majątku państwowego oraz sprawdzanie wszelkich robót i dostaw.

1. Sposób wykonywania kontroli faktycznej.

§ 4.

Prawo wykonywania kontroli faktycznej przysługuje z urzędu Prezesowi, wiceprezesom i dyrektorom departamentów Najwyższej Izby i Prezesom Izb Okręgowych, jak też delegowanym przez nich podwładnym urzędnikom Kontroli Państwowej.

Delegowany do wykonania kontroli faktycznej urzędnik Kontroli otrzymuje upoważnienie swej władzy na piśmie, z wymienieniem, w jakim celu jest delegowany.

Upoważnienie powinno być podpisane przez odnośnego zwierzchnika delegowanego urzędnika i mieć pieczęć Najwyższej Izby lub Izby Okręgowej Kontroli Państwowej.

§ 5.

Po przybyciu na miejsce w celu wykonania kontroli faktycznej delegaci Kontroli winni się zgłosić do kierownika urzędu, który ma być kontrolowany i przedstawić upoważnienie swej władzy.

§ 6.

Kierownik kontrolowanego urzędu asystuje osobiście lub deleguje urzędnika, któryby był obecny przy dokonywaniu kontroli i udzielał organom Kontroli wszelkich potrzebnych wyjaśnień.

Należy dążyć, aby przy przeprowadzaniu kontroli tok czynności bieżących urzędu kontrolowanego nie ulegał przerwie.

a) Badanie umów i zobowiązań.

§ 7.

Przy badaniu umów i zobowiązań na miejscu należy przedewszystkiem sprawdzić:

a) czy dla uskuteczenienia odnośnej tranzakcji przewidziany jest w budżecie odpowiedni kredyt;

b) czy zgodnie z przedstawionemi ofertami umowa została zawarta w sposób najbardziej dla Skarbu dogodny;

c) czy przy wyborze kontrahenta, ustaleniu i opracowaniu warunków dokonania tranzakcji, Skarb Państwa został zabezpieczony od strat;

d) czy przy zawarciu umowy zostały pobrane należne opłaty skarbowe.

§ 8.

Niezależnie od badania umowy samej winno być również sprawdzane jej wykonywanie.

§ 9.

W zakresie umów i zobowiązań osobowych, należy przedewszystkiem badać, czy odpowiadają przepisom oraz czy ilość pracowników nie przekracza etatu, ustalonego preliminarzem względnie etatem organizacyjnym.

b) Rewizja kas.

§ 10.

Kasy Państwowe odnośnie do rewizji dzielą się na 3 kategorje:

III kategorja — Centralna Kasa Państwowa,

II kategorja — kasy skarbowe, podlegające izbom skarbowym.

I kategorja — kasy specjalne — otwierane przy urzędach państwowych, jako kasy poborowe, płatnicze i poborowo-płatnicze.

Rewizja każdej kasy III i II kategorji winna być dokonaną przez Kontrolę Państwową niemniej niż raz do roku.

Kasy I kategorji powinny być kontrolowane w miarę możności raz do roku.

§ 11.

Rewizje kas przez organy Kontroli winny być zawsze niespodziewane, a w razie koniecznej potrzeby mogą się odbywać także w dni świąteczne i w godzinach pozabiurowych.

Rewizje nie mogą jednakże powodować przerwy w normalnym toku czynności kasowych, na których załatwienie należy pozostawić każdego dnia niezbędną ilość czasu.

Przy dokonywaniu rewizji kas państwowych organa kontroli winny kierować się wydanemi przepisami rachunkowo-kasowemi.

§ 12.

Rewizja Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej i Pocztowej Kasy Oszczędności, banków państwowych lub banków, działających z gwarancją Państwa, powinna być dokonywana przez Najwyższą Izbę Kontroli Państwowej z uwzględnieniem ich specjalnych ustaw, lub statutów.

Rewizja specjalnych kas i ich rachunkowości Ministerstwa Kolei, Ministerstwa Poczt i Telegrafów, jak również kas wojskowych komisji gospodarczych będzie dokonywana według specjalnych przepisów, jakie będą wydane dodatkowo przez Prezesa N. I. K. w porozumieniu z właściwymi ministrami, na podstawie specjalnych przepisów rachunkowo-kasowych.

c) Rewizja rachunkowości.

§ 13.

Przy kontroli rachunkowości należy się przedewszystkiem przekonać:

1) czy w danym urzędzie prowadzone są wszystkie księgi rachunkowe, przewidziane w wydanych przez ministerstwa w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwowej przepisach rachunkowo-kasowych, oraz czy są one prowadzone prawidłowo i zgodnie z temi przepisami;

2) czy są one prowadzone terminowo, t. j. czy wszystkie operacje kasowo-rachunkowe są zapisywane do odnośnych ksiąg bez zwłoki;

3) czy rachunkowość w przedsiębiorstwach państwowych z charakterem przemysłowym prowadzona jest zgodnie z ustalonym dla nich systemem rachunkowości;

4) czy przepisy rachunkowości urzędów mających specjalną rachunkowość są uzgodnione z Najwyższą Izbą Kontroli Państwowej zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 3 czerwca i czy urzędy te prowadzą rachunkowość zgodnie z przepisami.

§ 14.

Jeżeli przy kontroli rachunkowości będzie ustalone, że te lub inne rozporządzenia administracyjne, wydane w granicach ustalonych z Kontrolą Państwową kasowych i rachunkowych przepisów, zostały przez władze centralne zmienione lub uchylone, delegat Kontroli obowiązany jest ustalić, czy odnośne zarządzenie zostało zrobione za zgodą Najwyższej Izby Kontroli Państwowej (art. 12 ustawy).

d) Rewizja składów i magazynów.

§ 15.

Przy rewizji składów i magazynów delegat Kontroli powinien przedewszystkiem ustalić:

1) czy materjały, przedmioty i produkty przechowywane są zgodnie z istniejącemi przepisami i instrukcjami;

2) czy prowadzone są prawidłowo i terminowo wszystkie przewidziane przez przepisy książki materjałowe;

3) czy saldo książkowe materjałów, produktów i przedmiotów w dniu rewizji zgadza się ze stanem rzeczywistym (ilość, waga, miara);

4) czy materjały i przedmioty znajdujące się w składach są rozchodowane, czy też leżą od dłuższego czasu bez użytku, lub też rozchód ich jest nieznaczny w stosunku do ilości zapasów;

5) czy przychód materjałów i przedmiotów zgodny jest z aktami odbiorczemi;

6) czy rozchód materjałów i przedmiotów oparty jest na zapotrzebowaniach urzędów, mających prawo dysponowania materjałami i przedmiotami, znajdującemi się w danym magazynie lub składzie;

7) czy składy i magazyny są należycie zabezpieczone od ognia i kradzieży;

8) czy majątek przechowywany w składach nie uległ z jakichkolwiek powodów uszkodzeniu;

9) czy uszkodzenie wynikło z wad budynku, lub też czy powstało wskutek nienależytego przechowywania.

§ 16.

Gdy w składach i magazynach przechowywane są znaczne zapasy materjałów, dozwala się nie sprawdzać wszystkich zapasów, lecz tylko niektóre oddzielne rodzaje materjałów, przyczem pewna tylko ilość materjałów powinna być sprawdzona dokładnie, inne zaś sprawdza się na wyrywki w sposób najbardziej celowy.

W protokóle o dokonanej rewizji składów i magazynów winno być wskazane, w jaki sposób i jakie materjały i przedmioty były sprawdzone przez Kontrolę.

§ 17.

Jeżeli przy faktycznej kontroli składów i magazynów okazał się nadmiar materjałów, lub przedmiotów w porównaniu z saldem książkowem, to nadmiar ten winien być zapisany w odnośnej księdze na przychód.

O nadmiarze lub braku materjałów, jaki się okazał przy sprawdzeniu, zaznacza się w protokóle kontroli faktycznej z dołączeniem wyjaśnienia zarządzającego składem o przyczynach niezgodności rzeczywistego stanu materjałów z książkowym saldo.

e) *Udział Kontroli przy określaniu strat.*

§ 18.

Organy Kontroli powinny w miarę możności przyjmować udział:

1) przy oględzinach majątku uznanego przez władze za niezdatny do użytku;

2) przy sprzedaży lub niszczeniu z tych lub innych powodów majątku skarbowego;

3) przy określeniu strat powstałych wskutek nadzwyczajnych wypadków.

Sposób zawiadamiania Kontroli pozostawia się porozumieniu odnośnych władz z Kontrolą Państwową.

f) *Kontrola robót i dostaw.*

§ 19.

Na wniosek władz lub z własnej inicjatywy Kontrola Państwowa może brać udział według swego uznania w sprawdzaniu robót i dostaw.

Sposób zawiadamiania Kontroli o terminie odbioru robót i dostaw pozostawia się porozumieniu odnośnych władz z Kontrolą Państwową. Nieprzybycie przedstawiciela Kontroli na czas i miejsce wskazane w zawiadomieniu nie wstrzymuje odbioru.

Obecny przy odbiorze delegat Kontroli ma prawo włączyć do protokółu swoje uwagi, dotyczące danego odbioru. Jego opinja nie wstrzymuje odbioru.

§ 20.

Przy wykonywaniu kontroli robót i dostaw organy Kontroli winny przedewszystkiem ustalić:

1) czy roboty i dostawy dokonywane są zgodnie z warunkami umów lub zobowiązań z zatwierdzonemi przez władze kosztorysami, planami i technicznemi warunkami;

2) czy jest prowadzona odpowiednia kontrola ilości robotników zajętych przy robocie.

Ocena technicznego wykonania robót, oraz technicznej wartości materjałów i przedmiotów należy do organów odnośnych urzędów wykonawczych. Przedstawiciele Kontroli kontrolujący wykonanie robót lub dostaw mają jednak prawo i obowiązek zaznaczyć swoją opinję co do przyjęcia ich nietylko w razie ujawnienia niezgodności z warunkami umowy, lecz również w razie oczywistej nieprzydatności materjałów.

g) *Kontrola majątku państwowego ruchomego i nieruchomego.*

§ 21.

Przy sprawdzaniu inwentarza ruchomego delegat Kontroli powinien przedewszystkiem ustalić:

1) czy w danym urzędzie prowadzona jest należycie księga inwentarza ruchomego;

2) czy inwentarz zapisany jest do księgi w całości;

3) czy na inwentarz zapisany do rozchodu jako sprzedany lub zniszczony są pozwolenia właściwej władzy i odpowiednie protokóły, stwierdzające konieczność sprzedaży lub fakt zniszczenia;

4) czy suma uzyskana ze sprzedaży została wpłacona do kasy skarbowej;

5) czy w razie uskutecznionej wymiany przedmiotów inwentarza ruchomego na inne potrzebne przedmioty lub materjały było uzyskane zezwolenie właściwej władzy.

§ 22.

W stosunku do majątku nieruchomego, delegaci Kontroli powinni przedewszystkiem ustalić:

1) czy wszystkie objekty majątku nieruchomego, stanowiące własność Państwa, są zarejestrowane przez odnośne władze i urzędy w odnośnych księgach, lub wykazach;

2) czy przy rejestracji są wskazane wszystkie zasadnicze dane, jakie dałyby możność określić wartość majątku państwowego;

3) w jaki sposób jest eksploatowany lub wykorzystany wszelki nieruchomy majątek państwowy, i czy Skarb Państwa otrzymuje z tej eksploatacji lub też wykorzystania odpowiedni pożytek, lub dochód, i czy dochód ten wpływa w należytym czasie do Skarbu Państwa:

4) jeżeli majątek nie jest w zupełności eksploatowany — to jakie są tego powody;

5) czy są należycie ochronione od szkód i strat obszary leśne, bogactwa mineralne i posiadłości ziemskie.

§ 23.

Jeżeli majątek lub przedsiębiorstwo państwowe jest oddane w dzierżawę, to należy ustalić, czy dzierżawa jest korzystną dla Skarbu i opartą na prawnych podstawach oraz czy dzierżawca spełnia warunki zawartej z nim umowy.

2) Protokół o wynikach kontroli.

§ 24.

Wyniki kontroli winny być stwierdzane protokółami sporządzonemi na miejscu w dwóch egzemplarzach.

Protokóły winny być wyczerpujące i zawierać wszystkie ujawnione przy rewizji fakty, winny być podpisane niezwłocznie po ich sporządzeniu przez delegata Kontroli i przedstawicieli urzędu kontrolowanego.

Jeden egzemplarz sporządzanego protokółu otrzymuje delegat Kontroli Państwowej, drugi egzemplarz przedstawiciel kontrolowanego urzędu.

§ 25.

Osoby, biorące udział w kontroli, lub asystujące przy niej, mają prawo żądać, ażeby ich uwagi i wyjaśnienia dotyczące dokonanej kontroli były włączone do protokółu, w razie zaś, gdyby żądanie to nie zostało przez sporządzającego protokół wykonane, są uprawnione wpisać do protokółu swoje uwagi i wyjaśnienia własnoręcznie przy podpisywaniu protokółu.

§ 26.

Jeżeli przy kontroli faktycznej został stwierdzony, czy to znaczny brak w gotówce, lub w zapasach, czy to zła wola w gospodarce, czy też brak

troski o dobro publiczne, lub wogóle znaczne nieprawidłowości, których kontynuowanie może narazić Skarb na dalsze straty, delegat Kontroli, nie wstrzymując biegu swoich czynności, winien bezzwłocznie zawiadomić o tem swoją władzę oraz władzę zwierzchnią kontrolowanego urzędu, które obowiązane są wydać natychmiast właściwe zarządzenia.

Udział Kontroli w Komisjach.

§ 27.

Jeżeli władza lub urząd zwróci się do organów Kontroli z prośbą o delegowanie jej przedstawiciela dla wzięcia udziału w pracach wyznaczonej przez tę władzę Komisji lub wyznaczonej przez nią kontroli, decyzja co do delegowania urzędnika Kontroli zależy w każdym poszczególnym wypadku od uznania zwierzchniej władzy organów Kontroli.

Delegat Kontroli uczestniczy w tych wypadkach z głosem doradczym. Jednakże ma prawo łącznie z podpisaniem protokółu zaznaczyć swoje odmienne uwagi i spostrzeżenia. Odpis protokółu winien być wręczony delegatowi Kontroli.

§ 28.

W razie, gdy Komisja wyznaczona z ramienia urzędu ma za zadanie przeprowadzenie wewnętrznej rewizji w zakresie finansowo-gospodarczej działalności danego lub podwładnego urzędu, biorący w niej udział delegat Kontroli ma prawo w razie ujawnionych w toku prac uzasadnionych wątpliwości zażądać rozszerzenia zakresu rewizji. W razie odmowy Kontrola ma prawo zarządzić oddzielną własną rewizję. W każdym razie należy o ile możności unikać dwóch równoczesnych rewizji, któreby sobie wzajemnie przeszkadzały.

III. Kontrola następna.

Cel i środki.

§ 29.

Celem kontroli następnej jest wszechstronna ocena całokształtu gospodarki państwowej, ostateczne ustalenie prawidłowości dokonanych wydatków i pobranych dochodów przez sprawdzanie rachunków pod względem formalnym, cyfrowym i co do istoty dokonanych czynności. Kontrola ta ma być dokonywana w czasie najkrótszym po dokonaniu wydatków i pobraniu dochodów.

§ 30.

Wydane przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli „Przepisy rachunkowo-kasowe dla władz i urzędów“ ustalają, jak i w jakich terminach mają być składane sprawozdania i jak mają one być cenzurowane przez odnośne władze. Przepisy te ustalają również, że odnośne organy Kontroli otrzymują od władz i urzędów tylko sprawozdania i zamknięcia, należące zaś do tych sprawozdań i zamknięć dowody kasowe i rachunkowe odnośne władze i urzędy przechowują do dyspozycji organów Kontroli.

§ 31.

Po otrzymaniu od odnośnych władz i urzędów miesięcznych sprawozdań o dochodach i wydatkach organy Kontroli ustalają, czy na dołączonych do sprawozdania wykazach i wyciągach o dochodach i wydatkach urzędów I instancji stwierdzone jest sprawdzenie tych dochodów i wydatków przez urzędy II instancji.

Sprawdzenie (cenzura) dochodów i wydatków urzędów I instancji przez urzędy II instancji nie uwalnia organów Kontroli Państwowej od zadań włożonych na te organy.

§ 32.

Dla dokonania kontroli następnej dokumentalnej mają być delegowani urzędnicy Kontroli zasadniczo do urzędów, w których dowody kasowe i rachunkowe się przechowują. Organy Kontroli mogą także w razie potrzeby zażądać od odnośnych władz i urzędów przysłania tych dowodów, dla dokonania kontroli w Izbie.

Prócz tych dowodów ministerstwa mają przesyłać akta potrzebne dla dokonywania kontroli w Izbie w miarę możności i na czas określony przez wzajemne porozumienie.

1) Sposób wykonywania kontroli następnej.

§ 33.

Przy kontroli następnej pod względem formalnym i cyfrowym należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy wykazane, zgodnie ze sprawozdaniem odnośnych władz i urzędów, dochody i rozchody sum budżetowych, depozytowych i funduszów specjalnych — zostały usprawiedliwione wszystkiemi dowodami, przewidzianemi przez odnośne przepisy;

2) czy dane tych sprawozdań zgodne są z wykazami i sprawozdaniami przedstawionemi do Kontroli zgodnie z „Przepisami rachunkowo-kasowemi“ przez odnośne izby skarbowe;

3) czy należące do sprawozdań dokumenty nie przedstawiają jakichkolwiek wątpliwości, czy nie zawierają nieomówionych poprawek, któreby zmieniały ich treść i formę, czy są zgodne z odnośnemi przepisami, czy wliczenia na dokumentach są prawidłowe i czy są odpowiednie pokwitowania;

4) czy książki rachunkowe są zgodne ze sprawozdaniami i dowodami;

5) czy istnieje wzajemna zgodność między księgami;

6) czy sumy przychodów i rozchodów zapisywane są do ksiąg w odpowiednim czasie.

Kontrola następna co do istoty dokonywanych czynności.

a) *Kontrola dochodów.*

§ 34.

Przy kontroli następnej dochodów sprawdza się przedewszystkiem:

1) czy dochody pobrane są w ustalonych terminach;

2) czy prawidłowo ściągnięto należne kary;

3) czy niedobory i zaległości poborów, dochodów oraz długi i straty zostały prawidłowo wykazane, czy poczyniono we właściwym czasie odpowiednie kroki w celu ściągnięcia tych zaległości i długów;

4) jeżeli szkody i straty przyjęto na koszt Skarbu — czy zostało to należycie uzasadnione i przez odpowiednie władze zatwierdzone.

b) *Kontrola depozytów.*

§ 35.

Kontrola następna depozytów polega na sprawdzeniu:

1) czy nie zaliczono do depozytów — dochodów państwowych i sum specjalnych;

2) czy depozyty wydano z właściwych pozycji przychodu i właściwym osobom;

3) przy zwrocie depozytu, stanowiącego kaucję, czy wykonane zostały warunki, dla zabezpieczenia których kaucja była złożona.

c) *Kontrola wydatków.*

§ 36.

Przy kontroli następnej wszystkich wydatków sprawdza się przedewszystkiem:

1) czy dany wydatek był przewidziany w budżecie lub specjalnej ustawie;

2) czy był dokonany celowo i z należytą oszczędnością;

3) czy wydatek został dokonany zgodnie z przepisami i za zgodą odnośnej władzy, mającej prawo dysponowania;

4) czy wydatki były zrobione z właściwych pozycji budżetu;

5) czy wypłaty dokonywano zgodnie z wystawionymi rachunkami.

aa) *Wydatki osobowe*

§ 37.

Przy kontroli następnej dokonanych wypłat uposażenia należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy osoby włączone do list płacy były mianowane przez odnośne władze na zajmowane stanowiska i czy uposażenie obliczono od właściwego terminu;

2) czy uposażenie obliczono zgodnie z ustalonym przez budżet etatem według odnośnych stopni służbowych i zgodnie ze stanem rodzinnym;

3) czy wszelkie dodatki obliczone są zgodnie z istniejącemi przepisami i normami;

4) czy urzędnicy kontraktowi otrzymali wynagrodzenie w sumach ustalonych przez zawarte z nimi umowy i czy umowy zawarte zostały zgodnie z odnośnemi przepisami;

5) czy zostały potrącone wszelkie należności, obciążające uposażenie urzędników, jako to: za zaliczki, za mieszkanie skarbowe i t. p. oraz czy potrącenia te wpisano we właściwym czasie na przychód;

6) czy nie zostały przekroczone personalne etaty, w budżecie przewidziane.

§ 38.

Odnośnie do rozchodów pieniężnych na djety i koszty podróży, należy przedewszystkiem sprawdzić:

1) czy rachunki kosztów podróży oraz potrzeba podróży są stwierdzone przez bezpośredniego przełożonego urzędnika. (Przepis ten nie dotyczy ministrów i szefów władz II instancji);

2) czy koszty podróży i djety wypłacono według ustalonych norm;

3) czy wypłacono djety w stosunku do ilości dni przebytych w podróży.

bb) *Wydatki rzeczowe.*

§ 39.

Przy sprawdzeniu wydatków na najem lokali dla urzędów należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy lokal nie jest częściowo zajęty na mieszkania dla urzędników i czy w danym razie urzędnicy wnoszą opłatę do Skarbu za mieszkania według ustalonych norm;

2) czy komorne wypłacono zgodnie z umową zawartą z właścicielem nieruchomości;

3) czy w stosunku do cen bieżących na materjały i robociznę, wydatki na drobny remont nie są wygórowane.

§ 40.

Przy kontroli następnej wydatków na opał i światło dla lokali i urzędów, należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy wydatki nie przewyższają ustalonych norm opału i oświetlenia;

2) czy normy opału i oświetlenia nie są wygórowane w stosunku do wydatków rzeczywistych

§ 41.

Przy kontroli następnej rozchodów na potrzeby gospodarcze, kancelaryjne, rysownicze i inne— należy sprawdzić, czy rozchod nie przewyższa sumy etatowej lub wyznaczonej przez specjalne rozporządzenie i czy wogóle nie jest wygorowany.

§ 42.

Przy sprawdzaniu wydatków na środki lokomocji, należy przedewszystkiem ustalić:

a) *Odnośnie do utrzymania samochodów:*

1) czy dane władze lub urzędy mają prawo utrzymywać daną ilość samochodów na rachunek Skarbu Państwa;

2) czy jest prowadzona kontrola jazdy samochodów;

3) czy samochody używane są wyłącznie do wyjazdów i przewozów służbowych;

4) czy wydatki na użytą benzynę, smary, opony są odpowiednie w stosunku do ilości służbowych wyjazdów.

b) *Odnośnie do utrzymania koni:*

1) czy na rachunek Skarbu Państwa utrzymywano koni nie więcej, niż to przewidziano przez etat lub specjalne rozporządzenie;

2) czy nie wydatkowano więcej paszy, niż było przewidziane przez odnośne normy;

3) czy normy te nie są wygórowane;

4) czy jest prowadzona kontrola pracy koni.

§ 43.

Przy kontroli następnej wydatków na zakup inwentarza sprawdza się przedewszystkiem:

1) czy ceny kupna inwentarza nie przewyższyły ówczesnych cen targowych, lub też kosztorysowych, o ile były one zatwierdzone przez władze;

2) czy kupiony inwentarz został zapisany na przychód do ksiąg inwentarzowych.

§ 44.

Przy kontroli następnej wydatków na zakupy z wolnej ręki materjałów, należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy zakup z wolnej ręki dokonany został zgodnie z kosztorysami i z rozporządzeniem władzy;

2) czy przedstawiono protokóły lub inne dowody stwierdzające odbiór i zdatność do użytku zakupionego materjału;

3) czy ceny zapłacone za materjały i produkty nie przewyższały ówczesnych cen targowych lub zatwierdzonych przez odnośne władze;

4) czy zakupione materjały lub produkty są wpisane w księgach na przychód.

§ 45.

Przy kontroli następnej wydatków na roboty dokonane we własnym zarządzie, należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy były sporządzone i zatwierdzone przez odnośne władze plany i kosztorysy na kapitalny remont, lub nowe budowle;

2) czy roboty wykonywane były według tych planów i kosztorysów;

3) czy dane o ilości dni pracy robotników są zgodne z dziennikami robót;

4) czy zaświadczono przez odnośne władze, że roboty budowlane zostały wykończone zgodnie z przepisami odnośnych ustaw;

5) w razie przekroczenia sum kosztorysowych i odstąpienia od zatwierdzonych planów, czy powstały one z ważnych powodów, stwierdzonych protokólarnie przez odnośne władze.

§ 46.

Przy kontroli następnej wydatków na dostawę materjałów i wykonanie robót na zasadzie umów należy co do zakupu materjałów, kierować się § 44 p. 4 co do wykonania robót — § 45 pp. 1, 2, 4, 5, pozatem należy w szczególności ustalić:

1) czy dana umowa była badana przez Kontrolę niezwłocznie po jej zawarciu przy pomocy kontroli faktycznej;

2) jeżeli umowa była badana — to czy przez odnośne władze zostały wykonane żądania Kontroli, oparte na wynikach tego badania; jeżeli przez kontrolę faktyczną umowa nie była badana, to odnośnie do prawidłowości zawarcia umowy należy się kierować § 7 niniejszej instrukcji. Następnie należy przedewszystkiem ustalić:

a) czy dostawa lub roboty dokonane zostały w terminach, przewidzianych w umowie;

b) czy odbiór dostawionych materjałów i robót wykonanych tak co do ilości, jak i co do jakości, jest stwierdzony protokółem, sporządzonym przez osoby, do tego upoważnione;

c) jeżeli delegat Kontroli nie był obecnym przy odbiorze — to czy Kontrola była w należytym czasie powiadomioną przez odnośne władze o czasie i miejscu odbioru;

d) czy wypłaty i rozrachunek z dostawcą lub z przedsiębiorcą dokonany jest prawidłowo i według cen i warunków, ustalonych przez umowę;

e) czy opłaty stemplowe zostały należycie uiszczone.

§ 47.

Przy kontroli następnej wydatków na kupno nieruchomości należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy były prawne podstawy dla dokonania danej tranzakcji kupna, i czy kupno było dokonane przez uprawnioną władzę;

2) jaki jest stan hipoteczny nieruchomości;

3) jaki jest stan rzeczywisty nieruchomości;

4) czy warunki kupna były dogodne dla Skarbu Państwa;

5) czy tranzakcja została dokonaną zgodnie z opinją Prokuratorji Generalnej.

d) *Kontrola rachunkowości materjałów.*

§ 48.

Przy kontroli następnej rachunkowości materjałów należy przedewszystkiem sprawdzić:

1) czy wszystkie zakupione i otrzymane w okresie sprawozdawczym materjały i produkty zapisano na przychód w odpowiednich księgach w należytej ilości i według istotnych cen zakupu;

2) czy na wszystkie ilości wydanych i zapisanych na rozchód materjałów i produktów przedstawiono odnośne pokwitowania osób, władz i urzędów, które otrzymały materjały;

3) czy materjały zapisane na rozchód zostały użyte stosownie do przeznaczenia;

4) czy materjały i produkty, przekazane innym urzędom i jednostkom gospodarczym, zostały przez te ostatnie zapisane na przychód.

§ 49.

O ile materjał został sprzedany, należy przedewszystkiem ustalić:

1) czy sprzedaż została dokonana prawidłowo, zgodnie z rozporządzeniem upoważnionej do tego władzy;

2) czy zachowano przepisy, ustanowione dla przetargu;

3) czy uzyskana ze sprzedaży suma została wniesiona do Skarbu Państwa;

4) gdyby ze sprzedaży wynikła strata — to czy ponosi ją Skarb, czy też należało ją ściągnąć od winnych — w ostatnim wypadku czy ją ściągnięto.

§ 50.

Przy przeniesieniu rachunkowem materjałów, produktów i innego mienia skarbowego ze stanu zdatnego do niezdatnego, należy przedewszystkiem sprawdzać:

1) czy zakwalifikowanie mienia państwowego, jako niezdatnego, zostało we właściwym czasie stwierdzone przez odpowiednią władzę;

2) jeżeli mienie uznano za niezdatne z powodu długotrwałego leżenia, używania, zamoczenia i t. d., to czy powody te można uznać, jako zasługujące na uwzględnienie dla przyjęcia straty na rachunek Skarbu;

3) jeżeli straty te wynikły z braku dozoru, to czy ściągnięto sumę należną za straty z winnych — i czy ściągniętą sumę wniesiono do Skarbu Państwa i prawidłowo zaksięgowano.

§ 51.

Odnośnie do braków w produktach i materjałach należy przedewszystkiem zwrócić uwagę:

1) czy braki nie przewyższają norm, dopuszczalnych przez przepisy;

2) jeżeli straty przewyższają normy dopuszczalne, to czy ściągnięto z winnych sumę, należną na pokrycie braków i czy ją wniesiono do Skarbu Państwa;

3) jeżeli straty są przyjęte na rachunek Skarbu, to czy to nastąpiło na podstawie przepisów lub właściwego rozporządzenia.

e) *Kontrola rachunkowości technicznej.*

§ 52.

Przy kontroli następnej wydatków pieniężnych i materjałów w zależności od ilości wykonanych robót technicznych organy Kontroli ustalają w szczególności:

1) czy dane kosztorysów wykonawczych zgodne są z danemi zestawień rachunkowych i czy zapisy w księgach rozchodów materjałów odpowiadają ilości i tożsamości tychże, wykazanej w kosztorysach wykonawczych;

2) czy obliczenia rozchodu materjałów i robocizny, według kosztorysów wykonawczych, zgodne są z ustalonemi normami rozchodu materjałów na roboty i z rzeczywistą ilością robót wykonanych;

3) czy w razie przekroczeń kosztorysów wstępnych są one dostatecznie uzasadnione;

4) czy zaksięgowano na przychód w odpowiedniej ilości i we właściwym czasie wyrobione przedmioty, wykazane w obrachunku produkcji;

5) czy zaksięgowano na przychód resztki materjałów pozostałych od wyrobów, o ile według obrachunku rzeczywisty dochód materjałów jest niższy od ilości zapisanych w swoim czasie na rozchód materjałów;

6) o ile te resztki nie były zapisane na przychód, a były wykazane jako strata przy produkcji, to należy ustalić, czy strata ta nie przywyższa norm dozwolonych przez przepisy lub ustalonych przez próby techniczne.

f) *Kontrola przedsiębiorstw państwowych.*

§ 53.

Przy sprawdzaniu przedsiębiorstw, prowadzonych przez Skarb Państwa, organy Kontroli badają, czy dokonane operacje odpowiadają zakresowi, ustalonemu przez władze i czy gospodarka była prowadzona celowo i z korzyścią dla Skarbu.

g) *Kontrola rocznych zamknięć rachunkowych i wykonanie budżetu.*

§ 54.

Po otrzymaniu rocznych zamknięć rachunkowych i kasowych zgodnie z „Przepisami rachunkowo-kasowemi", organy Kontroli powinny w szczególności sprawdzić:

1) czy roczne zamknięcia rachunkowe są uzgodnione z rocznem zamknięciem kasowem;

2) czy zmiany, które należałoby dokonać w miesięcznych zamknięciach, wskutek ustalonych przez organy Kontroli omyłek lub uchybień—zostały wprowadzone do zamknięć rocznych;

3) jakie pozycje wydatków, preliminowanych przy wykonaniu budżetu, zostały przekroczone i na jakie sumy;

4) czy dokonane przekroczenia preliminowanych na wydatki sum są należycie uzasadnione i mają prawne podstawy;

5) z jakich pozycji preliminowane sumy nie zostały w całości wydane;

6) czy pozostałość kredytu preliminowanego powstała wskutek niewykonania tych lub innych zamierzeń, przewidzianych w preliminarzu, czy też może być uznaną za sumę zaoszczędzoną;

7) jakie są przyczyny niewykonania zamierzeń i czy niewykonanie ich nie było połączone ze szkodą dla ogółu gospodarki państwowej;

8) czy sumy, zaoszczędzone mogą być uznane jako rezultat dobrej gospodarki, czy też powstały wskutek preliminowania kredytu nieodpowiednio do rzeczywistych potrzeb;

9) jakie są przyczyny wpływu do Skarbu Państwa dochodów według tych lub innych działów w sumie większej, niż to było przewidziane w preliminarzu;

10) czy są zaległości i jakie ich przyczyny;

11) jakie są przyczyny mniejszego wpływu dochodu w porównaniu z preliminowaną sumą;

12) czy, opierając się na rezultatach dokonanych w ciągu okresu budżetowego kontroli faktycznej i następnej gospodarki państwowej, i na zbadaniu wykonania całokształtu budżetu, Kontrola Państwowa może uznać, że dochody wpływały prawidłowo i kredyty zostały użyte celowo pod względem gospodarczym i z należytą oszczędnością — a w zależności od tego, czy może być postawiony wniosek o udzielenie lub też odmówienie Rządowi absolutorjum.

2) Terminy wykonywania kontroli następnej.

§ 55.

Rewizja powinna być dokonywaną przez organa Kontroli Państwowej w następujących terminach:

1) odnośnie do rachunkowości pieniężnej dochodów i wydatków:

a) pod względem kasowym: odnośnie do rachunkowości miesięcznej w ciągu jednego miesiąca, odnośnie do rachunkowości rocznej — w ciągu dwóch miesięcy;

b) co do istoty pobranych dochodów i dokonanych wydatków: odnośnie do rachunkowości miesięcznej — w ciągu dwóch miesięcy, odnośnie do rachunkowości rocznej w ciągu trzech miesięcy;

2) odnośnie do rachunkowości materjałów — w terminach, określonych dla rewizji rachunkowości pieniężnej co do istoty dokonywanych wydatków i pobranych dochodów.

Terminy oblicza się od dnia otrzymania przez Kontrolę sprawozdań i zestawień i tych — na skutek żądania Kontroli — dodatkowych dokumentów lub danych, bez których czynności rewizyjne byłyby uniemożliwione.

Rewizja poszczególnych spraw, a także rachunkowości na podstawie dostarczonych dodatkowo wyjaśnień — winna być ukończona nie później, jak w przeciągu miesiąca po otrzymaniu wyjaśnień lub dokumentów dopełniających.

§ 56.

W razie poważnych przyczyn — określone w powyższych paragrafach terminy mogą być przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwowej na wniosek odnośnych organów Kontroli przedłużone.

IV. Postępowanie na podstawie wyników kontroli faktycznej i następnej.

§ 57.

Po rozpatrzeniu przedstawionych przez delegatów Kontroli wyników dokonanej kontroli faktycznej, jak również po dokonaniu kontroli następnej, czy to cyfrowej, czy też co do istoty dokonanych czynności, urzędy Kontroli wzywają kontrolowany urząd do zakomunikowania niezbędnych wyjaśnień i poczynienia ewentualnych zarządzeń, stosownie do uwag o wynikach kontroli

Wezwanie to ma być posłane czy to w formie pisma, w którem wyszczególnione są odnośne uwagi i braki, ustalone przy kontroli faktycznej, czy też o rezultatach kontroli następnej — w formie rejestru uchybień (według załączonego szematu), który podlega zwrotowi.

1) Wyjaśnienie urzędów.

§ 58.

Zawiadomienia o zrobionych zarządzeniach i niezbędne wyjaśnienia, zgodnie z żądaniem Kontroli, winny być wysłane urzędom Kontroli przez odnośne władze, czy to w oddzielnem piśmie, czy też w otrzymanym przez władze rejestrze uchybień — w przeciągu miesiąca od dnia otrzymania pisma, t. j. zapisania go w dzienniku podawczym odnośnej władzy.

§ 59.

Po otrzymaniu od odnośnych władz wyjaśnień i dodatkowych danych, urzędy Kontroli winny je rozpatrzyć w miesięcznym terminie i:

1) jeżeli dodatkowe dane i wyjaśnienia uznano za wystarczające — rezultaty Kontroli przyjmuje się do wiadomości z warunkiem, że wyniki Kontroli będą przyjęte pod uwagę przy kontroli następnych, czy to miesięcznych, czy też rocznych zamknięć rachunkowych;

2) jeżeli nie nadesłano dodatkowych danych i wyjaśnień lub też udzielone uznane zostały za niewystarczające, to rezultaty kontroli winny być wniesione do właściwego kolegjum.

Do kolegjum winny być również wnoszone sprawy, które wskutek ujawnionej w wyniku Kontroli złej gospodarki, roztrwonienia majątku, lub braku gotówki mogą spowodować zawieszenie w czynnościach, lub odpowiedzialność materjalną i osobistą.

§ 60.

W razie stwierdzenia nieprawidłowości, przewidzianych w art. 13 ustawy, Kontrola Państwowa ma prawo postawić wniosek o zawieszenie w czynnościach odnośnych funkcjonarjuszów i pociągnięcie winnych do odpowiedzialności osobistej i materjalnej.

O ile zaś ujawnione zostały przez Kontrolę fakty, mające cechę przestępstwa karnego, względnie połączone ze stratą, lub mogące wywołać stratę dla Skarbu Państwa, urzędy Kontroli winny niezwłocznie zwrócić się do władz zwierzchnich kontrolowanego urzędu. Władze zwierzchnie winny wydać odpowiednie zarządzenia dla zapobieżenia dalszym stratom i o przedsięwziętych krokach zawiadomić bezzwłocznie odnośne urzędy Kontroli.

2) Orzeczenia kontroli i odwołania.

§ 61.

Właściwe kolegjum przesyła swe orzeczenia w sprawach dokonanej kontroli kontrolowanemu urzędowi, który zobowiązany jest do natychmiastowego ich wykonania. Władzom i urzędom przysługuje prawo odwołania do kolegjum Najwyższej Izby Kontroli w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołanie wnosi się piśmiennie do kolegjum, które wydało orzeczenie.

§ 62.

Orzeczenia kolegjum Najwyższej Izby Kontroli w sprawach, zastrzeżonych mu art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r., o ile one wymagają wykonania przesyła Najwyższa Izba Kontroli przełożonym władzom do natychmiastowego wykonania.

§ 63.

O wydanych na skutek orzeczenia zarządzeniach odnośne władze i urzędy winny zawiadamiać urzędy Kontroli nie później, jak w terminie miesięcznym od dnia doręczenia orzeczenia.

Jeżeli w oznaczonym terminie urzędy Kontroli nie zostaną powiadomione o wydanych zarządzeniach, zawiadamiają o tem bezpośrednio przełożoną władzę danego urzędu z wnioskiem o zarządzenie wykonania orzeczenia i czuwają nad tem, ażeby orzeczenie było wykonane.

V. Przepisy ogólne.

§ 64.

Władze i urzędy państwowe obowiązane są dawać Kontroli Państwowej wszelkie potrzebne wyjaśnienia tak ustnie, jak i na piśmie, jak również dopomagać przy dokonywaniu kontroli.

Władze i urzędy obowiązane są ściśle przestrzegać, ażeby sprawozdania, zawiadomienia i wyjaśnienia były przedstawiane urzędom Kontroli w terminach, przewidzianych w „Przepisach rachunkowo-kasowych" i w odnośnych paragrafach niniejszej instrukcji.

Dodatkowe dokumenty, dowody i wyjaśnienia, niezbędne Kontroli Państwowej, winny być na jej żądanie przesłane w terminie 2-tygodniowym od daty otrzymania pisma. W razach nagłych i niecierpiących zwłoki żądania Kontroli winny być wykonane w terminach skróconych, wskazanych w odnośnych pismach urzędów Kontroli.

Wszelkie pisma i żądania, co do których nie ustalono terminu, winny być załatwione przez władze i urzędy nie później, jak w ciągu miesiąca od daty otrzymania pisma.

Na pytania władz, skierowane do Najwyższej Izby Kontroli, wymagające uzgodnienia, Najwyższa Izba Kontroli winna dać odpowiedź do trzech tygodni od dnia otrzymania odnośnego zapytania.

§ 65.

W razie napotykanych trudności przy wykonaniu żądań Kontroli Państwowej, władze i urzędy zawiadamiają urzędy Kontroli o przyczynach opóźnienia przed upływem ustalonego terminu, wnosząc o odroczenie tego terminu.

Odroczenie terminu w każdym oddzielnym wypadku należy do kompetencji odnośnych urzędów Kontroli.

§ 66.

W razie nie otrzymania w ustalonych terminach sprawozdań rachunkowych, dodatkowych dowodów, jak również zawiadomienia o wykonaniu tych lub innych żądań — urzędy Kontroli posyłają po upływie terminu ponaglenie do odnośnych władz i urzędów; w razie niewykonania żądania po upływie 2 tygodni od daty wystosowania ponaglenia, organa Kontroli posyłają drugie ponaglenie. W razie niedostarczenia żądanych przez Kontrolę sprawozdań, dokumentów, wyjaśnień po upływie dwóch tygodni od daty drugiego ponaglenia, organy Kontroli zawiadamiają o tem bezpośrednio przełożoną władzę odnośnych urzędów, czy to wprost, czy zgodnie z § 70 przepisów za pośrednictwem Najwyższej Izby Kontroli.

Gdy i mimo interwencji władz centralnych żądania Kontroli Państwowej nie będą spełnione — Najwyższa Izba Kontroli przedstawia sprawę Prezydentowi Rzeczypospolitej oraz Sejmowi i Senatowi.

§ 67.

Izby Okręgowe korespondują służbowo tylko z temi władzami, osobami i instytucjami, których działalność i rachunkowość podlega ich kontroli.

Gdy potrzebna jest interwencja władz centralnych, Izby Okręgowe zwracają się do Najwyższej Izby Kontroli Państwowej.

§ 68.

Dowody, będące w posiadaniu urzędów Kontroli i jeszcze przez nią nie skontrolowane, mogą być wydane w następujących wypadkach:

1) władzy sądowej, jako materjał śledczy;

2) wyższej władzy organu, który przysłał dowody w celu sprawdzenia jego działalności;

3) po porozumieniu się z urzędem, którego własność stanowią dowody, wszystkim innym władzom państwowym, wyższym niż te, które przesłały dowody, jeżeli dowody te okażą się niezbędne przy ustaleniu wszelkiego rodzaju uprawnień Skarbu. Po zużytkowaniu treści, dowody powinny być zwrócone właściwej Izbie.

§ 69.

Urzędy Kontroli nie udzielają władzom ani odpisów, ani informacji z akt, znajdujących się w ich przechowaniu. W celu zrobienia odpisu, lub zebrania informacji odnośne władze delegują swego urzędnika do Izby Kontroli.

VI. Kontrola instytucji wymienionych w art. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 roku.

§ 70.

Jeżeli Rząd, po porozumieniu się z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli Państwowej uzna za potrzebne poddać Kontroli Państwowej instytucje, wymienione w art. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r., to rewizja ich winna być dokonywaną na zasadzie niniejszej Instrukcji ogólnej, o ile nie byłoby uznane za konieczne opracować dla kontroli tej lub innej instytucji przepisy specjalne.

§ 71.

Postanowienia niniejszej instrukcji nie dotyczą funduszów dyspozycyjnych.

Prezes Najwyższej Izby
Kontroli Państwowej:
(—) *Jan Żarnowski.*

(„Monitor Polski" Nr. 267 — 1922 r.).

Departament ....
Izba Okręgowa ....

REJESTR UCHYBIEŃ,

stwierdzonych przy kontroli rachunkowości dokumentalnej w pozycjach ....
przy/roz chodowych ....
.... za miesiąc .... 19...... r

KONTROLA PAŃSTWOWA	
Najwyższa/Okręgowa Izba Kontroli dn. .... 19...... r. Nr. .... Do .... Najwyższa/Okręgowa Izba Kontroli uprasza o zwrot niniejszego rejestru w terminie miesięcznym, zgodnie z § 58 „Ogólnych przepisów o dokonywaniu kontroli", po wyjaśnieniu każdej poszczególnej pozycji, z załączeniem żadanych dodatkowych dokumentów. (podpis) Dyrektor Departamentu (Prezes Izby Okręgowej) (podpis) Naczelnik Wydziału	Do Najwyższej/Okręgowej Izby Kontroli. dn. .... 19...... r. Nr. .... zwraca niniejszy rejestr Najwyższej/Okręgowej Izbie Kontroli po wyjaśnieniu każdej zamieszczonej w nim pozycji .... (podpis) Naczelnik Urzędu

Załącznik do § 57.

Nr. porząd.	Wyszczególnienie pozycyj wymagających wyjaśnień lub uzupełniających dokumentów	Zakwestjonowana suma	Nr. porząd.	Wyjaśnienia urzędu	Wnioski względnie decyzja Kontroli Państwowej

(podpis) Naczelnik Wydziału (podpis) Naczelnik Urzędu

Podatki bezpośrednie.

555.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1922 r.

w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego za rok podatkowy 1922 od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Przypadająca na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego i grodzieńskiego, województwa białostockiego, oraz powiatów: dziśnieńskiego, brasławskiego, wilejskiego i duniłowiczowskiego Ziemi Wileńskiej, na poszczególne powiaty, ogólna suma państwowego podatku gruntowego (art. 6 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich — Tom V Ros. Zb. Pr. wyd. 1903 r.) zostaje określona, poczynając od roku podatkowego 1922 w przeciętnych wysokościach, ustalonych z każdej dziesięciny gruntów, w następującej tabeli:

Tabela przeciętnej wysokości podatku gruntowego:

№ kolejny	NAZWA POWIATU	Z jednej dziesięciny gruntów uprawnych ogrodów, sadów i łąk	Z jednej dziesięciny lasów, pastwisk i odłogów, służących za pastwiska
1	białostocki	300	37
2	bielski	300	37
3	sokólski	300	37
4	grodzieński	240	30
5	wołkowyski	240	30
6	nowogródzki	250	31
7	słonimski	150	19
8	dziśnieński	240	30
9	brasławski	240	30
10	lidzki	280	35
11	wołożyński	160	20
12	wilejski	150	19
13	duniłowiczowski	240	30
14	kossowski	120	15
15	baranowicki	150	19
16	nieświeski	300	37
17	stołpecki	270	33
18	brzeski	120	15
19	kamień-koszyrski	130	16
20	sarneński	150	19
21	łuniniecki	160	20
22	piński	120	15
23	prużański	130	16
24	kobryński	120	15
25	drohiczyński	130	16
26	włodzimierski	250	31
27	horochowski	250	31
28	lubomlski	120	15
29	kowelski	120	15
30	krzemieniecki	300	37
31	dubnieński	300	37
32	równieński	300	37
33	ostrógski	300	37
34	łucki	250	13

§ 2. Do płacenia podatku gruntowego, pociągnięte być mają wszystkie grunta użytkowe uprawne, ogrody, sady, łąki, pastwiska i lasy, tudzież odłogi użytkowane jako pastwiska, znajdujące się w powiecie i położone poza obrębem miast i miasteczek z wyjątkiem wymienionych w art. 5 ustawy o podatkach bezpośrednich i ustawie o powinnościach ziemskich.

§ 3. Ogólną sumę państwowego podatku gruntowego, wyznaczonego na powiat (§ 1) rozkłada przy uwzględnieniu norm przepisanych ustawą o powinnościach ziemskich, co do jakości, wydajności i stanu gospodarczego gruntów, na grunta poszczególnych właścicieli, komisja repartycyjna dla podatku gruntowego, ustanowiona na każdy powiat (§ 4) w następującym składzie: naczelnika miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, jako przewodniczącego i sześciu członków z grona płatników podatku, powołanych przez dyrektora izby skarbowej, na wniosek naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w porozumieniu z miejscowym starostą powiatowym, z których trzech ma być powołanych z liczby płatników mniejszej własności i trzech większej własności. W takiej samej ilości i w ten sam sposób należy powołać zastępców członków komisji.

O dniu posiedzenia członkowie komisji winni być zawiadamiani piśmiennie przez przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem.

§ 4. Dla prawomocności postanowień komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, dwóch członków lub ich zastępców, a w szczególności jednego od większej i jednego od mniejszej własności. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 5. Skargi na postanowienia komisji płatnicy mogą podawać w ciągu miesiąca od dnia obwieszczenia urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o ukończeniu repartycji podatku i rozesłaniu nakazów płatniczych. Podanie skargi nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Skargi rozstrzyga ostatecznie dyrektor izby skarbowej.

§ 6. Termin płatności podatku ustanawia się do dnia 31 grudnia 1922 r.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*
Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z d. 17.XI. 1922 r. Nr. 98, poz. 901).

556.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany art. art. 6 i 7 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich w stosunku do Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 roku, o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla obszarów powiatów: wileńskiego, oszmianskiego, święciańskiego i trockiego, zmienia się brzmienie art. 6 i 7 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich (T. V. Zb. Pr. ros., wyd. r. 1903), nadając im treść następującą:

„Art. 6. Minister Skarbu upoważnia się poczynając od r. 1922 do określania wysokości państwowego podatku gruntowego od gruntów użytkowych i lasów, położonych na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, trockiego i święciańskiego. Wysokość tego podatku nie może być większa od przeciętnej normy, obowiązującej w tych samych latach, w powiatach województwa białostockiego“.

„Art. 7. Ogólną sumę państwowego podatku gruntowego, wyznaczonego na powiat (art. 6) rozkłada przy uwzględnieniu norm przepisanych ustawą o powinnościach ziemskich, co do jakości, wydajności i stanu gospodarczego gruntów, na grunta poszczególnych właścicieli komisja repartycyjna dla podatku gruntowego, ustanowiona na każdy powiat w następującym składzie: naczelnika miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, jako przewodniczącego i sześciu członków z grona płatników podatku, powołanych przez dyrektora izby skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, w porozumieniu z miejscowym starostą powiatowym, z których trzech ma być powołanych z liczby płatników mniejszej własności i trzech większej własności. W takiej samej ilości i w ten sam sposób należy powołać zastępców członków komisji.

O dniu posiedzenia członkowie komisji winni być zawiadamiani piśmiennie przez przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem.

Dla prawomocności postanowień komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, dwóch członków lub ich zastępców, a w szczególności jednego od większej i jednego od mniejszej własności. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Skargi na postanowienia komisji płatnicy mogą podawać w ciągu miesiąca od dnia obwieszczenia urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o ukończeniu repartycji podatku i rozesłaniu nakazów płatniczych. Podanie skargi nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Skargi rozstrzyga ostatecznie dyrektor izby skarbowej“.

§ 2. Stosowanie stawki państwowego podatku gruntowego określonej w dodatku do art. 6 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego, uchyla się.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*
Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z d. 17.XI. 1922 r. Nr. 98, poz. 902).

557.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 listopada 1922 roku

w przedmiocie określenia wysokości państwowego podatku gruntowego na obszarze Ziemi Wileńskiej na rok podatkowy 1922.

Na zasadzie § 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. w przedmiocie zmiany art. 6 i 7 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich w stosunku do Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 902) zarządza się co następuje:

Przypadająca na każdy z powiatów: wileński, oszmiański, święciański i trocki Ziemi Wileńskiej ogólna suma państwowego podatku gruntowego zostaje określona, poczynając od roku podatkowego 1922 na zasadzie przeciętnych wysokości podatku z każdej dziesięciny gruntu, ustalonych w następującej tabeli:

Tabela przeciętnej wysokości podatku gruntowego:

Nr. kolejny	NAZWA POWIATU	Z jednej dziesięciny gruntów uprawnych, ogrodów, sadów i łąk	Z jednej dziesięciny lasów, pastwisk i odłogów, służących za pastwiska
1	Wileński	300	37
2	Trocki	250	31
3	Oszmiański	250	31
4	Święciański	250	31

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z d. 17.XI. 1922 r. Nr. 98, poz. 906).

558.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości: Nawiązując do komunikatu, ogłoszonego w „Monitorze Polskim" dnia 10 listopada 1922 r. Nr. 256, zaznacza się, że termin do nabywania świadectw przemysłowych na rok podatkowy 1923 upływa z końcem grudnia r. b. i że termin ten bezwarunkowo nie będzie odroczony. Władze skarbowe przystąpią już w pierwszych dniach stycznia 1923 r. do przeprowadzenia ścisłej lustracji przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, a winnych niewykupienia lub posiadania nieodpowiednich świadectw przemysłowych pociągną do odpowiedzialności podatkowo-karnej na zasadzie artykułu 126 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, która to ustawa przewiduje karę grzywien do wysokości trzykrotnej nieopłaconej lub niedopłaconej należności za świadectwo przemysłowe.

(„Monitor Polski" Nr. 280 — 1922 r.).

559.

OGŁOSZENIA URZĘDÓW SKARBOWYCH

w sprawie podatku przemysłowego.

1.

OGŁOSZENIE

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym. w Zbarażu podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 10 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym, w terminie najpóźniej do dnia 10 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Zbaraż, dnia 10 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego.

2.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Gniewie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości że dnia 22 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 25 grudnia 1922 roku.

W tym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Gniew, dnia 25 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego.

3.

OGŁOSZENIE

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym, w Bohorodczanach podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z roku 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 30 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych da składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 18 z r. 1922 poz. 151) wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym, w terminie najpóźniej do dn. 30 grudnia 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla, w myśl art. 118 powołanej ustawy, obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie, będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Bohorodczany, dnia 30 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego
Pałamar m. p.

4.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Tłumaczu podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 17 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministerstwa skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R, P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151) wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w terminie najpóźniej do dnia 17 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Tłumacz, dnia 17 listopada 1922.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego
K. Kosiewicz.

5.

OGŁOSZENIE

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Ropczycach podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 25/XI 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym, w terminie najpóźniej do dnia 25/XII 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Ropczyce, dnia 25 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego.

6.

OGŁOSZENIE

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Dolinie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 16 listopada 1922 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym, w terminie najpóźniej do dnia 16 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej Ustawy obowiązku uiszczenia podatku w wyznaczonym wyżej terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Dolina, dnia 16 listopada 1922 roku.

Przewodniczący Komisji miejscowej
Naczelnik Inspektoratu skarbowego:
Hoszawski.

7.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Czortkowie podaje w myśl art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 17 grudnia 1921 r. do wiadomości publicznej, że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysków na r. 1922 zostały rozesłane płatnikom w dniu 15 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji miejscowej
do spraw podatku przemysłowego:
Haisig.

8.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Komisji miejscowej dla spraw podatku przemysłowego w Lisku podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości

że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych rozesłano dnia 16 listopada 1922 r.

Reklamacje przeciw ustaleniu zysku względnie zarobku i wymierzonej kwocie podatku mogą płatnicy wnosić do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym w Lisku w terminie do dnia 16 grudnia 1922 roku.

Lisko (Małopolska), 16 listopada 1922 roku.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego
Zakliczyński.

9.

OGŁOSZENIE.

Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych (Inspektorat skarbowy) w Gródku Jagiellońskim zgodnie z art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o państwowym podatku przemysłowym podaje do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 rozesłano dla doręczenia płatnikom dnia 15 listopada 1922 r.

Inspektorat skarbowy.

10.

OGŁOSZENIE.

Na zasadzie art. 111 ustawy o podatku przemysłowym z dnia 17 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7) przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego na miasto i powiat Białostocki, podaje do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych i osobistych zajęć zawodowych za lata 1921 i 1922 zostały rozesłane dla doręczenia poszczególnym płatnikom do Magistratu m. Białegostoku i Urzędów Gminnych powiatu Białostockiego w dniu 22 listopada 1922 r.

Reklamacje przeciwko ustalonym sumom obrotu i zysku mogą być wnoszone do wyżej wskazanej komisji w Białymstoku (ul. Warszawska 14) w terminie do dnia 22 grudnia 1922 r.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu wniesienia reklamacji.

Przewodniczący Komisji
Naczelnik Urzędu Skarbowego
Strzelbicki.

11.

OGŁOSZENIE.

W wykonaniu art. 111 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. Nr. 2 1922 r. poz. 7) Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego na powiat Łukowski podaje do powszechnej wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz osobistych zajęć zawodowych za 1921 i 1922 r. rozesłane zostały w dniu 30 września 1922 r. za pośrednictwem magistratów miast i urzędów gminnych dla doręczenia poszczególnym płatnikom.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego, nie może być podstawą do przedłużenia terminu wniesienia reklamacji.

Przewodniczący Komisji
A. Perycz.

12.

OGŁOSZENIE

Przewodniczący Komisji miejscowej dla spraw podatku przemysłowego na okręg Tczew (Pomorze) podaje zgodnie z art. 111 ustawy o podatku przemysłowym do publicznej wiadomości, że nakazy płatniczo na podatek procentowy od zysku za rok 1922 zostały rozesłane dla doręczenia w dniu 6 listopada 1922 r.

Reklamacje przeciw ustaleniu zysku względnie zarobku i wymierzonej kwocie podatku, mogą płatnicy wnosić do Komisji miejscowej przy Urzędzie Skarbowym podatków bezpośr. i opłat skarbowych w Tczewie w terminie do dnia 6 grudnia 1922 r.

Tczew 6 listopada 1922 r.

Przewodniczący Marjan Herz

13.

OBWIESZCZENIE

Na mocy art. 111 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140), podaje się do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych rozesłano dnia 25 listopada 1922 roku. Reklamacje przeciw ustaleniu zysku względnie zarobku i wymierzonej kwocie podatku mogą płatnicy w myśl art. 117 cyt. ustawy wnosić do miejscowej Komisji dla spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Pomorzanach w terminie miesięcznym od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Pomorzany (Małopolska) dnia 25 listopada 1922.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
do spraw podatku przemysłowego
Krukurka.

14.

OBWIESZCZENIE.

W myśl art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 17 stycznia 1922 r. podaje do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku za rok 1922 z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych nie obowiązanych do publicznego składania rachunków jakoteż osobistych zajęć przemysłowych i wolnych zajęć zawodowych w obrębie III dzielnicy miasta Lwowa wykonywanych zostały dnia 15 listopada 1922 r. rozesłane celem doręczenia tychże płatnikom.

Reklamacje przeciw wymiarowi tego podatku można wnieść do miejscowej Komisji przemysłowej dla III dzielnicy miasta Lwowa (pl. Cłowy 1) w nieprzekraczalnym terminie, włącznie do dnia 15 grudnia 1922 r.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem ustawowych odsetek za zwłokę.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji.

Lwów, dnia 15 listopada 1922 r. L. 6894.

Przewodniczący Komisji miejscowej
do spraw podatku przemysłowego dla III dzieln. m. Lwowa
Dr. Czymiański.

15.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek dochodowy od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Jarosławiu podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. R. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140), do publicznej wiadomości, że dnia 20 listopada 1922 r. rozesłane zostały nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 21 grudnia 1922 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Jarosław, dnia 20 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji miejscowej
dla spraw podatku przemysłowego.
Lewkowicz mp.

16.

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat Wejherowo podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przmysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17/1922 r. poz. 140) do publicznej wiadomości, ze dnia 1 grudnia 1922 r rozesłane będą nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych zajęć zawodowych.

Przeciw ustalonym sumom zysków, jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej cytowanej ustawy tudzież paragrafu 37 rozporz. Ministra Skarbu z dnia 30-go stycznia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 18 1922 r., poz. 151) wnosić reklamacje do Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat Skarbowych, w terminie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1922 r.

W terminie do dnia 31 grudnia 1922 r. mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie. Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Wejherowo (Pomorze), dnia 22 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji
Skrzypiński
Naczelnik Urzędu Skarbowego podatk. bezpośr.

17.

OGŁOSZENIE

Przewodniczący Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Włocławku podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz Ust. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 29 listopada 1922 r. rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nie obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych za pośrednictwem Policji Państwowej Magistratów i Urzędów Gminnych powiatów Włocławskiego i Nieszawskiego.

Przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobków jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 113 wyżej powołanej ustawy tudzież parag. 37 rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R P. Nr. 18 z roku 1922 poz, 151) wnosić reklamacje do Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Włocławku w terminie najpóźniej do dnia 29 grudnia 1922 r. wniesienie jednak reklamacji nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w powyższym terminie.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku i w razie niezapłacenia w tym terminie będą takowe ściągnięte przymusowo z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Niezależnie od powyższego ogłasza się, że płatnicy tego podatku, prowadzący przedsiębiorstwa w miastach i miasteczkach podlegają podatkowi od obrotu, za podstawę do wymiaru takowego służą sumy obrotów ustalone do wymiaru podatku procentowego. Reklamacje i skargi przeciwko ustaleniu sumy obrotu winny być wnoszone tym samym trybem jak i reklamacje i skargi na wymiar procentowego podatku od zysku.

Włocławek, dn. 29 listopada 1922 r.

Przewodniczący Komisji:
Mazurowski.

18.

OGŁOSZENIE

Na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z roku 1922 poz. 140), podaje się do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku za rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych rozesłano dnia 22-go listopada 1922.

Reklamacje przeciw ustaleniu zysku względnie zarobku i wymierzonej kwocie podatku mogą płatnicy wnosić do Komisji miejscowej dla spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Tarnobrzegu w terminie do dnia 22-go grudnia 1922.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji.

We wskazanym wyżej terminie t. j. do dnia 22 grudnia 1922 r. wpłacić należy wymierzone kwoty podatku.

Niezapłacony w terminie podatek będzie ściągnięty w drodze przymusowej z doliczeniem ustawowych kar i procentów zwłoki.

St. Radca Skarbu.

Podatek spadkowy i od darowizn.

560.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 17 października 1922 roku

o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 października 1922 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszar Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. Nr. 96 poz. 886) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przypadkach, przewidzianych w zdaniu trzeciem ustępu pierwszego art. 23 „Przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 796), władza skarbowa ustala na obszarze Ziemi Wileńskiej wartość sprzedażną na podstawie opinji stałych znawców, ustanowionych i zaprzysiężonych przez sąd.

W tym przedmiocie należy na obszarze Ziemi Wileńskiej stosować §§ 2 do 14 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1922 r. o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 476), z wyjątkiem

postanowień, dotyczących wyłącznie b. dzielnicy austrjackiej lub pruskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 16 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96 poz. 886).

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *W. Makowski.*

(Dz. Ust. z d. 20/XI—1922 r., Nr. 100, poz. 915).

Opłaty stemplowe.

561.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 listopada 1922 roku

w przedmiocie uchylenia na obszarze Ziemi Wileńskiej 5% opłaty skarbowej od sprzedaży i eksploatacji lasów.

Na zasadzie art. 6 punkt 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się na obszarze Ziemi Wileńskiej moc obowiązującą rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 5 listopada 1919 r., w przedmiocie opłat skarbowych od umów, dotyczących sprzedaży lasów (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. Wsch. Nr. 30, poz. 322), wraz z uzupełnieniem tego rozporządzenia, zawartem w dekrecie Nr. 301 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z d. 29 lipca 1921 roku (Dzien. Urz. Tymcz. Kom. Rz. Litwy Środk. Nr. 27).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z d. 7.XII 1922 r., poz. 931).

Podatki konsumcyjne.

562.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 listopada 1922 roku

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatku od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607), zarządza się, co następuje:

§ 1. Unormowaną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r., w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 307), którego moc obowiązującą rozszerzono rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z roku 1922 Nr. 2, poz. 9) na obszar b. dzielnicy pruskiej, opłatę akcyzową od drożdży prasowanych podnosi się z kwoty 20 na 240 marek od 1 kg. wagi.

§ 2. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadać będą na składzie drożdże w ilości ponad 1 kg., obowiązane są zgłosić celem dodatkowego opodatkowania w ciągu 3 dni, a to w b. dzielnicy rosyjskiej właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, a w b. dzielnicy austrjackiej i pruskiej w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas drożdży, jaki u nich znajdować się będzie na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Ten sam obowiązek ciąży także na odbiorcach przesyłek drożdży wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nadeszłych po tym terminie.

§ 3. Od drożdży prasowanych, sprowadzonych na pozostały obszar Rzeczypospolitej Polskiej z województwa śląskiego, — jak długo w tem województwie nie będzie podniesiony podatek do normy, ustalonej w § 1 niniejszego rozporządzenia, pobierać się będzie dodatkową opłatę akcyzową w wysokości różnicy między stopą podatkową obowiązującą na obszarze województwa śląskiego, a nową stopą obowiązującą na obszarze reszty Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem 1 stycznia 1923 r.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z d. 17.XI. 1922 r. Nr. 98, poz. 904).

563.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 listopada 1922 roku

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na

obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 904) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby obowiązane w myśl § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 904) do zgłoszenia zapasów drożdży prasowanych, będących w ich posiadaniu, do dodatkowego opodatkowania, mają zgłoszenie to wnieść najpóźniej do dnia 3 stycznia 1923 r. włącznie w trzech równobrzmiących egzemplarzach, a to w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego urzędu względnie inspektora akcyz i monopolów, a w b. dzielnicy austrjackiej i pruskiej do równorzędnych urzędów skarbowych.

Gdyby po wejściu w życie powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów znajdowały się w transporcie drożdże prasowane, nadane do transportu przed 1 stycznia 1923 r. a niezgłoszone do dodatkowego opodatkowania, wówczas zgłoszenie ma uskutecznić odbiorca natychmiast po nadejściu posyłki.

Wynik sprawdzenia, sprawdzoną wagę zapasu drożdży prasowanych, kwotę dodatkowego podatku i kasę skarbową, w której tę kwotę ma się uiścić, należy podać w trzech egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz zgłoszenia należy zwrócić zgłaszającemu zapasy drożdży prasowanych, drugi przesłać do właściwej kasy skarbowej, a trzeci przesłać za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji do właściwej władzy skarbowej II instancji.

Dodatkowy podatek od drożdży prasowanych w cegiełkach 100-gramowych, zaopatrzonych opaskami podatkowemi po 2 mk., wynosi 22 mk., a w cegiełkach 500-gramowych, zaopatrzonych opaskami podatkowemi po 10 mk., wynosi 110 mk. Na znak dodatkowego opodatkowania należy opaski podatkowe, nałożone na drożdże, oznaczyć pieczęcią urzędową i uwidocznić na opakowaniu drożdży datę sprawdzenia.

§ 2. Producenci drożdży prasowanych są obowiązani przeprowadzić z końcem dnia 31 grudnia 1922 r. inwenturę opasek podatkowych — pozostałych na dzień 1 stycznia 1923 r., cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczasowych cenach przedłożyć wraz z konsygnacją właściwej kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania pieczęcią urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową a obecną ceną sprzedażną, otrzymany zaś kwit dołączyć do książki obrachunkowej.

Kasy skarbowe są obowiązane pobrać dodatkowy podatek, wpisać pobranie tegoż do rejestru dodatkowych opłat od drożdży, dołączyć konsygnację do rejestru, przestemplować opaski podatkowe pieczęcią urzędową i wydać wpłacającemu pokwitowanie odbioru, tudzież przestemplowane opaski.

Kasy skarbowe, którym poruczono sprzedaż opasek podatkowych, winny, począwszy od 1 stycznia 1923 r. wydawać dotychczasowe opaski podatkowe wytwórcom drożdży na ich zamówienie po nowych cenach, a więc: 100-gramowe po 24 mk., a 500-gramowe po 120 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z d. 7.XII 1922 r., poz. 990).

564.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 października 1922 r.

w sprawie ujednostajnienia opodatkowania węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowień art. art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) i ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Rozszerza się na cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą podanej w przyległym załączniku, a obowiązującej obecnie na Górnym Śląsku, niemieckiej ustawy o podatku od węgla z dnia 8 kwietnia 1917 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 340) zmienionej ustawą z dnia 8 grudnia 1917 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 9), wreszcie ustawą z dnia 20 kwietnia 1922 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 378) z wyłączeniem postanowienia § 30 ustęp 2, § 35, jako też § 38 powyższej ustawy z dnia 8 kwietnia 1917 r., zmienionej ustawą z dnia 20 kwietnia 1922 r. (punkt 10 art. 1), o ile te ostatnie postanowienia ograniczają czas obowiązywania powyższych ustaw o podatku od węgla, tudzież postanowień art. 1 ustępu 4 od wyrazów: „z podatku tego . . . .“ do końca tego ustępu, ustępu 6, ustępu 7, ustępu 8, wreszcie ustępów drugiego i trzeciego § 37a, ustępu 9 tegoż artykułu ustawy z dnia 20 kwietnia 1922 r.

§ 2. Wszelkie uprawnienia, przewidziane w powyższych ustawach dla Rady Związkowej, względnie Rady Rzeszy, jako też dla Kanclerza Państwa lub Ministra Skarbu Rzeszy, przenosi się na Ministra Skarbu; uprawnienia, przewidziane dla Rządu Rzeszy, przenosi się na Radę Ministrów, wreszcie uprawnienia przewidziane dla Rady Węglowej przenosi się na Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 3. Przewidziany w § 6 powyższej ustawy z dnia 8 kwietnia 1917 r., zmienionej ustawą z dnia 20 kwietnia 1922 r., podatek w wysokości 40% wartości, względnie ceny węgla, obniża się:

a) dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego, oprócz węgla z t. zw. odkrywek, na 20%,

b) dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Krakowskiego i węgla z t. zw. odkrywek Zagłębia Dąbrowskiego na 12%,

c) dla węgla brunatnego z kopalń na obszarze Rzeczypospolitej, poza Województwem Śląskiem, na 5%.

§ 4. Kary pieniężne, przewidziane w stałych kwotach w § 23, 25 i 28 powyższej ustawy z dnia 8 kwietnia 1917 r., podwyższa się stokrotnie.

§ 5. Postanowienie § 37-a ustawy z dnia 20 kwietnia 1922 r. wejdzie w życie na obszarze Rzeczy-

pospolitej poza Województwem Śląskiem z dniem 1 stycznia 1924 r.

§ 6. Wykonanie powyższego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1922 r.

Prezydent Ministrów:

(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

Załącznik do rozp. Rady Min. z dn. 30.X. 1922 r., poz. 909.

A.

USTAWA O PODATKU OD WĘGLA

z dn. 8 kwietnia 1917 r.,

(Dz. U. Rzeszy Niem. str. 340).

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia.

§ 1.

Węgiel krajowy, jako też węgiel sprowadzony z zagranicy, podlega opłacie na rzecz Skarbu Państwa (podatkowi od węgla).

§ 2.

Węgiel w rozumieniu niniejszej ustawy jest wszelki węgiel kamienny lub brunatny, sortowany albo niesortowany, brykiety z węgla brunatnego, a przy przywozie z za granicy ponadto koks, oraz brykiety wyrobione z węgla kamiennego.

§ 3.

Do zapłaty podatku jest obowiązany ten, kto wydobyty przez siebie w kraju węgiel, albo wytworzone z wydobytego przez siebie węgla brunatnego brykiety na podstawie umowy kupna-sprzedaży dostarcza lub w inny sposób odstępuje lub też zużywa we własnem przedsiębiorstwie lub na swoje potrzeby.

Do zapłaty podatku obowiązany jest dalej, kto węgiel kamienny wydobyty w kraju przez kogo innego sortuje, albo też węgiel brunatny wydobyty w kraju przez kogo innego przerabia na brykiety, a następnie na podstawie umowy kupna - sprzedaży dostarcza, w inny sposób odstępuje, lub też zużywa we własnem przedsiębiorstwie albo na swoje potrzeby. Przy wymiarze podatku, przypadającego od brykietów, potrąca się jednak podatek zapłacony już od węgla nabytego w celu sortowania, względnie przeróbki.

Podatek od węgla sprowadzonego z zagranicy winien uiścić odbiorca.

§ 4.

Obowiązek opłaty podatku od węgla krajowego powstaje w chwili dostawy węgla, odstąpienia go lub użycia we własnem przedsiębiorstwie albo na swoje potrzeby; podatek jest płatny w ostatnim dniu następnego miesiąca.

Rada Związkowa może postanowić, że przy użyciu węgla kamiennego do wyrobu koksu wogóle lub też w szczególnych wypadkach ilość węgla podlegająca podatkowi będzie oznaczana podług normalnej wydajności koksu, a opodatkowanie nastąpi dopiero, gdy koks na podstawie umowy kupna-sprzedaży zostanie dostarczony, wogóle odstąpiony albo też zużyty we własnem przedsiębiorstwie lub na swoje potrzeby.

Obowiązek zapłacenia podatku od węgla przywiezionego z za granicy powstaje w chwili przejścia granicy. Podatek zaś staje się płatnym z chwilą odprawy celnej. Węgiel, podlegający podatkowi, odpowiada bez względu na prawa osób trzecich za należny podatek i władza skarbowa może go zatrzymać lub obłożyć sekwestrem, póki podatek nie będzie zapłacony.

W razie zatajenia podatku będzie on uważany jako płatny z tą chwilą, kiedy węgiel należało zgłosić do opodatkowania.

§ 5.

Wolny jest od podatku węgiel potrzebny do utrzymania ruchu kopalni i sortowni, jako też ilości węgla brunatnego potrzebne jako opał (środek popędowy) do wyrobu brykietów.

Wolny jest również od podatku węgiel z własnej produkcji dawany na opał domowy na podstawie umowy o najem pracy albo na podstawie zwyczaju osobom zatrudnionym na kopalni, tudzież inwalidom górniczym i wdowom po górnikach na ich własne potrzeby.

Rada Związkowa uprawnioną jest do wydania postanowień, o ile należy zwolnić od podatku węgiel, służący do opalania okrętów i pociągów, utrzymujących komunikację z zagranicą. To odnosi się również do węgla przerabianego na oleje, tłuszcz, wosk i tym podobne wytwory.

§ 6.

Podatek wynosi 20% wartości węgla dostarczonego, wogóle odstąpionego albo zużytego we własnem przedsiębiorstwie lub też na swoje potrzeby, jako też węgla sprowadzonego z zagranicy.

O ile gminy lub związki gmin utworzą organizacje według zasad ustalonych przez Radę Związkową celem obniżenia ceny sprowadzonego węgla opałowego dla posiadaczy małych mieszkań, natenczas węgiel sprowadzony na taki cel będzie zwolniony od połowy podatku.

§ 7.

Węgiel, podlegający podatkowi, należy zgłosić pisemnie władzy skarbowej w sposób wskazany przez Radę Związkową z wyszczególnieniem ilości i wartości tegoż.

§ 8.

Jako wartość węgla sprzedanego przyjmuje się cenę sprzedaży loco kopalnia (§ 3 ust. 1) albo loco zakład przetwórczy (§ 3 ust. 2). Dodatkowe wynagrodzenie albo inne korzyści przyznane sprzedawcy

poza ceną sprzedaży uważa się jako część ceny sprzedaży. Jeżeli jednak cenę sprzedaży obliczono już łącznie z podatkiem, to za podstawę wymiaru podatku przyjmuje się cenę sprzedaży po potrąceniu podatku.

Jeżeli węgiel jest sprzedawany wprost lub pośrednio handlarzowi, który przyznaje podatnikowi udział w swej cenie odsprzedaży, natenczas władza skarbowa może cenę sprzedaży, służącą za podstawę wymiaru podatku, oznaczyć w inny sposób stosownie do § 10, uwzględniając zysk pośredni osiągnięty przy odsprzedaży.

Wartość węgla odstąpionego w inny sposób, jak w drodze sprzedaży, jako też węgla zużytego we własnem przedsiębiorstwie lub na swoje potrzeby oznacza się według ceny sprzedaży tego samego rodzaju loco kopalnia lub zakład przetwórczy.

§ 9.

Jako wartość węgla, przywożonego z za granicy, przyjmuje się cenę nabycia z doliczeniem kosztów powstałych aż do przekroczenia granicy. Rada Związkowa jest władna oznaczyć te dodatkowe koszta pewną stałą kwotą od tony albo też zarządzić wymiar podatku od samej tylko ceny nabycia węgla.

Rada Związkowa jest uprawnioną do zawierania układów w przedmiocie przywozu węgla z państw, które pobierają również podatek od węgla, a to celem uniknięcia podwójnego opodatkowania.

§ 10.

Jeżeli podana cena sprzedaży węgla nie odpowiada cenom, jakie zresztą bywają ustanawiane loco kopalnia albo zakład przetwórczy za takież ilości węgla tego samego rodzaju, albo gdy władza skarbowa ma wątpliwości, czy wartość zgłoszoną w myśl § 8 ust. 3 albo § 9 można przyjąć jako prawdziwą, natenczas władza skarbowa może zgłoszenie zaczepić.

Jeżeli rokowania z podatnikiem nie doprowadzą do porozumienia, natenczas władza skarbowa jest władna przyjąć za podstawę opodatkowania cenę rynkową albo w braku takiej ceny zarządzić oszacowanie węgla i według wyniku podatek wymierzyć.

§ 11.

Jeżeli władza skarbowa oznaczy wartość węgla odmiennie, jak ją podatnik zgłosił, natenczas należy mu wydać orzeczenie o oznaczeniu ceny.

Przeciw orzeczeniu dopuszczalne jest zażalenie na drodze administracyjnej. Zażalenie nie ma jednak mocy wstrzymującej.

§ 12.

Roszczenia o zapłatę względnie o zwrot podatku przedawniają się w ciągu roku, licząc od dnia płatności względnie od dnia uiszczenia podatku. Roszczenia o dodatkową zapłatę zatajonej kwoty podatkowej przedawniają się w trzech latach.

Przedawnienie przerywa każdy akt prawny, wydany przez właściwą władzę, skierowany przeciw obowiązanemu do zapłaty w celu zrealizowania roszczenia.

ROZDZIAŁ II.

Kontrola skarbowa.

§ 13.

Kto zamierza w państwie węgiel dobywać, sortować albo węgiel brunatny przerabiać na brykiety, winien o tem donieść władzy skarbowej przed rozpoczęciem ruchu, stosownie do wydanych przez tę władzę wskazówek. Również należy zgłaszać wszelkie zmiany w posiadaniu lub ruchu przedsiębiorstwa, które mają wpływ na wymiar lub uiszczenie podatku.

§ 14.

Przedsiębiorca, który przedsiębiorstwa swego sam nie prowadzi, winien podać władzy skarbowej osobę, która w jego imieniu kieruje przedsiębiorstwem.

Przepisy zawarte w następnych paragrafach dla posiadacza przedsiębiorstwa mają zastosowanie również do kierownika ruchu, wyjąwszy przepis o obowiązku ponoszenia kosztów (§ 17 zdanie 2).

§ 15.

Przedsiębiorstwa obowiązane do płacenia podatku po myśli § 3 ustęp 1 i 2 podlegają kontroli skarbowej. Urzędnicy administracji skarbowej mają prawo wstępu do wszystkich zakładów i urządzeń przedsiębiorstwa o każdej porze, póki trwa w nich praca, zresztą zaś tylko za dnia. Prawo to odnosi się tylko do zakładów na powierzchni ziemi wraz z biurami i miejscami załadowania. W razie niebezpieczeństwa w zwłoce ograniczenia co do pory nie obowiązują.

§ 16.

Przedsiębiorca obowiązany jest funkcjonarjuszom skarbowym udzielać wszelkich potrzebnych dla kontroli skarbowej wyjaśnień o ruchu i o zbycie produktów.

§ 17.

Jeżeli przedsiębiorca został ukarany za zatajenie podatku, wówczas można nad przedsiębiorstwem roztoczyć szczególną kontrolę skarbową, której koszty ponosi przedsiębiorca. Koszty te będą ściągane w sposób przepisany dla ściągania należności celnych i korzystają z takichże przywilejów.

§ 18.

Przedsiębiorca winien prowadzić stosownie do wskazówek władzy skarbowej bieżące zapiski według sortymentów i wartości wykazujące węgiel wydobyty, sprowadzony i przerobiony, jako też węgiel dostarczony na podstawie umowy o dostawę, wogóle odstąpiony lub też zużyty we własnem przedsiębiorstwie albo też na własne potrzeby.

Urzędnikom administracji skarbowej należy na żądanie dozwolić wglądu w odnośne księgi i zapiski, dotyczące wydobycia, sprowadzenia, przerobu i sprzedaży węgla.

§ 19.

Dla zakładów przemysłowych, które państwo związkowe prowadzi we własnym zarządzie, może

Rada Związkowa dozwolić zmiany w przedmiocie kontroli skarbowej.

§ 20.

Z za granicy wolno sprowadzać węgiel wyłącznie na drogach cłowych i w godzinach przeznaczonych dla ruchu towarowego.

§ 21.

Przepisy karne.

Winnym zatajenia staje się, kto stara się pozbawić Państwo podatku przewidzianego w niniejszej ustawie.

§ 22.

W szczególności należy uznać istotę czynu z § 21 za stwierdzoną:

1) jeżeli rozpoczęto wydobywanie, sortowanie lub przetwarzanie węgla przed wniesieniem w sposób przepisany oznajmienia o ruchu (§ 13),

2) jeżeli przewidzianego w § 7 oznajmienia nie wniesiono lub podano w niem nieprawdziwe szczegóły,

3) jeżeli nie prowadzi się wcale przepisanych w § 18 zapisków lub też prowadzi się je niezgodnie z prawdą,

4) jeżeli sprowadza się węgiel z za granicy z pominięciem drogi cłowej albo poza godzinami przeznaczonemi dla ruchu towarowego.

Narówni z zatajeniem podatku należy uważać, jeżeli ktoś nabywa węgiel, o którym wie, albo z zachodzących okoliczności musi przypuszczać, że co do niego zaszło zatajenie podatku i nie zgłasza natychmiast nabycia węgla władzy skarbowej.

Jeżeli zostanie stwierdzone, że zatajenie podatku nie nastąpiło, albo też nie było zamierzone, natenczas winny karany będzie grzywną porządkową wedle § 25.

§ 23.

Dopuszczający się zatajenia podatku podlega karze pieniężnej w wysokości czterokrotnej kwoty podatkowej, conajmniej jednak w kwocie 1000 mk. w każdym poszczególnym wypadku. Ponadto winien podatnik zapłacić należny podatek.

Jeżeli nie można stwierdzić kwoty należnego podatku, natenczas nakłada się grzywnę do 100.000 mk.

§ 24.

W razie powtórnego zatajenia po ukaraniu nakłada się kary przewidziane w § 23 w podwójnej wysokości.

Każde dalsze zatajenie podatku podlega karze więzienia do lat 2, a zarazem grzywnie nie mniejszej, aniżeli czterokrotna kwota oznaczonych w § 23 kar; sędzia może jednakże według swego uznania, uwzględniając wszystkie okoliczności i poprzednie zatajenia zamiast kary więzienia orzec areszt albo karę pieniężną nie mniejszą, aniżeli czterokrotna kwota oznaczonych w § 23 kar.

Kara za ponowne zatajenie stosuje się nawet wtedy, jeżeli poprzednie kary tylko częściowo zostały wykonane lub też w całości lub części były darowane; nie można jej zastosować, jeżeli od wykonania względnie darowania poprzedniej kary aż do popełnienia nowego czynu karygodnego upłynęły 3 lata.

§ 25.

Przekroczenia przepisów niniejszej ustawy i zarządzeń administracyjnych wydanych do niej i publicznie ogłoszonych lub też podanych zainteresowanym do wiadomości podlegają grzywnie porządkowej od 1 mk. do 3.000 mk., o ile według §§ 23 i 24 nie są zagrożone osobną karą.

§ 26.

Przedsiębiorca zakładu stojącego pod kontrolą skarbową (§ 15), jako też odbiorca węgla, odpowiadają za grzywny i koszty postępowania karnego, nałożonego na ich zarządców, pomocników i inną służbę albo najemników, jakoteż na członków ich rodziny i domowników w razie ubóstwa właściwego winnego, o ile zostanie udowodnione:

1) że przekroczenie popełniono z ich wiedzą, albo
2) że przy wyborze i ustanawianiu zarządców, pomocników i innej służby albo najemników, lub też przy nadzorze tychże, jako też wymienionych domowników nie postępowali z oględnością porządnego kupca.

Jeżeli grzywny nie można ściągnąć od winnego, natenczas władza skarbowa może zaniechać poszukiwania jej na osobie odpowiadającej za grzywnę i zarządzić wykonanie w miejsce grzywny kary wolności na winnym.

§ 27.

Przy zamianie nieściągalnej grzywny na areszt, kara aresztu nie może przekraczać przy zatajeniu popełnionem po raz pierwszy — 6 miesięcy, przy pierwszem powtórzeniu przekroczenia — 1 roku, a przy dalszem powtórzeniu — 2 lat, wreszcie przy przekroczeniach porządkowych — 3 miesięcy. W wypadku § 23 ustęp 2 przy zamianie jedna piąta grzywny nie będzie policzona.

§ 28.

Władza skarbowa może wymusić przestrzeganie zarządzeń wydanych na podstawie niniejszej ustawy przez zagrożenie i ściągnięcie grzywny aż do 500 mk. w każdym poszczególnym wypadku. Przepis § 17, zdanie ostatnie, będzie miał odpowiednie zastosowanie.

§ 29.

Ściganie zatajeń przedawnia się po 3 latach, ściganie przekroczeń porządkowych po roku.

§ 30.

Co do karnego postępowania administracyjnego, łagodzenia kar w drodze łaski, jako też co do wykonania kar mają zastosowanie przepisy o postępowaniu z powodu przekroczenia ustaw celnych.

Grzywny przypadają temu państwu, którego władze wydały orzeczenie karne. W wypadku § 23 ustęp 2 należy do Kasy Rzeszy wpłacić piątą część grzywny zamiast niestwierdzonej kwoty podatku.

§ 31.

Kwoty wpływające w toku postępowania karnego w stosunku do *kasy Rzeszy* policzyć należy przedewszystkiem na rachunek podatku.

ROZDZIAŁ IV.

Postanowienia szczegółowe.

§ 32.

Rada Związkowa wyda osobne postanowienia dla części Państwa, leżących poza granicą clową, o ile tam przepisy niniejszej ustawy nie mogą mieć zastosowania; może ona również na wniosek *Rządu krajowego* w miejsce podatku przewidzianego w niniejszej ustawie zezwolić na zapłacenie do *Kasy Rzeszy* ryczałtowej kwoty.

§ 33.

Węgiel sprowadzony z państw i obszarów przyłączonych do obszaru celnego należy opodatkować najpóźniej przy wejściu do kraju.

§ 34.

Kanclerz Rzeszy może za zgodą *Rady Związkowej* zawierać umowy z obcymi Rządami w przedmiocie przeprowadzenia opodatkowania odpowiadającego przepisom niniejszej ustawy w państwach i obszarach przyłączonych do obszaru celnego w przedmiocie przekazywania podatku od podlegających temuż podatkowi materjałów opałowych przewożonych we wzajemnym obrocie, lub też celem wprowadzenia wspólności podatkowej.

§ 35.

Poborem i zarządem podatku od węgla zajmują się władze krajowe. Narosłe koszty będą zwracane Państwom Związkowym według postanowień, jakie wyda Rada Związkowa.

Pełnomocnicy Rzeszy do spraw cel i podatków, jako też podlegli im urzędnicy kontrolni mają przy wykonaniu niniejszej ustawy te same prawa i obowiązki, co przy pobieraniu i zarządzie cel.

W państwach, w których powyższe sprawy powierzone są innym władzom, a nie władzom celnym, Kanclerz określi zakres działania i sposób czynności urzędników kontrolnych Rzeszy w porozumieniu z zainteresowanym Rządem krajowym.

ROZDZIAŁ V.

Postanowienia przechodnie i końcowe.

§ 36.

Istniejące obecnie przedsiębiorstwa podlegające podatkowi, winny wnieść oznajmienia wymagane niniejszą ustawą w terminie określonym przez *Radę Związkową* celem uniknięcia grzywien przewidzianych w § 25.

§ 37.

Jeżeli w czasie wejścia w życie niniejszej ustawy istnieją umowy o dostawę węgla albo wytworzonych z węgla stałych materjałów opałowych, natenczas dostawca jest uprawniony doliczyć odbiorcy do rachunku podatek przypadający na ilość węgla, jaką ma dostarczyć.

Jeżeli w czasie wejścia w życie niniejszej ustawy istnieją umowy o eksploatacji pól górniczych lub ich działów przez osoby trzecie, według których wynagrodzenie przypadające od wydobytej tony węgla jest zależne w całości lub w części od każdoczesnej ceny sprzedaży, względnie zarachowania, natenczas przy obliczaniu wynagrodzenia od tony potrąca się tę część każdoczesnej ceny sprzedaży względnie zarachowania, która przypada na podatek od węgla.

O ile w czasie wejścia w życie niniejszej ustawy istnieją umowy o dostarczanie siły elektrycznej, gazu, wody, ogrzewania albo siły parowej, względnie umowy o cenę tego rodzaju świadczeń, natenczas dostawca jest uprawniony żądać dodatku do ceny, odpowiadającego spowodowanej podatkiem od węgla podwyżce kosztów wytworzenia, utrzymania ruchu względnie zakupu. To samo odnosi się do umów o przewóz osób i towarów morzem albo na wodach śródlądowych. *Rada Związkowa* jest władna przekazać sądom polubownym rozstrzyganie wynikłych sporów.

§ 38.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1917 r. i obowiązuje do 31 lipca 1920 r.

Załącznik do rozp. Rady Min. z d. 30.X.22. poz. 909.

B.

USTAWA

z d. 20 kwietnia 1922 r. (Dz. U. Rzeszy niemiec. str. 378)

o zmianach ustawy o podatku od węgla.

Art. 1.

Ustawę z dnia 8 kwietnia 1917 r. (Dz. Ust. Rz. str. 340) o podatku od węgla zmienia się w następujący sposób:

1) do § 1 dodaje się następujący ustęp 2 „przewóz węgla nie podlega podatkowi. Bliższe zarządzenia wyda Minister Skarbu *Rzeszy*“.

2) w § 5 ust. 2 należy po słowie „kopalń“ dodać słowo „i zarządom tychże o ile według przepisów górniczych o płacach i wynagrodzeniach istnieje obowiązek dawania im deputatu węglowego“.

3) § 5 ust. 3 zdanie 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rząd *Rzeszy* jest uprawniony za zgodą *Rady Rzeszy* wydać zarządzenia, o ile należy zwolnić od podatku węgiel, służący do opalania okrętów lub pociągów utrzymujących komunikację z zagranicą, tudzież do opalania morskich statków rybackich“.

4) § 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Podatek wynosi 40 od sta wartości węgla dostarczonego, albo wogóle odstąpionego, względnie zużytego we własnem przedsiębiorstwie lub na własne potrzeby lub też wreszcie węgla sprowadzonego z zagranicy.

Z podatku tego ma być pobierane:

1) od węgla kamiennego z kopalń Dolno-Śląskich 66,5 od sta,

2) od węgla kamiennego z kopalń akwizgrańskich 93,5 od sta,

3) od węgla kamiennego z kopalń saskich 80 od sta,

4) od węgla kamiennego i smołowego z kopalń bawarskich po prawej stronie Renu 60 od sta,
5) od węgla kamiennego z kopalń bawarskiego północno-zachodniego palatynatu i z kopalń Kirneńskich 25 od sta,
6) od węgla brunatnego z kopalń grupy frankfurckiej na wschód od Łaby 60 od sta,
7) od węgla brunatnego z kopalń grupy Forst na wschód od Łaby 80 od sta,
8) od węgla brunatnego z kopalń grupy gorlickiej na wschód od Łaby 80 od sta,
9) od węgla brunatnego z wszelkich innych kopalń na wschód od Łaby 90 od sta,
10) od węgla brunatnego z kopalń okręgu Grimma 80 od sta,
11) od węgla z kopalń w okolicy Kassel 80 od sta,
12) od węgla brunatnego z wszelkich innych kopalń średnio niemieckich 90 od sta,
13) od węgla brunatnego z kopalń w Westerwald i na obszarze Hessji 25 od sta,
14) od węgla brunatnego z kopalń reńskich 111,5 od sta,
15) od węgla brunatnego z kopalń Schwandorf i Schmidgaden-Schwarzenfeld w Bawarji 80 od sta,
16) od węgla brunatnego z kopalń Dettingen w Bawarji 60 od sta,
17) od węgla brunatnego z wszelkich innych kopalń bawarskich po prawej stronie Renu 50 od sta.

Od węgla niepochodzącego z wyżej wymienionych kopalń należy pobierać od kamiennego 100, od brunatnego 90, zaś od węgla, którego pochodzenia nie da się stwierdzić, 100% podatku. Minister Skarbu Rzeszy jest uprawniony po wysłuchaniu Rady Węglowej i Rady Rzeszy zarządzić, aby od węgla krajowego, który niewątpliwie został wydobyty na innych obszarach kopalnianych, jak wyżej wymieniono, pobierano większy lub mniejszy procent podatku. To uprawnienie nie odnosi się do węgla kamiennego wydobytego z kopalń górnośląskich, dolno-saskich, z kopalń z powyższemi sąsiadujących i z kopalń westfalskich nad dolnym Renem.

5) po § 6 należy następujące postanowienia wstawić jako § 6a.

„§ 6a.

Minister Skarbu *Rzeszy* jest uprawniony po wysłuchaniu Rady Węglowej i za zgodą *Rady Rzeszy* do zniżenia albo podwyższenia normy podatkowej, wymienionej w § 6, ust. 1 zależnie od panujących stosunków gospodarczych, a w szczególności wedle stanu waluty i kosztów przewozu; obniżenie musi nastąpić, jeżeli zażąda tego Rada Węglowa i *Rada Rzeszy*".

6) w § 9 ust. 1 należy po słowie „z zagranicy" wstawić słowa: „i z obszarów usuniętych w chwili obecnej z pod suwerennej władzy podatkowej Rzeszy".

7) w miejsce zdania 2) ust. 1 § 9 wchodzą następujące przepisy: jeżeli ta wartość w chwili przywozu jest wyższa aniżeli:

a) przy węglu kamiennym wartość podatkowa grubego węgla tłustego z kopalń westfalskich nad dolnym Renem,
b) przy koksie 4/3 wartości podatkowej wymienionej pod a),
c) przy węglu brunatnym wartość podatkowa brykietów na opał domowy Centralnego Okręgu Węglowego, średnio-niemieckiego,

to nie bierze się za podstawę wymiaru ceny nabycia z doliczeniem kosztów powstałych aż do granicy państwa, lecz wartość porównawczą podana pod a) b) c),

8) po § 9 należy jako § 9a wstawić następujący przepis:

Dla węgla sprowadzonego z zagranicy i z obszarów usuniętych w obecnej chwili z pod suwerennej władzy podatkowej Rzeszy przeznaczonego wyłącznie do zaopatrywania okrętów w węgiel i niewątpliwie do tego celu używanego, może Minister Skarbu Rzeszy na czas trwania obecnej niedoli gospodarczej podatek obniżyć.

9) po § 37 należy wstawić następujący przepis. jako § 37a:

§ 37a.

Kraje i gminy (Związki gmin) nie mogą nakładać podatku na produkty kopalń węglowych, na kopalnie węgla i ich dochód, ani na prawo własności na kopalniach węgla.

Wyjątek stanowią powszechne podatki zarobkowe i powszechne podatki gruntowe, jakoteż opłaty na podstawie takich prywatnych regale, które w drodze ustawodawczej przechodzą na Państwo na zasadzie § 155 ustęp IV zdania II konstytucji.

Nie uważa się za podatki od prawa własności na kopalniach węgla takich powszechnych opłat, które nakładają lub zaprowadzają kraje, celem uporządkowania powierzchni pól, albo celem popierania budowy nowych kopalń tytułem opłat za nadanie własności górniczych wedle obszaru tychże.

Opłaty od wydobycia i podobne świadczenia, opierające się na osobnych umowach, pozostają bez zmiany.

10) § 38 otrzymuje następujące brzmienie:
„Ustawa obowiązuje do 31 marca 1923".

Art. 2.

Postanowienia § 37 ustawy o podatku od węgla z dn. 8 kwietnia 1917 r. mają tu analogiczne zastosowanie. To odnosi się również do wszelkiej zwyżki lub zniżki podatku, mającej nastąpić na podstawie § 6a.

Art. 3.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie od 1 kwietnia 1922 r. Z tą chwilą traci moc obowiązującą ustawa o przedłużeniu ważności ustawy o podatku od węgla z 27 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. N., str. 766).

(Dz. Ust. Rz. P. z 18 listopada 1922 r., Nr. 99, poz. 909).

Monopol tytoniowy.

565

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 listopada 1922 r.

o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w rządowych fabrykach tytoniu:

I. Cygara

Havana	Mk. 500 za 1 sztukę
Belweder	„ 400 „ „ „
Wawel	„ 360 „ „ „
Britanica	„ 330 „ „ „
Trabuco	„ 280 „ „ „
Kuba	„ 250 „ „ „
Portorico	„ 200 „ „ „
Mieszane zagraniczne	„ 150 „ „ „
Virginia (pozostałe z wyrobu b. monop. austrjack.)	„ 150 „ „ „
Brazil Virginia (pozostałe z wyrobu b. monop. austrjack.)	„ 120 „ „ „

(aż do wyczerpania).

II. Papierosy.

Sfinks	Mk. 90 za 1 sztukę
Dames	„ 80 „ „ „
Kalif	„ 80 „ „ „
Egipskie	„ 75 „ „ „
Klub	„ 50 „ „ „
Sejmowe	„ 50 „ „ „
Prezydent	„ 45 „ „ „
Damskie	„ 45 „ „ „
Pogoń	„ 45 „ „ „
Sport	„ 45 „ „ „
Warszawskie	„ 45 „ „ „
Syrena	„ 30 „ „ „
Wisła	„ 30 „ „ „
Wanda	„ 25 „ „ „

III. Tytonie do papierosów.

Kir	Mk. 90,000 za 1 kilogram
Ksanti	„ 80,000 „ „ „
Najprzedn. Sułtański	„ 70,000 „ „ „
„ Macedoński	„ 60,000 „ „ „
„ Turecki	„ 50,000 „ „ „
Przedni Turecki	„ 40,000 „ „ „
Średni Turecki	„ 35,000 „ „ „
Kresowy	„ 25,000 „ „ „

IV. Tytonie do fajki.

Przedni fajkowy	Mk. 16,000 za 1 kilogram
Zwyczajny fajkowy	„ 12,000 „ „ „

§ 2. Ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w prywatnych fabrykach tytoniu:

I. Papierosy:

1) gatunek „średni A“	Mk. 30 za 1 sztukę
2) „ „przedni B“	„ 35 „ „ „
3) „ „przedni A“	„ 40 „ „ „
4) „ „najprzedn. B“	„ 45 „ „ „
5) „ „najprzedn. A“	„ 50 „ „ „
6) „ „luksusowe B“	„ 60 „ „ „
7) „ „luksusowe A“	„ 75 „ „ „

II. Tytonie krajane:

1) gatunek „średni C fajkowy“	Mk. 12,000 za 1 kg.
2) „ „średni B fajkowy“	„ 18,000 „ „ „
3) „ „średni A“	„ 30,000 „ „ „
4) „ „przedni“	„ 40,000 „ „ „
5) „ „najprzedniejszy“	„ 50,000 „ „ „

III. Machorka:

Mk. 14.000 za 1 kilogram.

IV. Cygara:

1) gatunek „średni A“	Mk. 150 za 1 sztukę
2) „ „przedni B“	„ 180 „ „ „
3) „ „przedni A“	„ 240 „ „ „
4) „ „najprzedniejszy B“	„ 280 „ „ „
5) „ „najprzedniejszy A“	„ 350 „ „ „
6) „ „luksusowy B“	„ 400 „ „ „
7) „ „luksusowy A“	„ 500 „ „ „

V. Cygaretki:

1) gatunek „średni“	Mk. 80 za 1 sztukę
2) „ „przedni“	„ 100 „ „ „

VI. Tabaka do zażywania:

1) gatunek „średni“	Mk. 5,000 za 1 kilogram
2) „ „przedni“	„ 7,600 „ „ „

VII. Tytoń do żucia:

Mk. 20.000 za 1 kilogram.

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych, oklejonych opaskami nomopolowemi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, tudzież w magazynach fabrycznych tychże fabryk, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną opasek monopolowych.

§ 4. Przedsiębiorstwa fabryczne obowiązane są zgłosić w ciągu trzech dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych cały zapas wyrobów tytoniowych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Zgłoszenia zapasów winny zawierać wyszczególnienie gatunku wyrobów tytoniowych (np. gat. „przedni B“, „najprzedniejszy A“ i t. p.), rodzaje opakowania (np. po 20 sztuk, po 100 gramów i t. p.), wreszcie dotychczasowej ceny detalicznej sprzedaży. Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia i potwierdzi na obu egzemplarzach tegoż oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Wynik badania, oraz wysokość dodatkowej opłaty monopolowej, wypisze organ skarbowy w jednakowem brzmieniu na obu egzemplarzach oznajmienia, poczem jeden egzemplarz pozostawi posiadaczowi zapasów, który obowiązany będzie uiścić dodatkową opłatę monopolową w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego w ciągu 8 dni od zbadania zapasów i donieść o tem bezzwłocznie właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych, przedstawiając kwit Pocztowej Kasy Oszczędnościowej. Wymieniony wyżej urząd potwierdzi uiszczenie dodatkowej opłaty na 2 egzemp-

larzu oznajmienia i prześle go przełożonej Izbie Skarbowej.

§ 6. Zaniedbanie obowiązku zgłoszenia zapasu wyrobów tytoniowych lub zgłoszenie ilości mniejszej od tej, którą stwierdzono następnie urzędownie, oraz umyślne ukrycie zapasów, pociąga za sobą w myśl ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r., o monopolu tytoniowym postępowanie karno - skarbowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 4/XII 1922 r. Nr. 105, poz. 980).

566.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 listopada 1922 roku

w przedmiocie udzielania prywatnym fabrykom wyrobów tytoniowych kredytu na opaski monopolowe.

Na podstawie art. 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 12 paragrafu 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w dalszym okresie przejściowym (Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 916) otrzymuje następujące brzmienie:

„12) za dostatecznem zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez Ministerstwo Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykanci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od Ministerstwa Skarbu dwumiesięczny kredyt na opaski monopolowe do wysokości kwoty odpowiadającej dwumiesięcznemu zapotrzebowaniu.

Termin płatności tego kredytu należy rozumieć w ten sposób, że sumy pokredytowane pewnego dnia kalendarzowego płatne są po upływie dwóch miesięcy odpowiedniego dnia kalendarzowego, a o ile byłby to dzień świąteczny następnego dnia; gdyby zaś odnośny miesiąc nie miał odpowiedniego dnia, sumy pokredytowane są płatne ostatniego dnia tego miesiąca. W dniu zapłaty całej pokredytowanej sumy lub jej części (na wypadek rychlejszej zapłaty niż w ostatecznym terminie) staje się automatycznie wolna do ponownego kredytu cała suma, wzgl. jej część.

Od pokredytowanych na opaski monopolowe kwot obowiązany jest fabrykant opłacić Skarbowi tytułem oprocentowania 12% (dwanaście procent) rocznie.

W wypadkach zabezpieczenia hipotecznego może być powyższy na dwumiesięczne zapotrzebowanie przeznaczony kredyt udzielany conajwyżej w wysokości 75% wartości szacunkowej i to tylko po wykazaniu, że przedmiot zastawu jest conajmniej do wysokości udzielonego kredytu asekurowany od ognia. Oszacowanie dotyczyć może jedynie budynków i placów z wykluczeniem maszyn i ruchomości, musi być dokonane przez zaprzysiężonych rzeczoznawców i to bezwarunkowo w obecności organu skarbowego delegowanego przez izbę skarbową. W miejsce takiego oszacowania może izba skarbowa przyjąć oszacowanie dokonane przez poważne towarzystwo ubezpieczeń ogniowych. W oszacowaniu należy podać istotną wartość sprzedażną odnośnej nieruchomości w obecnej chwili, a nie wartość fikcyjną jaka powstaje z obliczenia ileby budowanie tej nieruchomości mogło obecnie kosztować. Protokuł oszacowania podpisany być musi także przez asystujący organ skarbowy.

Prawo kredytu może być każdorazowo odwołane przez Ministerstwo Skarbu bez podania powodu.

Podania o udzielenie kredytu należy wnosić do izb skarbowych, które w wypadkach wątpliwych zasięgną opinji oddziałów Prokuratorji Generalnej i same mają moc udzielania kredytu w myśl powyższych zasad.

§ 2. Udzielone fabrykantom wyrobów tytoniowych na podstawie cytowanego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu kredyty na opaski monopolowe nie tracą ważności na przyszłość z tem zastrzeżeniem, że unormowane w § 1 nowe warunki tego kredytu mają być automatycznie zastosowane do tychże dawniej udzielonych kredytów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z d. 7.XII 1922 r., poz. 987).

Przepisy celne.

567.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 listopada 1922 roku

w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, zawartego w § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykaz towarów, zawarty w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 612) uzupełnia się następującemi towarami:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
110, p. 1, 2:	Sole i preparaty, zawierające złoto, srebro i platynę, azotan srebra,
112, p. 3:	wszelkie związki organiczne, zawierające jod,
112 p. 5-c:	związki bismutu, tlenek bismutu, zasadowy azotan bismutu, sole bismutowe kwasów: gallusowego, garbnikowego i innych,
112, p. 5-b:	związki rtęci: sublimat, kalomel, cynober, tlenek rtęciowy i jego sole,
z 135:	organiczne związki barwiące (barwniki) syntetyczne i ich zasady oraz leuko-związki, pigmenty.

§ 2. Towary, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z § 1 rozporządzenia z dnia 26 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 875), podlegają opłacie cła z dopłatą walutową 149,900% (mnożnik 1500).

§ 3. Do towarów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się wysokość dopłaty 49,900% (mnożnik 500), jeżeli towary te:

a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem bezpośrednio do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują dopłatę 49,900% (mnożnik 500) na podstawie kolejowych listów przewozowych lub konosamentów;

b) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem pośrednio, jednak z przeznaczeniem dla odbiorców na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej, najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarow takich urzędy celne stosują dopłatę 49,900% (mnożnik 500) tylko na podstawie poleceń Ministerstwa Skarbu;

c) zalegały w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz nieurzędowych publicznych lub prywatnych.

Ulgi, wskazane w niniejszym paragrafie, tracą moc po upływie miesiąca od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu, uważając dzień następny po ogłoszeniu za pierwszy w tej rachubie.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z d. 7.XII 1922 r., poz. 988).

568.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 listopada 1922 roku

w przedmiocie częściowej zmiany § 3 rozporządzenia z dnia 10 sierpnia 1922 r. w sprawie osobnych ulg celnych dla górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. oraz art. 4 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie województwa śląskiego konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującem (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia z dnia 10 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 647) zdanie: „21 p. 3 Tytuń do żucia“ zastępuje się przez zdanie: „21 p. 3 Tytuń prasowany“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z d. 7.XII 1922 r., poz. 989).

569.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 1 grudnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany wysokości mnożnika celnego.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314), zarządza się, co następuje:

§ 1. Towary, nie objęte § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 612), § 1 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 988), ani rozporządzeniem z dnia 21 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 873) opłacają cło z dopłatą 99.900% (czyli mnożnik 1000).

§ 2. Dotychczasowa wysokość dopłaty celnej 49.900% (mnożnik 500) będzie stosowana do odpowiednich towarów w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeżeli towary te:

a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem bezpośrednio do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują dotychczasową normę dopłaty (mnożnika) na podstawie kolejowych listów przewozowych lub konosamentów;

b) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem pośrednio, jednak z przeznaczeniem dla odbiorców na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej, najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują dotychczasową normę dopłaty (mnożnika) tylko na podstawie poleceń Ministerstwa Skarbu;

c) zalegały w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz nieurzędowych, publicznych lub prywatnych.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 7 dnia po ogłoszeniu, uważając dzień następny po ogłoszeniu za pierwszy w tej rachubie.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uchyla się § 3 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 612) i § 7 rozporządzenia z dnia 21 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 873).

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

(—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. U. R. P. z d. 7 grudnia 1922 r., Nr. 106, poz. 992).

570.

OKÓLNIK L. DC/9027/II/22.

z dnia 30 listopada 1922 roku

w sprawie przekazywania wagonów z przesyłkami zbiorowemi.

Do Izb Skarbowych we Lwowie i Krakowie, Dyrekcji Ceł w Poznaniu, Mysłowicach i Gdańsku, oraz wszystkich kolejowych Urzędów celnych.

Sporządzane przez organa kolejowe listy przekazowe w myśl Tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 663 z 1922 r.), winny zawierać szczegółowe daty dotyczące przekazowych przesyłek, a mianowicie: cechy i numery, ilość sztuk, rodzaj opakowania, rodzaj towaru, waga poszczególnych sztuk i t. d.

Tymczasem zauważono w ostatnich czasach liczne wypadki przekazywania wagonów ze zbiorowemi przesyłkami za listami przekazowemi z oznaczeniem w nich tylko „Wagon zbiorowy" bez wskazania szczegółowych dat o zawartości przekazanych wagonów.

Wobec powyższego poleca się surowo urzędom celnym nie przyjmować nadal od kolei list przekazowych z ogólną nazwą „Wagon zbiorowy" bez wyszczególnienia zawartości wagonu.

O ileby ze względu na większą ilość przesyłek w przekazanym wagonie zbiorowym wypisywanie ich w liście przekazowej powodowało pewne trudności, kolej winna dolepić do każdego egzemplarza listy przekazowej specyfikację przesyłek zawartych w danym wagonie, w liście zaś przekazowej uczynić wzmiankę: „Wagon zbiorowy. Specyfikacja zawartości wagonu dołącza się".

Warszawa, dnia 30 listopada 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

571.

OKÓLNIK Nr. 32.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
2) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
3) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
4) **Inspektoratu Ceł w Gdańsku,**
5) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
6) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
7) **Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego,**
8) **Dyr. Ceł w Warszawie.**

Departament Ceł zawiadamia, że winogrona świeże, przywożone jak w hurtowym ,tak w detalicznym opakowaniu, podlegają opłacie cła według poz. 6, p. 4 T. C.; winogrona, przywożone w hurtowych opakowaniach, w stanie silnie natłoczonym z wydzielonym z tego powodu sokiem opłacają cło, o ile soku tego jest niewiele i nie jest on w stanie fermentacji, jak wyżej w/g poz. 6, po. 4, o ile sok w znacznej ilości już się wydzielił z winogron nie jest on jednakże w stanie fermentacji, a winogrona stanowią wytłoki, towar taki winen być traktowany jako sok, podlegający cłu według poz. 24 p. 3 T. C. Poywższy towar, który wskutek przefermentowania zawiera alkohol, opłaca cło według pozycji 28, względnie 27 T. C.

Warszawa, dnia 30 listopada 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

572.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W Dołhinowie uruchomiona została z dniem 30 października 1922 r. ekspozytura Urzędu Celnego w Dokszycach.

Warszawa, dnia 30 listopada 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

573.

OBWIESZCZENIE

w sprawie sprostowania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz U. R. P. Nr. 91, poz. 846).

Prostuje się ogłoszone w Dzienniku Ustaw Nr. 91 pod poz 846 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia

11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego — w punkcie 2 § 2, w którym wyrazy „województwa: wileńskie i nowogródzkie“ zastąpić należy wyrazami „ziemia wileńska i województwo nowogródzkie“.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*

(Dz. U. R. P. z d. 30/XI 1922 r. Nr. 104, poz. 970).

Pożyczki państwowe.

574.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 grudnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Na podstawie ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 83 poz. 741) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 83 poz. 742) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiona w § 1 rozporządzenia z dnia 11 listopada 1922 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922 („Monitor Polski“ Nr. 258 z d. 13 listopada 1922 r.) cena emisyjna obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 zostaje z dniem 4 grudnia 1922 r. zmieniona i winna być od tegoż dnia przy sprzedaży rzeczonej pożyczki i zapisach na nią obliczana w stosunku następującym:

Za obligację wartości 10.000 marek polskich i 10 złotych polskich — 30.000 marek polskich,

za obligację wartości 50.000 marek polskich i 50 złotych polskich — 150.000 marek polskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 4 grudnia 1922 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 276 — 1922 r.).

Skarb narodowy.

575

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 grudnia 1922 r.

o likwidacji Głównego Komitetu Popierania Skarbu Narodowego.

We wrześniu 1920 r. przy Ministerstwie Skarbu został utworzony „Komitet Główny Popierania Skarbu Narodowego“, a jako jego ekspozytury „Komitety Wojewódzkie Popierania Skarbu Narodowego“ przy Izbach Skarbowych, zaś Komitety Wojewódzkie tworzyły przy urzędach skarbowych w okręgu danej Izby Skarbowej — Komitety Powiatowe.

Komitetowi Głównemu przewodniczy Minister Skarbu; Komitetom Wojewódzkim — dyrektor odnośnej Izby Skarbowej.

Zainicjowana przez Ministerstwo Skarbu organizacja miała na celu wszechstronne popieranie zamierzeń finansowych Ministerstwa Skarbu w kierunku zasilenia Skarbu Narodowego, w pierwszym zaś rzędzie przeprowadzenie zbiórki na Skarb Narodowy i skoordynowanie w tym celu wysiłków różnych instytucji społecznych i ujęcia ich w ramy organizacji, łączącej czynniki rządowe i obywatelskie.

Odnośne regulaminy zostały wydane przez Ministra Skarbu w dniu 21 września 1920 r.

Ponieważ w myśl ustawy z dnia 15 listopada 1921 r. o Skarbie Narodowym (Dziennik Ustaw Nr. 94, poz. 692), Zarząd Skarbem Narodowym należy do Komisji Skarbu Narodowego, której ustawowo powierza się zasilenie Skarbu Narodowego drogą zbiórki ofiar, — istnienie jakiejkolwiek innej organizacji w tymże celu byłoby niewłaściwe, jako sprzeczne z myślą przewodnią wspomnianej ustawy, wobec czego zarządzam likwidację Komitetu Głównego Popierania Skarbu Narodowego i jego agend na prowincji. Ustalenie sposobów likwidacji i przeprowadzenie jej w szczegółach powierzam urzędującej przy Ministerstwie Skarbu Komisji Skarbu Narodowego.

Warszawa, dnia 1 grudnia 1922 r.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

576.

OBWIESZCZENIE

Komisji Skarbu Narodowego

o sposobach i terminie przeprowadzenia likwidacji Głównego Komitetu Popierania Skarbu Narodowego i jego agend na prowincji.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1922 r. likwiduje się Komitet Główny Popierania Skarbu Narodowego i jako agendy tegoż na prowincji — Komitety Wojewódzkie przy Izbach Skarbowych i Komitety Powiatowe przy Urzędach Skarbowych w powiatach, — będące organizacją do zbiórki ofiar na Skarb Narodowy.

Zgodnie z temże rozporządzeniem p. Ministra Skarbu, — przeprowadzenie likwidacji zostało powierzone Komisji Skarbu Narodowego.

Na zasadzie powyższego podaje się do wiadomości następujące zasady likwidacji:

1) termin likwidacji, tak Komitetu Głównego, jak i Komitetów na prowincji, oznacza się na dzień 31 grudnia 1922 r. Po upływie tego terminu żadna instytucja i poszczególne osoby nie mają prawa zbiórki w imieniu Komitetu Popierania Skarbu Narodowego, a wydane legitymacje tym instytucjom i osobom do prowadzenia zbiórki są nieważne.

2) Wszystkie instytucje i osoby, które otrzymały kiedykolwiek na prowadzenie zbiórki na Skarb Narodowy legitymacje, kwitarjusze, zeszy-

ty zbiorcze, znaczki i obrączki pamiątkowe — winny niezwłocznie, nie wyczekując terminu 31 grudnia 1922 r., zwrócić legitymacje, formularze, znaczki i obrączki tej instytucji, od której takowe otrzymały, z dołączeniem sprawozdania, co zostało zebrane na Skarb Narodowy i dokładnego odpisu pokwitowania instytucji, której zebrane ofiary zostały złożone.

3) Te instytucje, urzędy i osoby, które nie zdeponowały zebranych ofiar, — winny w terminie do 31 grudnia 1922 r. złożyć je bez opakowania w najbliższym oddziale Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, z poleceniem przesłania Wydziałowi Skarbu Narodowego P. K. K. P. w Warszawie. Przy złożeniu ofiar w oddziale P. K. K. P. należy przedstawić szczegółowy wykaz w 2-ch egzemplarzach, z których jeden wydaje się składającemu wraz z pokwitowaniem odbioru, w celu przesłania tej instytucji, od której upoważniony otrzymał legitymacje i formularze i t. p. — do prowadzenia zbiórki na Skarb Narodowy, drugi zaś dołącza się do złożonych ofiar.

4) Wszystkie bez wyjątku urzędy państwowe, oraz instytucje społeczne i prywatne, posiadające w swych depozytach ofiary zebrane na Skarb Narodowy — winny złożyć tego rodzaju depozyty i odnośne akta w najbliższym oddziale P. K. K. P., z poleceniem przesłania Wydziałowi Skarbu Narodowego P. K. K. P. w Warszawie, — żądając jednocześnie sporządzenia odpisu pokwitowania odnośnego oddziału P. K. K. P., ze szczegółowego przyjęcia zdeponowanych ofiar, w celu przesłania odpisu bezpośrednio Komisji Skarbu Narodowego przy Ministerstwie Skarbu.

5) Urzędy, instytucje i osoby, które samorzutnie prowadziły zbiórkę ofiar na Skarb Narodowy, winny, w terminie do dnia 31 grudnia 1922 r. przesłać bezpośrednio do Komisji Skarbu Narodowego wykazy zebranych ofiar oraz dokładne odpisy pokwitowań tych urzędów, które przyjęły zebrane dary; jeżeli zaś przechowują zebrane dary na swoją odpowiedzialność, to należy je złożyć w najbliższym oddziale P. K. K. P. z poleceniem, jak powiedziano w p. 3. przesłania Wydziałowi Skarbu Narodowego P. K. K. P. w Warszawie; odpis pokwitowania oddziału P. K. K. P. z przyjęcia darów należy przesłać Komisji Skarbu Narodowego.

6) Od dnia 1 stycznia 1923 r. i niezależnie od projektowanego wprowadzenia specjalnej organizacji do zbiórki darów na Skarb Narodowy, — jedynie oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej będą przyjmowały dary w kruszcach szlachetnych, papierach wartościowych i gotówce za pokwitowaniami, zaopatrzonemi pieczęcią Komisji Skarbu Narodowego.

Jednocześnie Komisja Skarbu Narodowego podaje do wiadomości, że Podkomitet Fachowy Popierania Skarbu Narodowego przy Głównym Urzędzie Probierczym w Warszawie pozostaje organem Komisji Skarbu Narodowego pod nazwą: „Komitet Zbiórki na Skarb Narodowy przy Głównym Urzędzie Probierczym w Warszawie". Do zakresu działania wymienionego Komitetu należy zbiórka darów w kruszcach szlachetnych i gotówce oraz kontynuowanie sprzedaży znaczków papierowych na Skarb Narodowy.

Komisja Skarbu Narodowego urzęduje przy Ministerstwie Skarbu, Warszawa, Rymarska 5.

Warszawa, dnia 1 grudnia 1922 roku.

Przewodniczący Komisji Skarbu Narodowego:
(—) *Göerne.*

Sprawy walutowe.

577.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 października 1922 r.

w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na mocy art. 13 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowemi i kantorami wymiany (Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 30, poz. 175), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. 1922 r. Nr. 4, poz. 19) oraz ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. 1922 r. Nr. 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pragnące uzyskać koncesję na otwarcie i prowadzenie domu bankowego lub kantoru wymiany powinny złożyć w Ministerstwie Skarbu odpowiednie podanie.

Podanie to winno zawierać:

1) imię i nazwisko petenta, jego zawód i stałe miejsce zamieszkania,

2) projektowane brzmienie firmy przedsiębiorstwa i wskazanie miejsca jego siedziby,

3) wysokość kapitału zakładowego,

4) rodzaj i zakres operacji.

§ 2. Koncesji udzielać się będzie tylko pełnoletnim i nieposzlakowanym obywatelom Rzeczypospolitej; w tym celu do podania wyżej wymienionego należy załączyć:

1) świadectwo władzy policyjnej stałego miejsca zamieszkania petenta, że jest on obywatelem polskim i liczy przynajmniej 21 lat życia;

2) świadectwo o niekaralności i nieznajdowania się petenta pod sądem lub śledztwem;

3) świadectwo właściwego sądu okręgowego, że petent nie ma ogłoszonej upadłości;

4) dowód fachowego uzdolnienia do prowadzenia zamierzonego przedsiębiorstwa;

5) dowód, że projektowany kapitał zakładowy został w gotówce, lub polskich papierach procentowych złożony do miejscowej kasy skarbowej do depozytu na rachunek Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Jeżeli dom bankowy lub kantor wymiany ma powstać pod postacią spółki firmowej (jawnej) lub komandytowej — to do podania, wymienionego w § 1, powinien być dołączony wierzytelny odpis umowy spółki. W tym wypadku przepisy, zawarte w ust. 1—3 § 2, dotyczą również wszystkich wspólników osobiście odpowiedzialnych.

§ 4. Wszystkie domy bankowe i kantory wymiany na obszarach, w § 14 niniejszego rozporządzenia wymienionych, czynne przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, nie mogą nadal istnieć prawnie.

Właściciele takich przedsiębiorstw, o ile pragną prowadzić je nadal na warunkach, określonych powyżej wskazaną ustawą, powinni złożyć w Ministerstwie Skarbu podanie, zawierające:

1) brzmienie firmy przedsiębiorstwa, dokładny adres siedziby głównej i oddziałów,

2) imię i nazwisko właściciela,

3) wysokość kapitału zakładowego i kapitałów zapasowych przedsiębiorstwa,

4) rodzaj i zakres prowadzonych operacji.

Do powyższego podania należy dołączyć:

a) wierzytelny wyciąg rejestru handlowego,

b) dowody, stwierdzające czas powstania i istnienia przedsiębiorstwa,

c) bilans za r. 1921 oraz miesięczne bilanse surowe za miesiące 1922 r., które upłynęły do dnia wniesienia podania,

d) dokładny wykaz zatrudnionych w przedsiębiorstwie zarządzających prokurentów i innych pracowników, oraz dokumenty ich dotyczące, a wyszczególnione w § 2 ust. 1—4 niniejszego rozporządzenia,

e) oryginały lub uwierzytelnione odpisy dokumentów, na których podstawie przedsiębiorstwo było dotychczas czynne.

Osoby, których przedsiębiorstwa były już czynne w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, winny udowodnić bilansem posiadanie minimalnego kapitału zakładowego, wymaganego w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Najmniejszą wysokość kapitału zakładowego (art. 3 ust. 2 powołanej ustawy oraz § 1 ust. 3 i § 4ust. 3 niniejszego rozporządzenia) określa się:

dla miast:	w sumie marek polskich: dla domów bankowych:	dla kantoru wymiany
Poznania	500.000	250.000
Bydgoszczy, Leszna, Międzychodu, Rogoźna, Ostrowia, Jarocina, Gniezna, Inowrocławia, Grudziądza, Chojnic, Torunia, Brodnicy, Starogardu, Wejherowa.	300.000	150.000
dla wszystkich innych miast .	200.000	100.000

§ 6. Koncesje upoważnia do prowadzenia tylko jednego przedsiębiorstwa; dla każdego oddziału uzyskać należy osobną koncesję w myśl warunków ustawy z dnia 23 marca 1920 r., oraz niniejszego rozporządzenia, jak dla samoistnego przedsiębiorstwa.

§ 7. Przedsiębiorstwa, czynne przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, powinny podanie o koncesję wnieść do Ministerstwa Skarbu najpóźniej przed upływem jednego miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Przedsiębiorstwa, które w powyższym terminie takiego podania nie złożą, mają obowiązek przystąpienia do likwidacji swoich interesów i zamknięcia przedsiębiorstwa w terminie, przewidzianym w § 10 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Przedsiębiorstwa istniejące, które w terminie przepisanym w § 7 złożyły podania o koncesje na dalsze ich prowadzenie, mogą być czynne dalej, aż do czasu rozstrzygnięcia podania przez Ministerstwo Skarbu (§ 9).

§ 9. Na wniesione podanie każdy petent otrzyma rezolucję pisemną. Petenci, których podania będą uwzględnione, powinni w przeciągu dwóch tygodni od daty zawiadomienia złożyć w miejscowej kasie skarbowej specjalną opłatę w złocie w stosunku 1% od kapitału zakładowego w monetach złotych wartości imiennej, obliczając wartość tychże monet według tabeli załączonej do art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 20 lutego 1920 r. w sprawie płacenia cła od niektórych towarów w złocie (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 98) oraz kaucję, przewidzianą w art. 6 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175). Po złożeniu właściwych tego dowodów petent na ich podstawie otrzyma stanowczą koncesję, zdeponowany kapitał zakładowy zaś zostanie mu zwrócony.

Kaucję składać można w gotówce lub w polskich państwowych papierach procentowych, należy zaś wnieść ją do miejscowej kasy skarbowej do depozytu Ministerstwa Skarbu.

§ 10. Petenci, których podania będą odrzucone, mają obowiązek w ciągu 14 dni po doręczeniu im rezolucji odmownej (§ 9) odebrać w Ministerstwie Skarbu załączniki do ich podań.

Właściciele, istniejących domów bankowych, którzy nie otrzymają zatwierdzenia koncesji, mają obowiązek w przeciągu czterech miesięcy od daty orzeczenia o odmowie zlikwidować swoje przedsiębiorstwa i zamknąć je. Istniejące kantory wymiany, których koncesji nie zatwierdzono, powinny być zamknięte w przeciągu jednego miesiąca od daty orzeczenia o odmowie.

Terminy te nie mogą być odraczane.

Likwidacja, lub zwinięcie przedsiębiorstwa, nieprzeprowadzone we właściwym terminie, pociąga za sobą odpowedzialność w myśl art. 10 ustawy z dnia 23 marca 1920 r.

§ 11. Ustanowenie prokury lub pełnomocnictwa do zarządzania domem bankowym albo kantorem wymiany, oraz wybór członków zarządu takiego przedsiębiorstwa, o ile ono zostanie zorganizowane w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, podlega zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

§ 12. Domy bankowe obowiązane są:

1) przedstawiać do Ministerstwa Skarbu bilanse roczne i miesięczne: roczne — najpóźniej w terminie 3-miesięcznym po zamknięciu roku operacyjnego, miesięczne zaś w terminie 15-dniowym po upływie ostatniego miesiąca,

2) ogłaszać bilanse roczne w terminie przewidzianym dla składania ich w Ministerstwie Skarbu (ust. 1) w „Monitorze Polskim",

3) wywieszać bilanse roczne i miesięczne w lokalu przedsiębiorstwa (centrali i oddziałach) na widocznem miejscu.

§ 13. W lokalach domów bankowych i kantorów wymiany należy na widocznem miejscu wywieszać dzienne kursy giełdowe.

Każdemu klijentowi należy przy operacjach wymiennych wydawać kwit z wyszczególnieniem sumy, kursu i daty tranzacji.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego od dnia ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z d. 24/XI 1922 r. Nr. 101, poz. 924).

578.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany art. 16 rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi z 31 grudnia 1920 r.

Na mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictw do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 104 poz. 748) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuł 16 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 18 poz. 104), którego moc obowiązująca przedłużona została rozporządzeniem z dnia 29 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 795) uzupełnia się przez dodanie ustępu drugiego treści następującej:

„Ministerstwo Skarbu posiada ponadto prawo żądania od osób fizycznych oraz prawnych, dokonywujących tranzakcji w walutach zagranicznych oraz tranzakcji, z których wynika obrót pieniężny z zagranicą, prowadzenia wykazów, rejestrów i ksiąg dotyczących tych tranzakcji według wzorów przez to Ministerstwo podanych. Ministerstwo Skarbu, względnie władze lub organy przez nie wyznaczone, mają prawo kontroli, czy powyższe wykazy, rejestry i księgi zgodne są ze stanem faktycznym i z ogólnemi księgami handlowemi danego przedsiębiorstwa. Ministerstwo Skarbu może żądać przedstawienia mu, względnie władzom i organom, przez nie wyznaczonym, oryginałów, względnie odpisów wyżej wymienionych wykazów, rejestrów i ksiąg oraz wyciągów i zestawień, sporządzonych na ich podstawie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *W. Makowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30 listopada 1922 r., Nr. 104, poz. 969).

579.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 12 listopada 1922 r.

o dalszem podniesieniu niektórych opłat probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczemi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 470) oraz rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 570 oraz Nr. 69, poz. 619, sprostowanie Nr. 104, poz. 971) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 566) otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty probiercze na rzecz Skarbu Państwa za cechowanie złotych i srebrnych przedmiotów tymczasowo są następujące:

Poz.	Wyszczególnienie	Mk.	f.
	Od wagi 1 grama.		
1	Od gotowych wyrobów:		
	a) złotych	40	—
	b) srebrnych	2	—
2	Od metali malarskich w książeczkach (waga z papierem:		
	a) od złota	2	—
	b) od złoto-srebra . . .	1	—
	c) od srebra	—	50
3	Od metali grubolistkowych (waga bez papieru):		
	a) od złota	10	—
	b) od złoto-srebra . . .	6	—
	c) od srebra	1	—
4	Od metali nitkowych:		
	a) od złota	10	—
	b) od srebra	1	—
5	Od zlewków, sztab i t. p. materjałów i półfabrykatów:		
	a) od złota	2	—
	b) od srebra	—	20
6	Od zegarków kieszonkowych i kopert zegarkowych w stanie gotowym (rozebranym lub nierozebranym):		
	za sztukę:		
	a) od złotych do 33½ mm. średnicy koperty	800	—
	b) od złotych większej średnicy	1600	—
	c) od srebrnych bez względu na wielkość	200	—
7	Od kopert zegarkowych w stanie niegotowym, jak w p. 1	—	—

§ 2. Artykuł 17 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Za czynności, niepołączone z cechowaniem, urzędy pobierają następujące opłaty:

1) za każdą próbę złota . . . . 300 mk.
2) „ „ „ srebra drogą ogniową . 100 „
3) „ „ „ „ „ mokrą . 500 „
4) „ „ „ stopu złota i srebra drogą ogniową . . . . 400 „
5) za topienie złota i srebra do 100 gr. . 200 „
6) „ każde następne 100 gr. . . . . . 100 mk."

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie z dnia 9 grudnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat probierczych (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 790) oraz rozporządzenie z dnia 20 kwietnia 1922 r. o dalszem podwyższeniu niektórych opłat probierezych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 293).

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Henryk Strasburger.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 4/XII 1922 r. Nr. 105, poz. 979).

Prawo ubezpieczeniowe.

580.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 listopada 1922 roku

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 395) rozciąga się na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego.

§ 2. Do czasu rozciągnięcia działalności Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych na podstawie art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 395) na obszary w § 1 wymienione, Wileńska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych zachowuje swą organizację i sprawuje swe czynności stosownie do dekretu Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej Nr. 400 (Dz. Urz. T. K. R. Nr. 34/44).

Nadzór nad działalnością Wileńskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych sprawuje Minister Skarbu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. z d. 24/XI 1922 r. Nr. 101, poz. 919).

581.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu i Ministra Skarbu

z dnia 30 listopada 1922 r.

w przedmiocie ustanowienia zarządu państwowego nad rosyjskiemi towarzystwami ubezpieczeń, prowadzącemi działy życiowe.

Na mocy art. 1 punkt 2 i 3, i art. 2 punkt b) i d) dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) oraz rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 9-go sierpnia 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 71, poz. 474) i z dnia 24 sierpnia 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 78, poz. 705) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad znajdującemi się na obszarze Ziemi Wileńskiej oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego i powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego, oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchowolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego, oddziałami, reprezentacjami i agenturami, oraz nad wszelkim majątkiem następujących rosyjskich towarzystw ubezpieczeń, prowadzących działy życiowe:

1) Towarzystwo Ubezpieczeń „Rosja",

2) Pierwsze Rosyjskie Towarzystwo Ubezpieczeń, założone w r. 1827,

3) Generalne Towarzystwo Ubezpieczeń na życie i dochodów dożywotnich,

4) Piotrogrodzkie Towarzystwo Ubezpieczeń,

5) Towarzystwo Ubezpieczeń „Salamandra",

6) Rosyjskie Towarzystwo Ubezpieczeń kapitałów i dochodów „Życie",

7) Towarzystwo Ubezpieczeń „Jakor".

§ 2.

Zarząd Państwowy sprawuje zarządca państwowy, ustanowiony dla wymienionych w § 1 towarzystw rozporządzeniem z dnia 18 października 1920 r. („Monitor Polski" Nr. 245).

Zarząd Państwowy ma być wykonywany pod kontrolą i nadzorem, zgodnie z instrukcjami Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń w Ministerstwie Skarbu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Henryk Strasburger.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(„Monitor Polski" Nr. 280 — 1922 roku).

Sprawy spółdzielcze.

582.

SPRAWOZDANIE

z 5-go posiedzenia Rady Spółdzielczej.

W dniu 6 grudnia 1922 r. odbyło się 5-te z kolei posiedzenie państwowej Rady Spółdzielczej, na którem przyznano nowym związkom prawo rewizji, przedłużono bezterminowo lub na czas określony przyznane związkom poprzednio prawo rewizji, dokonano dalszych zapisów i skreśleń na liście rewidentów Rady Spółdzielczej.

Prócz tego powzięto szereg uchwał w sprawach podatkowych spółdzielni, zwłaszcza w przedmiocie opłat stemplowych, podatku od kapitałów i rent oraz podatku przemysłowego. Poddano również zasadniczo rozważeniu stanowisko Rady Sółdzielczej względem projektów ustaw podatkowych, dotyczących spółdzielni. Zapadłe w tej mierze uchwały postanowiono przedłożyć p. Ministrowi Skarbu.

Wreszcie zmieniono wysokość norm kosztów rewizji.

I. Związki i spółdzielnie, którym przyznano lub przedłużono prawo rewizji na podstawie art. 68, 70 i 108 p. 3 ustawy o spółdzielniach.

a) bezterminowo:

1. Związek Spółdzielni Budowlanych (Warszawa).
2. Związek Rewizyjny Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych (Warszawa).
3. Związek Robotniczych Spółdzielni Spożywców (Warszawa).
4. Centrala Spożywczych Stowarzyszeń Spółdzielczych Robotników Chrześcijańskich (Warszawa).
5. Związek spółek niemieckich w Polsce (Łódź).
6. Związek spółdzielni niemieckich w Polsce (Poznań. „Verband deutscher Genossenschaften in Polen).
7. Związek spółdzielni rolniczych na Weilkopolskę (Poznań. „Verband landwirtschaflicher Genossenschaften in Gross - Polen“).
8. Związek spółdzielni wiejskich Pomorza (Tczew. „Verband ländlicher Genossenschaften der Provinz Westpreussen“).
9. Związek spółek rolniczych w Księstwie Cieszyńskiem (Cieszyn).
10. Związek rewizyjny Spółdzielni rolniczych (Kraków).
11. Towarzystwo „Krajowy Związek Rewizyjny ruskich stowarzyszeń gospodarczych, pożyczkowych, handlowych i przemysłowych“ (Lwów).
12. Ruski Związek Rewizyjny (Lwów).
13. Powszechny Związek na własnej pomocy opartych galicyjskich stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych (Lwów).
14. Związek niemieckich spółdzielni rolniczych w Małopolsce (Lwów. „Verband deutscher landwirtschaftlicher Genossenschaften in Kleinpolen“).

b) do 31 grudnia 1923 r.:

1. Związek Polskich Stowarzyszeń Spożywców (Warszawa).
2. Związek Robotniczych Stowarzyszeń Spółdzielczych „Proletarjat“ (Kraków).

c) do dnia zarejestrowania nowego statutu:

1. Centralny Związek Spółdzielni Pracowników Kolejowych (Warszawa).

II. Zapisy i skreślenia na liście rewidentów Rady Spółdzielczej.

a) zaciągnięci na listę rewidenci:

1. Stanisław Dippel z Warszawy,
2. Józef Pogorzelski z Radomia.

b) skreśleni z listy:

1. Ryszard Sandecki z Warszawy,
2. Edward Brzozowski ze Stróż (Małopolska).

III. Instrukcja Rady Spółdzielczej w przedmiocie zmiany norm kosztów rewizji spółdzielni niezwiązkowych.

Na podstawie art. 62 i 108 ustawy z d. 29. X 1920 r. o spółdzielniach (Dz. Ust. R. P. Nr. 111 z dnia 11. XII 1920 r., poz. 733) Rada Spółdzielcza uchwala, co następuje:

§ 1.

W ustępie 1 § 4 instrukcji Rady Spółdzielczej z d. 20 maja 1922 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14 z d. 31. V 1922 r., poz. 214) skreśla się wyrazy: „podwójnej wysokości“.

§ 2.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 6 grudnia 1922 r.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:

(—) *J. Kwieciński.*

583.

KOMUNIKAT

w sprawie podwyższenia opłaty za ogłoszenia rejestrowe.

Administracja „Dz. Urzęd. Min. Skarbu“ zawiadamia, że z powodu znacznego wzrostu kosztów druku, opłata za ogłoszenia rejestrowe, pobierana przez Sądy ryczałtowo, podwyższona będzie od dnia 1 stycznia 1923 r. następująco:

1) z 5.000 mk. do 10.000 mk. za ogłoszenia, zawierające:

a) pierwszy wpis,
b) założenie oddziału,
c) zmianę więcej, niż trzech artykułów statutu,
2) z 2.000 mk. do 5.000 mk., za każde inne ogłoszenie rejestrowe.

Warszawa, dnia 14 grudnia 1922 r.

Przepisy o służbie państwowej.

584.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1922 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie djet i zwrotu kosztów podróży przy podróżach służbowych funkcjonarjuszów państwowych poza granicami Państwa.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226), oraz art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 677) stawki djet, należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Estonji, Finlandji, Łotwy, Niemiec, w. m. Gdańska, na Górny Śląsk, do Rosji, Ukrainy, Austrji, Węgier, podwyższa się z dniem 1 października jak następuje:

Stopień służbowy	Niemcy z wyjątkiem Berlina, Essen i Kolonji, w. m. Gdańsk i Górny Śląsk	Berlin, Essen i Kolonja	Estonja, Finlandja, Łotwa	Rosja i Ukraina
	Marek niemieckich			Mk. pol.
I i II	3.000	5.000	3.000	16.000
III i IV	2.500	4.000	2.600	14.000
V i VI	2.000	3.000	2.400	12.000
VII i VIII	1.500	2.500	2.000	10.000
IX i X	1.250	2.000	1.600	8.000
XI i XII	1.000	1 500	1.500	8.000

Stopień służbowy	Austrja	Węgry
	Koron	Koron węg.
I i II	300.000	1.700
III i IV	250.000	1.500
V i VI	200.000	1 250
VII i VII	150.000	1.000
IX i XII	100.000	750

§ 2. Paragraf drugi wymienionego w § 1 rozporządzenia uchyla się.

Wskutek tego §§ 3—10 wspomnianego rozporządzenia otrzymują odpowiednio numeracje §§ 2—9.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: (—) *Juljan Nowak.*
Minister Skarbu: (—) *Jastrzębski.*
Minister Sprawiedliwości: (—) *W. Makowski.*
Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *A. Kamieński.*
Minister Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego: (—) *Dr. Kumaniecki.*
Minister Kolei Żelaznych: (—) *Ludwik Zagórny - Marynowski.*

(Dz. U. R. P. z d. 17.XI. 1922 r. Nr. 98, poz. 903).

585.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1922 roku

w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226), zarządza się, co następuje:

§ 1. Normalne djety dzienne, określone w § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 813), oraz w ustępie 1 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 669), ustala się, jak następuje:

Dla urzędników:
I st. sł. na — 615 mk.
II st. sł. na — 490 mk.
III st. sł. na — 490 mk.
IV st. sł. na — 490 mk.
V st. sł. na — 440 mk.
VI st. sł. na — 370 mk.
VII st. sł. na — 315 mk.
VIII st. sł. na — 245 mk.
IX st. sł. na — 245 mk.
X st. sł. na — 210 mk.
XI st. sł. na — 210 mk.
XII st. sł. na — 210 mk.

Dla sędziów i prokuratorów:
a) pobierających uposażenie grupy I na 370 mk.
b) pobierających uposażenie grupy II na 440 mk.
c) pobierających uposażenie grupy III i IV na 490 mk.

Dla profesorów państwowych szkół akademickich (zwyczajnych i nadzwyczajnych) na — 440 mk.

Dla zastępców profesorów na — 370 mk.

Dla adjunktów, kustoszów, prosektorów, konstruktorów i obserwatorów na 315 mk.

Dla asystentów starszych na 245 mk.

Dla asystentów młodszych (demonstratorów elewów) na 210 mk.

Dla wyższych funkcjonarjuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na — 490 mk.
II st. sł. na — 440 mk.
III st. sł. na — 440 mk.
IV st. sł. na — 370 mk.
V st. sł. na — 370 mk.
VI st. sł. na — 315 mk.
VII st. sł. na — 245 mk.
VIII st. sł. na — 245 mk.

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują 315 mk.

Inni aplikanci sądowi 245 mk. dziennie.

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł. — 490 mk.
2 st. p. — 440 mk.
3 st. pł. — 370 mk.
4 st. pł. — 315 mk.
5 st. pł. — 245 mk.
6 st. pł. — 245 mk.
7 st. pł. — 210 mk.
8 st. pł. — 210 mk.
9 st. pł. — 210 mk.
10 st. pł. — 160 mk.
11 st. pł. — 160 mk.
12 st. pł. — 160 mk
13 st. pł. — 160 mk.
14 st. pł. — 125 mk.
15 st. pł. — 125 mk.

Dla funkcjonarjuszów niższych od 1 st. pł. do 4 stopnia płacy na 125 mk.

Dla funkcjonarjuszów niższych od 5 st. do 9 stopnia płacy, tudzież dla pomocników kancelaryjnych w b. zaborze austrjackim na 160 mk.

Posterunkowym i starszym posterunkowym Policji Państwowej na 195 mk.

Przodownikom i starszym przodownikom Policji Państwowej na 210 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 29 listopada 1922 r., Nr. 103, poz. 939).

Kontrola skarbowa.

586.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Województwo Śląskie udzieliło firmie przewozowej Adolf Brüll i Synowie w Bielsku zezwolenia na przewóz i ekspedycję wyrobów spirytusowych.

(„Monitor Polski" Nr. 264 — 1922 roku).

Ruch służbowy.

587.

W MINISTERSTWIE SKARBU.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 11 listopada b. r. mianował D-ra Stanisława Zakrzewskiego Generalnym Dyrektorem Monopolu Tytuniowego w IV stopniu służbowym.

(„Monitor Polski" Nr. 266 — 1922 roku).

SPROSTOWANIE

ogłoszenia Spółki Akcyjnej „Pluton T. i M. Tarasiewiczów".

W ogłoszeniu bilansu Spółki Akcyjnej „Pluton" T. i M. Tarasiewiczów", umieszczonem w Nr. 21 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu z 1922 r. str. 754 wkradł się następujący błąd drukarski: wydrukowano nad grupą rachunków stanowiących aktywa Tow. „Pluton" po wyrazie „stan" wyraz „bierny" zamiast wyrazu „czynny".

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni wpisano pod Nr. 37 spółdzielnie pod firmą „Habsberger Spar und Darlehnskassenverein z nieograniczoną odpowiedzialnością w Chabsku.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest udzielanie kredytu członkom przyjmowanie wkładek i staranie się o dalsze urządzenia celem podniesienia położenia gospodarczego członków, mianowicie:

1) Wspólne zaspakajanie potrzeb obrotu rolniczo-gospodarczego i domowego gospodarstwa.
2) Produkcja i pozbywanie wytworów rolniczego gospodarstwa i wiejskiego przemysłu na wspólny rachunek.
3) Dostarczenie rolniczo-gospodarczych maszyn i innych rolniczo-gospodarczych przedmiotów użytkowych na wspólny rachunek w celu dzierżawnego pozostawienia tychże dla członów.

Udział każdego członka wynosi 3000 marek, płatny przy przy przyjęciu członka w kwocie 1000 marek, reszta zaś w rocznych ratach po 1000 marek. Członek upoważniony jest udział każdego czasu cały zapłacić. Zarząd stanowią: rolnik Filip Baumunk II, rolnik Fryderyk Schofer i rolnik Wilhelm Bals-Reitemeier, wszuscy z Chabska. Ogłoszenia spółdzielni przewidziane ustawą będą umieszczone w gospodarczo rolniczym „Zentralwochenblatt" w Poznaniu. Rok obrachunkowy zgodny z kalendarzowym. Zarząd składa się z 3 do 5 członków, na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach winny być umieszczone podpisy przynajmniej 2 członków Zarządu. Specyalnych ograniczeń uprawnień zarządu statut nie zawiera.

Mogilno, dnia 17 grudnia 1921.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

W rejestr spółdzielni tutejszego Sądu Powiatowego wpisano dzisiaj pod Nr. 4 odnoście do spółdzielni „Bank Ludowy", spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Krzywiniu, że uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 12 lutego 1917 wyznaczono w miejsce „Wielkopolanina" — „Gazetę Polską" w Kośćianie do ogłoszeń spółdzielni.

Kościan, dnia 27 grudnia 1921.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

W rejestr spółdzielni tut jszego Sądu Powiatowego wpisano dzisiaj pod Nr. 34 odnośnie do spółdzielni „Spółdzielnia Spożywcza Ludowa, z ograniczoną odpowiedzialnością w Kościanie", że firmę spółdzielni zmieniono na: Spółdzielnia Ludowa w Kościanie z o raniczoną odpowiedzialnością i że w miejsce, Jakóba Sekulskiego w Kościanie, który ustapił, wybrano członkiem zarządu Franciszka Wdowickiego w Kościanie.

Kościan, dnia 27 grudnia 1921.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 20 zapisano dziś przy spółdzielni Deutsche Kartoffel Breunerei Troknerei und Molkerei sp. zap. z ogr. odp. Moszczanki. Uchwałą waln go zebrania z dnia 16 sierpnia 1921 r. zmieniono §§ 37 l. i 14 statutu z tem, że udziałoczyn podwyższono na 5000 mk., kwotę odpowiedzialności na 20,000 mk. zaś następne od każdego nowo przystępującego członka wynosi 50,000 mk.

Ostrów, dnia 29 grudnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze Spółdzielni Nr. 44 zapisano dziś przy Ostrowskiej Spółdzielni Budowlanej z ogr. odp. w Ostrowie. Uchwała Rady Nadzorczej z dnia 6 grudnia 1921 r. wybrano jako trzeciego członka zarządu inżyniera p. Józefa Majewskiego z Krępy.

Ostrów, dnia 2 stycznia 1922 r.

Sąd Powiatowy.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

1) Firma ma miejsce przebywania „Silskyj Hospodar" spółdzielnia z ograniczoną poręką. Miejsce spółdzielni jest gmina Hanusowce.

2) Cel i przedmiot przedsiębiorstwa, ograniczenie co do zawierania umów z nieczłonkami:

Cel przedsiębiorstwa jest podnosić zarobek i gospodarstwo członków wspólnem prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny poziom swych członków.

Czynność spółdzielni ograniczona jest tylko dla swych członków z wyłączeniem wszystkich interesów na korzyść osób, którzy nie są członkami spółdzielni.

3) Wysokość udziału, wpłata na udział i czas spłaty takowego:

Jeden udział członka wynosi 500 mka. Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Liczba udziałów nie jest ograniczoną. Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu go, zaś resztę udziału najdalej do końca roku administracyjnego w którym udział deklarował.

Dodatkowo deklarowane udziały wpłacane najdalej do roku od dnia podpisania deklaracji. Nie wolno przyjmować deklaracji na dalsze udziały od członka, który pierwszego udziału nie spłacił.

4) Imię i nazwisko członków zarządu i ich zastępców: 1) Hryń Parkułab zarządca, 2) Nykoła Wowk kasjer, 3) Nykoła Zapuchljak prowadz. księgi członków zarządu, 4) Mykieta Kozohon, 5) Mychajło Wowczuk zastępcy zarządu.

5) a) czas trwania: Spółdzielnia zawiązuje się na czas nieograniczony, b) gazeta przeznaczona do ogłoszeń: „Hospodarsko-kooperatywnyj czasopys". Lwów, h) rozwiązanie (likwidacja): na wypadek likwidacji lub konkursu spółdzielni przyjmie walne zgromadzenie zasadę w likwidacji (§ 18/8) zgodnie ze wszyskiemi postanowieniami ustawy o spółkach i te postanowienia zgłosi zarząd spółdzielni o wpis do sądowego rejestru.

Data wpisu: 21 grudnia 1921.

Sąd okręgowy j. handlowy Oddz. II.
Stanisławów, dnia 17 grudnia 1921.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

1) Firma ma miejsce przebywania „Buduczniść" spółdzielnia z ograniczoną poręką. Miejsce spółdzielni jest gmina Podhorki ad Kałusz.

2) Cel i przedmiot przedsiębiorstwa, ograniczenie co do zawierania umów z nieczłonkami:

Cel przedsiębiorstwa jest podnosić zarobek i gospodarstwo członków wspólnem prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny poziom swych członków.

Czynność spółdzielni ograniczoną jest tylko dla swych członków z wyłączeniem wszystkich interesów na korzyść osób, którzy nie są członkami spółdzielni.

3) Wysokość udziału, wpłata na udział i czas spłaty takowego:

Jeden udział członka wynosi 1000 mkp. Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Liczba udziałów nie jest ograniczoną. Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu go, zaś resztę udziału najdalej do końca roku administracyjnego w którym udział deklarował.

Dodatkowo deklarowane udziały wpłaca się najdalej do roku od dnia podpisania deklaracji. Nie wolno przyjmować deklaracji na dalsze udziały od członka, który pierwszego udziału nie spłacił.

4) Imię i nazwisko członków zarządu i ich zastępców: 1) Mychajło Franko zarządca, 2) Andrej Tryndej kasjer, 3) Osyp Jagebczuk prow. księgi członków zarządu, 1) Iwan Kohut, 2) Hwat Mełnyk zastępcy zarządu.

5) a) Czas trwania: Spółdzielnia zawiązuje się na czas nieograniczony, b) gazeta przeznaczona do ogłoszeń „Gospodarsko-Kooperatywny Czasopis". Lwów, h) rozwiązanie (likwidacja). Na wypadek likwidacji lub konkursu spółdzielni przyjmie walne zgromadzenie zasadę w likwidacji (§ 18/8) zgodnie ze wszystkiemi postanowieniami ustawy o spółkach i te postanowienia zgłosi zarząd spółdzielni o wpis do sądowego rejestru.

Data wpisu 19 grudnia 1921.

Sąd okręgowy j. handlowy Oddz. II.
Stanisławów, dnia 17 grudnia 192 .

WPIS SPÓŁDZIELNI.

1) Firma ma miejsce przebywania „Silskyj Hospodar" spółdzielnia znieograniczoną poręką. Miejsce spółdzielni jest gmina Jawnica (ad Stanisławów).

2) Cel i przedmiot przedsiębiorstwa, ograniczenia co do zawierania umów z niećzłonkami:

Cel przedsiębiorstwa jest podnosić zarobek i gospodarstwo członków wspólnem prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny poziom swych członków.

Czynność spółdzielni ograniczona jest tylko dla swych członków z wyłączeniem wszystkich interesów na korzyść osób, którzy nie są członkami spółdzielni.

3) Wysokość udziału, wpłata na udział i czas spłaty takowego:

Jeden udział członka wynosi 1000 mkp. Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Liczba udziałów nie jest ograniczoną. Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu go, zaś resztę udziału najdalej do końca roku administracyjnego w którym udział deklarował.

Dodatkowo deklarowane udziały wpłaca się najdalej do roku od dnia podpisania deklaracji. Nie wolno przyjmować deklaracji na dalsze udziały od członka, który pierwszego udziału nie spłacił.

4) Imię i nazwisko członków zarządu i ich zastępców: 1) Bużanka Autin zarządca, 2) Myćko Jurko kasjer, 3) Teodor Kato maj. prow. księgi, członków zarządu, 4) Dmytro Legin, 5) Hryhor Baljuk zastępcy zarządu.

5) a) czas trwania: Spółdzielnia zawiązuje się na czas nieograniczony, b) gazeta przeznaczona do ogłoszeń hospodarsko-kooperatywnej czasopys. Lwów, h) rozwiązanie (likwidacja): na wypadek likwidacji lub konkursu spółdzielni przyjmie walne zgromadzenie zasadę w likwidacji (§ 18/8) zgodnie ze wszystkiemi postanowieniami ustawy o spółkach i te postanowienia zgłosi zarząd spółdzielni o wpis do sądowego rejestru.

Data wpisu: 21 grudnia 1921.

Sąd okręgowy j. handlowy Oddz. II.
Stanisławów, dnia 17 grudnia 1921.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze dla spółdzielni Nr. 45 zapisano dziś przy spółdzielni „Budowa — Sp. z ogr. odp. w Ostrowie."

Handlowiec Aleksander Jagielski z Ostrowa wystąpił z zarządu. Uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 29 października 1921 r. wybrano na nowego członka zarządu p. Budowniczego Cezarego Niziołka z Ostrowa.

Ostrów, dnia 29 grudnia 1921 r.

Sąd Powiatowy

WPIS DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI.

W dniu dzisiejszym wpisano do rejestru Spółdzielni Tom I. pag. 9, Nr kolejny 6:

Firma: „Towarzystwo budowy osiedli, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Myślenicach".

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczenie członkom domów o tanich i zdrowych mieszkaniach z ogrodami (osiedli).

Udział wynosi: 10,000 Mk. płatny w terminie ustanowionym przez Walne Zgromadzenie

Członkami Zarządu wybrani: Dr. Eugenjusz Urbański adwokat w Myślenicach, Marceli Koszyca inżynier regulacji potoków górskich w Myślenicach i Tadeusz Gedroyć inżynier Rady powiatowej w Myślenicach.

Czas trwania Spółdzielni nieograniczony, pismem przeznaczonem do ogłoszeń Spółdzielni jest „Ilustrowany Kurjer Krakowski", rok obrachunkowy równy kalendarzowemu.

Zarząd składa się z trzech członków, którzy oświadczenia imieniem Spółdzielni składać będą łącznie przynajmniej po dwóch, a podpisywać firmę będą w ten sposób, że pod firmą wyciśniętą stampilją lub napisaną, umieszczają swe podpisy.

Wadowice, dnia 16 grudnia 1921 r.

Sąd okręgowy, jako handlowy, Oddz. II.

OGŁOSZENIE.

Nr rejestru 3. „Łowiczanka" spółdzielcze stowarzyszenie spożywców w mieście powiatowem Łowiczu, województwa Warszawskiego, z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa — zaspakajanie wspólnemi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb członków. Ograniczenia co do zawierania umów z niećzłonkami zależą od walnego zgromadzenia.

Wysokość udziału 1000 Mk. w czym obowiązkowy wniosek płatny gotówką przy zapisaniu do stowarzyszenia 500 Mk. Całkowity udział powinien być wpłacony nie później, jak w ciągu jednego roku.

Członkowie Zarządu: Kluge Roman, Slęczkowski Juljan, Lendzion Władysław i zastępca Janczy Jan.

Czas trwania spółdzielni nieograniczony.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Społem" w Warszawie.

Rok obrachunkowy — kalendarzowy.

Liczba członków zarządu — trzech i jeden zastępca.

Uprawnienia zarządu nieograniczone.

Postanowień o zastępcach nie wskazano.

Rozwiązanie stowarzyszenia następuje podług art. 33-go i 34-go statutu.

Sędzia Rejestrowy (—) Żołądkowski.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni tutejszego Sądu Powiatowego wpisano dzisiaj pod nr. 3 odnośnie do spółdzielni „Bank Ludowy, spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Kościanie", że firma brzmi teraz: „Bank Ludowy, spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Kościanie", że kwota odpowiedzialności za zobowiązania spółdzielni bezpośrednio tak wobec spółdzielni, jak i wobec jej wierzycieli wynosi 2000 mk. za każdy udział, że udział wynosi 1000 mk., że jeden członek może mieć najwięcej 25 udziałów i że na udział winien każdy członek wpłacić rocznie z góry przynajmniej 50 mk.

Kościan, dnia 27 grudnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

W tutejszym rejestrze spółdzielczym zapisano dzisiaj przy nr 7: „Vorschussverein Kępno, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością", że w miejsce kupca Hermana Lewka z Kępna wybrano emeryta nauczyciela Rudolfa Babowitza z Kępna, a w miejsce kamelarza miejskiego Józefa Szczepańskiego z Kępna, kupca Zygmunta Krawczaka z Kępna, jako członków zarządu.

Kępno, dnia 6 grudnia 1921.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze Spółdzielni nr 1 zapisano dziś przy spółdzielni: „Vorschussverein", sp. zap. z ogr. odp. w Ostrowie — po zupełnym podziale majątku spółdzielni odwołano plenipotencję likwidatorów.

Ostrów, dnia 18 grudnia 1921.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE

W rejestrze spółdzielni pod nr 51 zapisano dziś przy spółdzielni „Zgoda, spółka spożywców" spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Grudziądzu, treść następującą: Do spółdzielni należą następujące filje: w Radzynie filja 2 Rynek 25, filja 3 w Grudziądzu przy ulicy Lipowej 15, filja 4 w Mniszku i filja 5 piekarnia w Grudziądzu przy ul. Szkolnej 9. Na podstawie uchwały walnego zebrania z dnia 13 września 1921 wyprano w miejsce p. Franciszka Sikorskiego p. Feliksa Kranca z Grudziądza, jako kierownika i członka zarządu. Statut zmieniono przez uchwałę walnego zebrania z dnia 13 września 1921 r.

Grudziądz, dnia 10 grudnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Towarzystwo kredytowe „San" w Jarosławiu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką uzgodniło swój statut z przepisami ustawy z dnia 29 października 1920 nr. 111 Dz. R. P. i odtąd nosi firmę „Towarzystwo Kredytowe „San" w Przemyślu" spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Siedzibą spółdzielni jest Przemyśl.

Członek odpowiada za zobowiązania spółdzielni deklarowanymi udzisłami, a nadto aż do potrójnej wysokości każdego swego udziału.

Przedmiot przedsiębiorstwa spółdzielni, z którego mogą korzystać tylko członkowie spółdzielni, jest:

1) zapewnienie członkom korzystnej lokacji ich oszczędności.

2) dostarczanie członkom na mierny procent gotówki, potrzebnej im w ich jakiegokolwiek rodzaju przedsiębiorstwie, jako to w handlu, przemyśle, rolnictwie i rzemiośle.

Wysokość udziału wynosi 500 mk płatny naraz.

Członkami zarządu są: Dr. Leon Peiper, Dr. Maurycy Eisner adwokaci w Przemyślu, Abracham Melon kupiec w Jarosławiu, Adolf Rechter i Daniel Margulies kupcy w Przemyślu, zaś zastępcą dyrektora jest Izso Feingold kupiec w Przemyślu.

Czas trwania spółdzielni nieograniczony.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Monitor Polski".

Rok obrachunkowy kalendarzowy.

Liczba członków zarządu 5 dyrektorów i jeden zastępca.

Brzmienie firmy podpisują dwaj członkowie spółdzielni.

Przepisy o likwidacji ustawowe.

Przemyśl, 12 listopada 1921.

Sąd Okręgowy j. handlowy O. IV.
Gwóźdź.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

1. Firma nosi tytuł: „Torhowelna i Mołoczarska Zhoda" spółdzielnia z ograniczoną poręką, miejscem spółdzielni jest gmina Chmielówka.

2. Cel i przedmiot przedsiębiorstwa, ograniczenia co do zawierania umów z niečłonkami: Cel przedsiębiorstwa jest podnosić zarobek i gospodarstwo członków wspólnem prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny poziom swych członków. Czynność spółdzielni ograniczoną jest tylko dla swych członków, z wyłączeniem wszystkich interesów na korzyść osób, które nie są członkami spółdzielni.

3. Wysokość udziału, wpłata na udział i czas spłaty takowego: Jeden udział członka wynosi 1000 Mkp. Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Liczba udziałów jest nieograniczona. Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu go, zaś resztę udziału najdalej do końca roku administracyjnego, w którym udział deklarował. Dodatkowo deklarowane udziały wpłaca się najdalej do roku od dnia podpisania deklaracji. Nie wolno przyjmować deklaracji na dalsze udziały od członka, który pierwszego udziału nie spłacił.

4. Imię i nazwisko członków zarządu i ich zastępców: 1) Wasyl Szeszor zarządca, 2) Wasyl Demjanyk kasjer, 3) Mychajło Szeszor prow. księgi — członkowie zarządu i 4) Mykoła Paraniuk syn Jurka, 5) Mychajło Pankiw — zastępcy zarządu.

5. Czas trwania: Spółdzielnia zawiązuje się na czas nieograniczony.

6. Gazeta przeznaczona do ogłoszeń „Hospodarsko-Kooperatywnej Czasopys Lwiw.

7. Rozwiązanie (likwidacja): Na wypadek likwidacji lub konkursu spółdzielni przyjmie walne zgromadzenie zasadę w likwidacji (§ 18/8) zgodnie ze wszystkiemi postonowieniami ustawy o spółkach i te postanowienia zgłosi zarząd spółdzielni o wpis do sądowego rejestru.

Data wpisu: 21 grudnia 1921 r.

Stanisławów, dnia 17 grudnia 1922.

Sąd Okręgowy j. Handlowy Oddz. II.

WPIS SPÓŁDZIELNI Nr. 3.

Wpisano do rejestru Stowarzyszeń spółdzielczych.

Brzmienie firmy: Składnica Kółek rolniczych. Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba Stowarzyszenia w Turku nad Stryjem. Przedmiot przedsiębiorstwa (§ 2 statutu). Stowarzyszenie ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków:

Udział wynosi kwotę 300 mk. Pierwszy udział ma być wpłaconym przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta do roku. Następne udziały w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji (§ 9 statutu) Liczba członków Zarządu: trzech dyrektorów, trzech zastępców.

Do ważności wymienionych pod b) i c) aktów prawnych potrzebne jest upoważnienie ze strony Rady Nadzorczej, zresztą podpisują ważnie za stowarzyszenie dwaj członkowie dyrekcji.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Przewodnik Kółek rolniczych" w Krakowie względnie innych organów A. T. R. (§ 42 statutu) tudzież „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu" w Warszawie ul. Leszno 5.

Rok obrachunkowy: od 1 stycznia do 31 grudnia każdego roku, pierwszy rok jednak liczyć się będzie od dnia 15 kwietnia 1921 do 31 grudnia 1921.

Przepisy o likwidacji: przepisy ustawy (§ 40 stat.).

Wpisy szczególne: Rada Nadzorcza składa się z dziesięciu członków.

Sambor, dnia 13 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręg. j. handlowy Oddz. II.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 9 września 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Spożywcza Pracowników Fabryki Silników i Traktorów „Ursus" spółka akcyjna w Warszawie z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie Skierniewicka 4. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanemi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożywczych i przedmiotów użytku domowego i gospodarczego i sprzedawanie ich detalicznie członkom. Sprzedaż niečłonkom zależy od Uchwały Walnego Zgromadzenia. Wysokość udziału 1,000 mk. płatne ratami przy przystąpieniu członek obowiązany jest wnieść 10% udziału, resztę wpłaca w równych ratach w ciągu 3 miesięcy. Do Zarządu wybrani zostali: Józef Głuchowski, Wincenty Chyra, Władysław Czubek, Józef Podczaski, Stefan Pawelec,. wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Ksawery Jerzmanowski, Jan Jastrzębski, obaj w Warszawie. Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do Ogłoszeń Kurjer Poranny. Zarząd składa się z 5 członków. Wszelką korespondencję oraz pokwitowania podpisuje jeden członek Zarządu: weksle, czeki i zobowiązania podpisuje dwóch członków Zarządu. W skład Zarządu wchodzi 2 zastępców.

Warszawa, dnia 12 września 1921 r.

Sąd Okręgowy Wydział IV.

OGŁOSZENIE.

Do naszego rejestru spółdzielni wpisano dzisiaj pod Nr. 32: Spółdzielnia kolejowa: „Jedność", z ograniczoną odpowiedzialnością, Grodzisk Wkp.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: Podniesienie gospogarstwa członków przez zakupno na wspólny rachunek artykułów pierwszej potrzeby i sprzedaż ich na korzyść członków. Udział wynosi 1000 marek. Członek może posiadać dowolną ilość udziałów. Do zarządu należą: Dyrektor, Naczelnik stacji Stanisław Kędzierski, Zastępca, kierownik parowozu Antoni Anderst, Kontroler: pomocnik kolejowy Franciszek Jandy, zastępoa: pomocnik zwrotniczy, Stefan Goździecki, kasjer: konduktor Józef Franke, zastępca: robotnik torowy, Marcin Chwalisz, wszyscy w Grodzisku. Statut z dnia 13 sierpnia 1921 Oświadczenie woli w imieniu spółdzielni składają conajmniej dwaj członkowie zarządu, między nimi przynajmniej jeden z dyrektorów, przez to, że do firmy spółdzielni dołączą swe podpisy.

Grodzisk, dnia 24 grudnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 17 sierpnia 1921 r. wciągnięto:

„Krajowa Wytwórnia Łodzi „Flis" w Warszawie, spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie Marszałkowska 119. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanemi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakładanie i prowadzenie warsztatów budowy i naprawy różnego typu łodzi, kryp i wioseł oraz wszelkich przyrządów i przyborów wchodzących w zakres żeglarstwa rzecznego. Wysokość udziału 1000 mk. Udział może być wpłacony w równych ratach w ciągu 4 miesięcy od daty zadeklarowania. Do Zarządu wybrani zostali: inż. Leon Szedel, Aleksander Kozłowski, Emil Lucjan Migasiński, wszyscy w Warszawie. Czas trwania Swółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń Przegląd Poranny.

Zarząd składa się z trzech członków. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach, zaciąganych w imieniu Spółdzielni, powinny być umieszczane podpisy przynajmniej 2 członków, pod stemplem firmy, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysylanych w imieniu Spółdzielni.

Warszawa, dnia 17 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy Wydział IV.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

na dzień 10 listopada 1922 roku.

AKTYWA.	Marek	pol.		Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu według parytetu: a) złoto	33 668.251,63			
b) Srebro	44.182.255,30			
c) Bilon zagraniczny	1.268.161,87	79.118.668,80	+	156.458,96
2. Waluty zagraniczne w/g parytetu	280.984.864,91			
Różnica kurs. walut	6.800.066.081,94	7.081.050.946,85	—	4.227.900.673,80
3. Rachunki zagr. „Nostro" w/g parytetu	414.264.618,75			
Banki Niemieckie w/g parytetu	418.724.764,23			
Razem	832.989.382,98			
Różnica kursowa na r-kach zagr. „Nostro"	67.467.821.572,84	68.300.810.955,82	+	3.821.143.082,19
4. Portfel wekslowy		86.724.620.620,74	+	4.942.761.759,—
5. Pożyczki term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		29.096.003.802,38	+	2.519.530.915,65
6. Dług Skarbu Państwa		480.500.000.000,—	+	27.000.000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		6.734.548.640,42	—	2.543.097.689,67
8. Papiery własne		10.459.239.682,34	—	33.528.200,—
9. Inne Aktywa		64.035.911.666,43	+	8.486.206.964,31
Razem		753.011.304.983,78		

PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		11.331.996.993,71		bez zmiany
2. Obieg banknotów		602.808.954.822,50	+	22.836.185.397,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	37.125.837.780,86			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	3.509.820.802,77			
c) Inne rachunki	57.313.764.679,15	97.949.405.262,78	+	14.792.596.892,20
4. Inne Pasywa		40.920.947.904,79	+	2.336.490.327,44
Razem		753.011.304.983,78		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 140.037.379.73.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli; od lombardu pożyczek premjowych 7%.
" " 8% " lombardu papierów wartościowych.
" " 5½% " " pożyczek państwowych.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

na dzień 20 listopada 1922 roku.

AKTYWA:	Marek	pol.		Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu według parytetu a) Złoto	33.737.209,44			
b) Srebro	44.188.107,66			
c) Bilon zagraniczny	1.268.187,99	79.193.505,09	+	74.836,29
2. Waluty zagraniczne w/g parytetu	269.109.065,31			
Różnica kursowa walut	8.349.953.431,45	8.619.062.496,76	+	1.538.011.549,91
3. Rachunki Zagraniczne „Nostro" w/g parytetu	391.868.402,13			
Banki Niemieckie w/g parytetu	418.724.764,23			
Razem	810.593.515,73			
Różnica kursowa na rachunkach zagr. „Nostro"	74.279.933.515,73	75.090.526.682,09	+	6.789.715.726,27
4. Portfel wekslowy		96.586.461.464,97	+	9.861.840.844,23
5. Pożyczki: terminowe, towarowe, Otw. Kred. i ulgowe		37.352.448.586,48	+	8.256.444.784,10
6. Dług Skarbu Państwa		493.000.000.000,—	+	12.500.000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		8.300.233.293,68	+	1.565.684.653,26
8. Papiery własne		10.377.408.682,34	—	81.831.000,—
9. Inne aktywa		61.863.792.828,11	—	2.172.118.838,32
Razem		791.269.127.539,52		

PASYWA:				
1. Fundusz rezerwowy		11.331.996.993,71		bez zmiany
2. Obieg banknotów		619.149.692.392,50	+	16.340.737.570,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i wojskowe	42.223.265.087,01			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	3.547.988.661,—			
c) Inne rachunki	68.241.044.889,24	114.012.298.637,25	+	16.062.893.374,47
4. Inne pasywa		46.775.139.516,06	+	5.854.191.611,27
Razem		791.269.127.539,52		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 141.119.621,31.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli, a od lombardu pożyczek premjowych 7%.
" " 8% " lombardu papierów wartościowych.
" " 5½% " " pożyczek państwowych.

BILANS BANKU PRZEMYSŁOWCÓW POLSKICH

w dniu 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY

	Marki i fenigi	
Kasa:		
Gotowizna	14,168,709.43	
5% bilety skarbowe	53,605,000 —	67,773,709.43
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Poż.		27,722,698.73
Pozostałość w Pocztowej Kasie Oszczędności		1,160,768.69
Papiery procentowe kapitału zapasowego		7,000,000.—
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe	13,354,300.—	
b) akcje	6,371,765.—	19,726,065.—
Skup weksli		163,794,241.11
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezp papierami publ.	6,221,960.—	
b) zabezpieczone wekslami	201,272,922.09	
c) zabezp. innemi wartoś.	61,232,846. —	268,727,728.09
Pożyczki terminowe:		
a) zabezp. pap. publicz.	471,554.79	
b) zabezp. innemi wartoś.	144,370.49	615,925.28
Rachunki korespondentów (Loro):		
Korespondenci krajowi		9,950,283.22
Rachunki nasze u kopespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	5,946,654 91	
b) w bankach zagranicz.	9,685,121.43	15,631,776.34
Nieruchomości		6,546,000.—
Inkaso weksli		12,355,811.30
Różne rachunki		13,797,477 46
		614,802,484 65

STAN BIERNY.

	Marki i fenigi	
Kapitał zakładowy		100,000,000.—
Kapitał zapasowy ustawowy		13,519,054 52
Wkłady:		
a) terminowe	27,128,178 04	
b) rachunki czekowe	341,904,717.07	369,032,895.11
Redyskonto weksli		14,709,649.39
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	7,285,627.51	
b) korespondenci zagran.	1,785,000.—	9,070,627 51
Rachunki nasze u korespondentów Nostro):		
a) w bankach krajowych	35,480,019.	
b) w bankach zagran.	6,787,811.46	42,267,830.46
Procenty i prowizje dotyczące r. 1922		1,628,089.88
Różni za inkaso		12,460,501.30
Różne rachunki		27,909,836.48
Zysk za rok 1921		24,204,000.—
		614,802.484.65

Rachunek strat i zysków w dniu 31 grudnia 1921 r.

WINIEN.

	Marki i fenigi	
Procenty		7,554,400.01
Koszty handlowe		58,193,912.54
Amortyzacja:		
2% z wartości nieruch.	130,920.—	
20% z wartości ruchom.	501,994.49	632,914.49
Odpisano:		
Na straty		439,851.96
Czysty zysk		24,204,000.—
		91,025,079.—

MA.

	Mk. i fen.
Procenty	21.103,743.01
Prowizja i komisowe	59,536,014.18
Papiery publiczne:	
Procenty i różnica kursu	3,734,332.07
Weksle i waluty zagraniczne:	
Procenty i różnica kursu	6,358,503.71
Wpływ należności:	
Dawniej odpisanych na straty	292,486.03
	91,025,079 —

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Białostockiej Manufaktury pod firmą EUGENJUSZ BECKER i S-ka

za okres 1915 r. do 1921 r. włącznie.

Kasa	Mk.	568,018.14
Nieruchomości	„	1,058,106.70
Ruchomości i maszyny	„	2,906,316.28
Towary	„	40,951,440.30
Weksle	„	2,665,263.—
Dłużnicy	„	10,847,166.92
Papiery wartościowe	„	274,941 92
Opał	„	1,636,000.—
Stajnia	„	484,700.—
Sumy przechodnie	„	17,823.70
	Mk.	61,409,776 96

Kapitał akcyjny	Mk.	2,592,000.—
„ amortyzacyjny	„	1,330,882.64
„ zapasowy	„	309,951.36
„ do rozporządzenia akcjonarj.	„	259,200 —
Wierzyciele	„	25,294,375.54
Dywidenda z roku 1914	„	60,483 60
Pozostałość zysku z roku 1914	„	66,440.41
Rezerwa na pokrycie strat wojennych	„	31,496.443.41
	Mk.	61,409,776 96

Rachunek Zysków i Strat (Fabrykacji).

Wartość towarów w dn. 1/I 1915 r.	Mk.	1,059,034.43
Koszty fabrykacji i koszty handlowe	„	147,290,694.26
Na częściowe umorzenie bezpośrednich strat wojennych w myśl art. 13 ustawy z dn. 6/VII 1920 r.	„	31,496.443 41
	Mk.	179,846,172.10

Wartość remanentu w dn. 31/XII 1921 r.	Mk.	26,357,281.25
Sprzedaż towarów w okresie bilansow.	„	153,488,890.85
	Mk	179,846,172.10

Zamknięcie r-ków Lwowskiego Tow. Akc. Browarów we Lwowie za 24 rok oper. 1920—1921 a to od 1 października 1920 do 30 września 1921 r.

Rachunek bilansu

AKTYWA	Marki i fenigi			
Grunta				
przynależne do browarów .			2,548,909.05	
Budynki				
stan z roku 1919/1920 . . .		2,330,318.11		
odpis		49,001.11	2,281,317.—	
Urządzenie maszynowe				
stan z roku 1919/1920 . . .		1,218,344.14		
odpis		74,792.14	1,143,552.—	
Realności zamiejscowe				
Realność w Drohobyczu				
stan z rok 1919/1920 . . .	23,031.38			
przybyło	201.—	23,232.38		
odpis		521.38	22,711.—	
Magazyn kolejowy we Lwowie				
stan jak w roku 1919/1920 .			700.—	5,997,189.05
Beczki transportowe				
stan z roku 1919/20 . . .	234,194.33			
przybyło	192,691.80	426,886.13		
odpis		106,722.13	320,164.—	
Inwentarz żywy i martwy				
stan z roku 1919/1920. . .	717,965.41			
przybyło przez kupno . . .	483,951.79			
rezem . .	1,201,917.20			
Ubyło przez sprzedaż . . .	358,500 —	843,417.20		
odpis		72,842.20	770,575.—	
Inwentarz flaszkowni				
stan jak w roku ubiegłym .			700.—	1,091,439.—
Gotówka				
w kasie centralnej i kasach browarów				6,624,970.99
Papiery wartościowe				2,288,077 —
Zapasy				
piwo, chmiel, słód, jęczmień i różne materjały. . . .				124,326,025.88
Przedpłaty				
asekuracje, odsetki i t. d. .				1,601,908.15
Kapitał obrotowy				
w składach zamiejscowych (przedwoj.)				15,311.40
Zgłoszone pretensje za szkody inwazją rosyjską wyrządzone				450,559.40
do przeniesienia . .				142,395,480.87

PASYWA	Marki i fenigi			
Kapitał akcyjny				
16,000 sztuk akcji I i II em. po 500.—			8,000,000.—	
do tego w roku 1920/1921 16,000 sztuk akcji III em. po 500.—			8,000,000.—	16,000,000.—
32,000 sztuk akcji				
Fundusz rezerwowy				
zwyczajny		212,689.17		
Agio osiągnięto				
a) przy II emisji.	1,421,700.—			
b) przy III emisji	16,000,000.—	17,421,700.—	17,634,389.17	
Fundusze rezerwowe specjalne				
1) dla strat na wątpliwych pretensjach		630,000.—		
2) na pokrycie szkod w maszynach		210,000.—		
3) na pokrycie szkód w beczkach		70,000.—		
4) na pokrycie szkód w materjałach		35,000.—		
5) na koszty przejścia naszego przedsiębiorstwa ze stanu gospodarki wojennej do pokojowej . . .		355,000.—	1,300,000.—	18,934,389.17
Rezerwa podatkowa				
na podatki zarobkowe i inne				5,000,000.—
Kredytowany podatek od piwa rządowy				257,397.—
Wierzyciele				
różni				165,500,806.63
Kaucje				
bierne.				11,368,853.39
Dywidenda				
niepodjęta				70,351.35
Rachunek przejściowy				
różne zaległości				1,331,944.87
do przeniesienia . .				218,463,742.41

Rachunek bilansu

AKTYWA.	Marki i fenigi		
Z przeniesienia			142,395,480.87
Odbiorcy piwa na prowincji		1,481,367.98	
Dłużnicy w rach. pożyczkowym na hipotekach i akceptach			
1) we Lwowie	446,201.73		
2) na prowincji	143,693.85	589,895.58	
Magistrat miasta Lwowa za restytucję podatkową		11,665,895.02	
Depozyta i należytości w pocztowej Kasie Oszczędności		1,426,856.93	
Kaucje czynne w książeczkach wkładkowych Kasy Oszczędności		12,049.74	
Zaliczki dostawcom na produkta surowe, maszyny etc.		68,325,194.59	
Dłużnicy różni		8,210,695.80	91,711,955.54
			234,107,436.41

PASYWA.	Marki i fenigi	
Z przeniesienia		218,463,742.41
Czysty zysk w roku 1920/1921	15,610,045.84	
do tego saldo zysku z roku 1919/1920	33.648.16	15,643,694.—
		234,107,436.41

Bilans b. Wschodniej Spółki Przemysłowo-Handlowej „WESPEHAN", Sp. z ogr. odp. w Warszawie.

za czas od 8/IV 1921 r. do 1/I 1922 r.

AKTYWA.	Marki i fenigi	
Dłużnicy:		
a) różni	1,768,650.—	
b) rach. bież. w bankach	8,355.—	
c) awansy wypłacone robotnikom	333,207.—	2,110,212.—
Towary:		
a) drzewo opałowe 7000 pd. à 60 mk.	420,000.—	
b) podkłady dębowe 1000 szt. à 3,750 mk.	3,750,000.—	
c) klepka bindra 120 kóp à 5,000 mk.	600,000.—	
d) klepka memelska w Gdańsku	11,170,000.—	15,940,000.—
Ruchomość		76,920.—
		18,127,132.—

PASYWA.	Marki i fenigi	
Kapitał zakładowy		4,500,000.—
Wierzyciele:		
a) różni	11,650,034.—	
b) na rach. wekslowe w bankach	480,000.—	
c) niedopłaty	842,400.—	12,972,434.—
Danina państwowa		450,000.—
Zysk		204,698.—
		18,127,132.—

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.

STRATY.	
a) strata na akcjach Żyrardowskich	Mk. 380,570.—
b) strata na towarach drzewnych	„ 62,654.—
c) strata na drzewie opałowem	„ 751,008.—
Koszta handlowe	„ 624,992.—
Wypłacone procenty	„ 202,250.—
Amortyzacja	„ 100,000.—
Czysty zysk	„ 204,698.—
	Mk. 2,326,172.—

ZYSKI.	
Zysk na eksploatacji dębiny	Mk. 2,326,172.—
	Mk. 2,326,172.—

STAN RACHUNKÓW BANKU KUJAWSKIEGO W WŁOCŁAWKU, SPÓŁKA AKCYJNA

w dniu 30 kwietnia 1922 roku.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie		Mk. 11,240,185.42
Pozostałość w P. K. K. P.		„ 650,410.09
Pozostałość w P. K. O.		„ 42,393.80
Pieniądze zagraniczne		„ 418,219.32
Papiery %% własne:		
a) papiery państw. .	3,186,812.—	
b) papiery hip. i kom.	1,940,487.26	
c) akcje . . .	42,000.—	„ 5,169,299.26
Weksle zdyskontowane		„ 109,112,937.40
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezp. pap. publ.	8,289,398.—	
b) zabezp. wekslami.	51,273,863.11	
c) zabezp. in. wartoś.	2,644,857.—	„ 62,208,118.11
Pożyczki terminowe:		
a) zabezp. pap. publ.	8,337,534.—	
b) zabezp. in. wartoś.	141,384.—	„ 8,478,918.—
Rachunki korespondentów (Loro):		
Korespondenci krajowi . . .		„ 153,319,873.91
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):		
W bankach krajowych . . .		„ 6,820,670.09
Nieruchomości		„ 12,384,453.—
Koszty handlowe		„ 7,458,502.89
Inkaso weksli		„ 40,412,936.17
Różne rachunki		„ 8,555,748.36
		Mk. 427,272,665.82

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy		Mk. 50,000,000.—
Kapitał zapasowy ustawowy . . .		„ 3,919,300.—
Inne rezerwy		„ 2,136,923.—
Wkłady:		
a) terminowe . .	33,685,942.48	
b) rachunki czekowe	162,376,296.73	„ 196,062,239.21
Redyskonto weksli		„ 38,113,220.40
Rachunki korespondentów (Loro):		
Korespondenci krajowi . . .		„ 48,586,673.63
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):		
W bankach krajowych . . .		„ 20,154,573.23
Procent i prowizja		„ 17,538,630.58
Różni za inkaso		„ 40,412,936.17
Rachunek z oddziałem		„ 1,802,990.—
Różne rachunki		„ 8,545,179.60
		Mk. 427,272,665.82

RACHUNKI OTWARTEGO KREDYTU ZABEZPIECZONE WARTOŚCIAMI.

Towarami	Akcjami		Papierami wartość. zagr.		Walorami zagranicznemi				
	notowane na giełdzie	nienotowane na giełdzie	państwowe	prywatne	Rb.	Frs.	F.	Dol.	M. n.
1,612,389.—	—	7,594,835.—	—	—	—	—	—	—	—

POŻYCZKI TERMINOWE ZABEZPIECZONE INNYMI WARTOŚCIAMI.

Towarami	Akcjami		Papierami wartość. zagr.		Walorami zagranicznemi				
	notowane na giełdzie	nienotowane na giełdzie	państwowe	prywatne	Rb.	Frs.	F.	Dol.	M. n.
—	—	9,000,000.—	5,184.— premjówki rosyjskie	—	—	—	—	—	—

AKCJE NOTOWANE NA GIEŁDZIE.

Firma Spółki Akcyjnej	Wartość nominalna	Wartość bilansowa
Warszawska Fabryka Cukru . .	20,000.—	20,000.—

AKCJE NIENOTOWANE NA GIEŁDZIE.

Firma Spółki Akcyjnej	Wartość nominalna	Wartość bilansowa
Browar i Słodownia Sp. Akc. w Włocławku	9,000,000.—	6,000,000.—
Cukrownia „Dobre"	30,000.—	100,000.—

Kasa Poż. Przemysłowców Radomskich w Radomiu.

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY: Gotówka mk. 6,552,271.38, r-k przekazowy w Krajowej Kasie mk. 639,623.30, r-k w P. K. O. mk. 78,987.—, r-ki w bankach mk. 5,550.—, papiery %% mk. 611,427.91, pożyczki mk. 35,835,092.97, majątek mk. 90,736.38, sumy przechodnie mk. 1,996,100.58, strata w roku 1921 mk. 2,406.22. Ogółem mk. 45,812,195.74.

STAN BIERNY: Kapitał udziałowy mk. 3,799,945.66, kapitały zapasowe i inne mk. 485,996.54, wkłady oszczędnościowe mk. 41,000,733.56, sumy przechodnie mk. 525,519.98. Ogółem mk. 45,812,195.74.

Rachunek strat i zysków.

WINIEN: Procenty zapłacone mk. 1,498,800.80, koszty handlowe mk. 3,840,392.80, amortyzacja ruchomości mk. 270.28, strata na papierach %% mk. 107,583.53. Ogółem mk. 5,447,047.41.

MA: Procenty pobrane mk. 3,699,791.85, prowizje mk. 1,436,900.—, odzyskane należności mk. 34,183.50, różne wpływy mk. 273,765.84, strata mk. 2,406.22. Ogółem mk. 5,447,047.41.

BILANS TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO M. WARSZAWY

po dzień 31 marca 1922 r. włącznie.

AKTYWA.		Marki
Kasa		15,412,353.47
Rachunki przekazowe w bankach prywatnych		1,326,650.03
Papiery procentowe:		
a) nabyte z fund. kup. zasob.	16,565,501.69	
b) „ „ ruchomych	39,689,583.23	
c) „ „ specjalnych	937,817.58	57,192,902.50
Pożyczki na nieruchomości udzielone		398,635,864.34
Przedterminowe umorzenie pożyczek		86,258.69
Raty od pożyczek:		
a) zaległe	15,845,991.69	
b) prolongowane	130,056.19	15,976,047.88
Własność Towarzystwa:		
a) nieruchoma	1,906,195.72	
b) ruchoma	144,456.18	2,050,651.90
Inne aktywa		32,805,363.96
Razem		523,486,092.77
W Kasie Towarzystwa znajdują się:		
Listy Zastawne m. Warszawy w depozycie		42,922,980.—
Papiery procentowe własne		43,352,905.51
Inne depozyta		174,339,245.27
Ogółem		260,615,130.78

PASYWA.		Marki
Kapitał Zasobowy		19,437,010.24
Fundusze specjalne:		
a) na zasiłki emerytalne	162,822.29	
b) na umorzenie ruchom.	112,369.77	
c) Kasy Przezorności i Pomocy	1,091,898.81	1,367,090.87
Listy Zastawne w obiegu:		
a) 5%	296,512,920.—	
b) 4½%	102,207,744.—	398,720,664.—
Listy Zastawne wylosowane		29,253,528.—
Należność za kupony		31,183,174.26
Fundusz na zapłatę kuponów		10,051,790.04
Fundusz umorzenia		86,258 69
Otwarty kredyt		8,358,722.58
Inne pasywa		25,027,854.09
Razem		523,486,092 77

Bilans Spółki Akcyjnej Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny Fr. PULS

w Warszawie na dzień 1 stycznia 1922 roku.

AKTYWA.	
Kasa	1,248,499.50
Rachunki bieżące	15,081,621.78
Towary	36,720,197.—
Dłużnicy	43,029,505.20
Nieruchomości	11,350,662.38
	Mk. 107,430,485 86

PASYWA.	
Kapitały: zakładowy	54,000,000.—
zapasowy	7,326,373.55
amortyzacyjny	1,004,904.62
Wierzyciele	32,243,760.—
Zysk	12,855,447 69
	Mk. 107,430,485.86

Rachunek Strat i Zysków za dwudziesty pierwszy rok operacyjny 1921-y.

WINIEN.	
Koszty ogólne	102,131,752.11
Patenty-podatki	874,723.68
Amortyzacje	445,913.05
Zysk	12,855,447.69
	Mk. 116,307,836.53

MA.	
Rezerwa zysku z 1920 r.	50,271.10
Dochód brutto w 1921 r.	116,257,565.43
	Mk. 116,307,836.53

Zarząd Spółki Akcyjnej Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny Fr. PULS w Warszawie zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że stosownie do uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 2 maja r. b. dywidenda wypłacona będzie w kasie zarządu przy ulicy Wierzbowej 11 od dnia 10-go maja r. b. w następujący sposób:

za kupon pierwszej i drugiej emisji za 1921 rok po Mk. 180.—
za kupon trzeciej emisji za 1921 rok „ „ 135.—
za kupon czwartej emisji za 1921 rok „ „ 120.—

Bilans Księgarni i Składu Potrzeb Szkolnych Stow. Spółdziel. „OGNISKO" w Sandomierzu

na dzień 1 stycznia 1922 roku.

STAN CZYNNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 46,534.44
Remanent towarów po cenie zakupu	„ 1,309,147.—
Ruchomości	„ 21,592.86
Różni	„ 135,739.99
Dłużnicy	„ 3,642.36
	Mk. 1,516,656.65

STAN BIERNY.	
Różni	Mk. 1,036,922.08
Kapitał udziałowy	„ 114,314.60
Kapitał społeczny	„ 51,806.83
Kapitał specjalny	„ 3,940.—
Czysta nadwyżka	„ 309,673 14
	Mk. 1,516,656.65

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.	
Amortyzacja ruchomości	Mk. 2,399.20
Koszty handlowe	„ 449,445.31
Czysta nadwyżka	„ 309,673.14
	Mk. 761,517.65

MA.	
Pozostałość z roku 1920	Mk. 4,305.58
Zysk brutto na towarach	„ 753,319.07
Dywidenda od akcji „Naszego Sklepu"	„ 3,893.—
	Mk. 761,517.65

BILANSE
TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO m. ŁOMŻY
za lata 1919 i 1920.

AKTYWA	Na 1 stycznia 1920 r. Marki	f.	Na 1 stycznia 1921 r. Marki	f.
1. Kasa	62177	78	119480	96
2. Rachunki przekazowe i wnioski: w Kasie Przemysłowców	1513	23	54	02
3. Papiery procentowe: nabyte z funduszu kapitału zasobowego	28473	12	38473	12
4. Niezrealizowane kupony od papierów procentowych	7860	11	9523	12
5. Pożyczki udzielone na nieruchomości należące do stowarzyszonych	2230931	66	2131000	60
6 Terminowe umorzenia pożyczek	222850	27	145870	57
7. Przedterminowe	5054	07	5292	76
8. Raty zaległe	548319	76	481727	33
9. Korespondenci za opłacone kupony i listy zast. wylosowane	112002	84	23406	67
10. Kupony zdyskontowane	162	—	—	
11. Własność T-wa ruchoma	553	18	553	18
12. Zaliczenia i wydatki zwrotne	5448	02	3244	86
13. Podatek skarbowy 5%	2437	75	2073	02
" " 7½%	2083	68	19046	64
14. Wydatki bieżące	—	—	29688	96
	3247867	47	3009435	81

PASYWA	Na 1 stycznia 1920 r. Marki	f.	Na 1 stycznia 1921 r. Marki	f.
1. Kapitał zasobowy	50417	81	—	—
2. Fundusze specjalne: a) na deterjoracje ruchomości	165	95	221	27
b) Kasy Przezorności i Pomocy urzędników	10281	58	5166	57
3. Listy zastawne w obiegu 5%	2458836	—	2282040	—
4. Listy zast. wylosow. w obiegu	18576	—	140184	—
5. Należność za kupony	318583	87	298828	55
6. Fundusz na zapłatę kuponów	61756	17	61189	65
7. Fund. umorzenia terminowego	222859	26	145870	56
8. Fund. umorzenia przedterminowego (gotowizną)	5054	08	5292	76
9. Opłaty: a) na zwrot kosztów szacunków technicznych	8574	92	5240	77
b) depozyty z wypłat	755	68	755	68
10. Raty przedterminowe	821	58	945	35
11. Fundusze przechodnie	64896	26	63700	65
12. Różne wpływy	26297	31	—	—
	3247867	47	3009435	81

Depozyty w kasie Towarzystwa.

	Na 1/I-1920		Na 1/I-1921	
Listy zastawne m Łomży w depozycie	54540	—	39528	—
Listy zastawne przygotowane na pożyczki	1975109	40	1975109	40
Listy zastawne podlegające spaleniu	219780	—	286200	—
Kupony podlegające spaleniu	587116	10	732804	86
Dublikaty listów zastawnych wraz z kuponami	218376	—	207144	—
Listy zastawne m Łomży zakwestjonowane	2916	—	2916	—
Ogółem	3057837	50	3243702	26

Tow. Ubezpieczeń na życie „WARSOVIA", Sp. Akc.

BILANS na 31 grudnia 1921 roku.

Stan Czynny.

1. Kasa		4,156.60
2. Instytucje kredytowe		1,175,362.38
3. Papiery procentowe z kuponami bieżącemi		1,642,556.47
4. Pożyczki hipoteczne		150,000.—
5. Rezerwa składek od przyjętych reasekuracji zatrzymana przez T-wa reasekuracyjne		1,241,965.98
6. Dłużnicy:		
a) Oddziały Towarzystwa	3,478,499.46	
b) Towarzystwa Ubezpiecz.	33,858,650.10	
c) Inni dłużnicy	1,417,376 58	38,754,526.14
7. Rachunki do uregulowania		729,203.94
8. Akcje, stanowiące kaucje członków Rady Zarządzającej		150,000.—
9. Koszty organizacyjne, druków i ruchomości biurowych	5,775,817.15	
zamortyzowano	577,581.72	5,198,235.43
10. Zaległe składki		3,030,928.69
11. Strata		4,680,928.69
		56,757,698.93

Stan Bierny.

1. Kapitał zakładowy: Mk. 10,000,000.— na poczet którego wniesiono 50% czyli czyli po mk. 500		5,000,000.—
2. Fundusz organizacyjny		10,000,000.—
3. Rerwa składek od bieżących ubezpieczeń na ryzyku Towarzystwa		8,382,200.12
4. Fundusz na nieuregulowane szkody od ubezpieczonych na ryzyku Towarzystwa		370,551.10
5. Rezewa składek od oddanych reasekuracji, zatrzymana przez T-wo		19,134,924.92
6. Fundusz wojenny		795,155.64
7. Fundusz niezdolności do pracy		258,875.93
8. Opłata skarbowa: za rok sprawozdawczy	1,172,551.55	
wniesiono do Kasy Skarb.	1,006,519,75	166,031.80
9. Opłata na koszty Nadzoru Państwowego		27,230.80
10. Wierzyciele:		
a) Towarzystwa Ubezpiecz.	7,167,258.32	
b) Polska Kraj. Kasa Pożyczk.	1,200,000.—	
c) Inni wierzyciele	3,792,912 —	12,160,170.32
11. Zadatki		312.558.30
12. Kaucje w akcjach		150,000 —
		56,757,698.93

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Winien.

1. Strata z rachunku ubezpieczeń na życie	4,345,537 70
2. Umorz części koszt. organiz., druk. i ruch. biur.	577,581.72
3 Należny akcjonarjuszom % od fund. organizac.	329,000.—
4. Świadczenia na cele społeczne	100,000.—
	5,352,119.42

Ma.

1. Czysty dochód z majątkn	671,190.73
2. Strata	4,680,928.69
	5,352,119.42

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ „PRZEZORNOŚĆ"

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 r. (Przed podziałem zysków).

AKTYWA.	Mk. i fen.
1. Kasa, papier stemplowy i marki	425,543.32
2. Instytucje kredytowe	1,616,355.02
3. Papiery procentowe z kuponami bieżącemi (rach. Nr. 17)	9,588,702.57
4. Majątek nieruchomy	51,476,872.80
5. Pożyczki na zastaw papierów procent. (wyk. Nr. 3)	2,829.60
6. Pożyczki hypoteczne	1,496,800 —
7. Zaliczki na polisy	1,081,235.13
8. Rezerwa premij od ubezpieczeń na życie, zatrzymana przez Towarzystwa Reasekuracyjne	3,309,193.84
9. Dłużnicy	16,390,326.35
10. Przedwstępna organizacja działów elementarnych	6,631,766 30
11. Kooperatywa dla pracowników Towarzystwa	320,000.—
12. Papiery procentowe stanowiące kaucje	469,042.—
13. Wpływy roku sprawozdawczego w r. 1922	482,572.—
14. Wypłacono w roku sprawozdawczym wydatki za czas przyszły	224,264.—
	93,515,507.93

PASYWA.	Mk. i fen.
1. Kapitał Zakładowy	1,080,000 —
2. Kapitał Zasobowy	92,541.44
3. Fundusz zarezerwowany na powiększenie kap. zakładowego	10,530,000.—
4. Fundusz amortyzacyjny nieruchom. T-wa	163,009.41
5. Fundusz na różnicę kursu papierów procentowych	571,752.97
6. Rezerwa premji od bieżących ubezpieczeń	37,328,837.12
7. Fundusz na nieuregulowane szkody od ubezpieczeń na ryzyku T-wa	3,466,945.45
8. Rezerwa premij od oddanych reasekuracji, zatrzymana przez Towarzystwo	4,721,713.20
9. Niepodniesiona dywidenda akcjonarjuszów	21,999.60
10. Niepodniesiona dywiden. ubezpieczonych	33,590.58
11. Opłata na pokrycie kosztów nadzoru państwowego	22,681.36
12. Wierzyciele	32,847,784 16
13. Zadatki	235,100.—
14. Wpływy roku sprawozdawczego na rach. roku następnego	26,819.29
15. Wydatki do zaspokojenia	1,855,883.32
16. Kaucje	469,042.—
17. Kaucje ajentów i inne w gotowiźnie	14,737.94
18. Fundusz wieczysty imienia D-ra Dobrskiego	13,298.53
19. Fundusz wieczysty imienia S. Rotwanda	15,260.71
20. Czysty zysk na operacjach	4,510 85
	93,515,507.93

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.	Mk. i fen.
1. Strata z roku poprzedniego	3,016.06
2. Strata według rachunków ubezpieczeń	310,264.33
3. Odpisanie wątpliwych należności	35,158.24
4. Odpisanie wartości majątku ruchomego (druki)	679,665.40
5. Czysty zysk	4,510.85
	1,032,614.88

MA.	Mk. i fen.
1. Zysk według rachunków ubezpieczeń	834,661.28
2. Czysty dochód z majątku (część przypadająca na kapitał zakładowy	175,673.21
3. Inne zyski nieobjęte rachunkami specjalnemi wpływ wątpliwych należności	22,280.39
	1,032,614 88

Buchalter główny: Cezary Barchwic.
Dyrektor Zarządzający: Stanisław Srebrny.
Pom. Dyrektora Zarządzającego: Józef Zaleski.

Prezes Dyrekcji: Stanisław ks. Lubomirski.
Członkowie Dyrekcji: Samuel Dickstein, Piotr Drzewiecki, Kazimierz Natanson, Adam Piędzicki, Adam Ciągliński, Józef Evert, Henryk Karpiński, Karol Kozłowski, Andrzej Rotwand.

Bilans Tow. Akcyjnego Rzeźni Miejskich na dzień 31 grudnia 1921 r.

AKTYWA.	
Budynki, maszyny, instalacje oraz dom w Łodzi i Częstochowie	Mk. 4,515,550.—
	„ 47,070.—
Plac w Mińsku Litewskim	„ 2,601,107.92
Magazyny w Łodzi i Częstochowie	„ 174,866.—
Papiery procentowe	„ 1,811,160.—
Depozyty	„ 80,036.89
Gotowizna w kasach	„ 1,163,504.71
Dłużnicy	„ 20,778 04
Kupony od papier. procentowych	„ 416,472.16
Straty z lat poprzednich	
	Mk. 10,830,545 72

PASYWA.	
Kapitał Zakładowy	Mk. 2,808,000.—
„ Zapasowy	„ 148,571.—
„ Amortyzacyjny	„ 669,008.—
Amortyzacja domu w Łodzi	„ 67,783.—
Depozyty	„ 1,811,160.—
Dług na placu w Mińsku Litewsk.	„ 16,574.80
Niewypłacona dywidenda	„ 129.60
Wierzyciele	„ 5,309,319.32
	Mk. 10,830,545 72

Rachunek Strat i Zysków za 1921 rok.

STRATY.	
Straty z lat poprzednich	Mk. 663,667.—
Koszty eksploatacji i konserwacji rzeźni	„ 22,186,654.95
w Łodzi i Częstochowie	„ 559,830.47
Procenty	„ 737,875.38
Podatki	„ 247,194.84
Zysk	
	Mk. 24,395,222.64

ZYSKI.	
Dochody taryfowe z eksploatacji rzeźni w Łodzi i Częstochowie	Mk. 22,935,431.35
Dochody uboczne	„ 796,124.29
Straty z lat ubiegłych	„ 663,667.—
	Mk. 24,395,222.64

BANK KUJAWSKI W WŁOCŁAWKU, Spółka Akcyjna.

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi		STAN BIERNY.	Marki i fenigi	
Kasa		19,015,356.70	Kapitał zakładowy		50,000,000.—
R-k przekazowy w P. K. K. P.		10,855,891 59	Kapitał zasobowy		2,724,800.—
R-k przekazowy w P. K. O.		2,513.92	Kapitał amortyzacyjny		336,923.—
Waluty obce		107,961.—	Rachunki czekowe		167,238,337.56
Papiery publiczne własne		8,753,448.26	Wkłady terminowe		22,947,070.13
Skup weksli:			Redyskonto w Banku Państwa Rosyjskiego		437,871.40
a) w portfelu	75,439,251.—		Korespondenci:		
b) u korespondentów	1,700,000 —		Conti Lori		
c) zredyskontowane	437,871.40	77,577,122.40	a) sumy do dyspozycji korespondentów	30,625,457.27	
Rachunki otwartego kredytu		51,418,600.—	b) pozostałość weksli przyjętych do zainkasowania	8,597,483.17	
Pożyczki terminowe		11,155,472.—	Conti Nostri:		
Korespondenci:			Należność korespondentów	467,246 28	39,690,186.72
Conti Lori	89,827,500.62		Podatek państwowy		274,271.59
Conti Nostri:			Rachunek z oddziałem		394,700.—
a) sumy do dyspozycji	5,640,049.19		Sumy przechodnie		3,288,800.12
b) weksle przesłane do inkasa	2,107,526 17	97,575,075.98	Procenty dotyczące 1922 r.		1,602,504.—
Nieruchomości		11,230,773.—	Zysk za 1921 rok		11,944.541 42
Ruchomości		1,443,535.—			
Weksle inkasowe		6,489,957.—			
Sumy przechodnie		5,254,299 09			
		300,880,005 94			300,880,005.94

Podział zysku za 1921 rok.

Na kapitał zasobowy	Mk.	1,194,500.—
„ rezerwę specjalną	„	1,800,000.—
„ tantjemę dla Rady i Dyrekcji	„	1,925,000.—
„ tantjemę dla pracowników	„	1,925,000.—
Rezerwa na podatki	„	1,300,000.—
Rezerwa na bonifikatę 6% od opłat przedterminowych na akcję II emisji	„	185 114.—
Dywidenda 16%	„	3,000,000.—
Na cele społeczne	„	600,000.—
Przeniesiono na rok następny	„	14,927.42
	Mk.	11,944,541.42

Bilans Włocławskiego Tow. Pożyczkowo-Oszczędnościowego w dniu 31-XII 1921 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Kasa	Mk.	1,190,971.29	Udziały członków	Mk.	248,000.—
Rachunki bieżące w inst. rząd.	„	636.81	Lokacje terminowe	„	1,249,543.15
Rachunki bieżące w inst. pryw.	„	86,193.—	Wkłady oszczędnościowe	„	2,775,623.03
Akcje instytucji bankowych	„	23,150.—	Kapitał zasobowy	„	34,994.31
Pożyczki	„	3,120,900.—	Kapitał na kupno nieruchomości	„	9,957.20
Ruchomości	„	40,000.—	Sumy przechodnie	„	93,162,35
Papiery publiczne kap. zasob.	„	21,429.86	Zyski za 1921 r.	„	86,200.92
Pożyczka państwowa	„	14,200.—			
	Mk.	4,497.480.96		Mk.	4,497,480.96

Rachunek Strat i Zysków za 1921 rok.

WINIEN.			MA.		
Koszty administracji	Mk.	386,267.24	Procenty	Mk.	291,638.98
Procenty	„	71,778.17			
Amortyzacje	„	23,000.13	Różne dochody	„	275,607.48
Straty i zyski (czysty zysk)	„	86,200.92			
	Mk.	567,246.46		Mk	567,246 46

Wyciąg ze sprawozdania Zarządu Stowarzyszenia Spożywczego i kasy pożyczkowej „ZGODA“ za rok 1921.

STAN CZYNNY: Gotowizną w kasie mk. 211,061.01, ruchomości 63,310.—, nieruchomości 126,703.12, remanent po cenie kosztu 3,834,610.83, dłużnicy kasy pożyczkowej 31,668.60, inne należności 9,736,777.14.

STAN BIERNY: Udziały i wnioski mk. 1,207,010.84, fundusze zapasowy, rezerwowy i amortyzacyjny 257,370.41, wkładki oszczędn. 9,371,712.01, różni 1,793,898.12, czysta nadwyżka 1,374,319.32. Suma bilansu 14,004,130.70. Członków 1871. Obrót za rok 1921 — 219,096,734.95.

Bilans Towarzystwa Wzajemnego Kredytu w Mławie na dz. 1-go stycznia 1922 r.

AKTYWA.	Mk. i f.	Mk. i f.
Kasa (gotowizna)		773,466.53
Kasa w stemplach skarbowych		2,811.—
Rach. bieżący w B-ku Handl. Warsz. w/m.		357,658.—
Papiery % własne		93,062.50
Udziały w przedsiębiorstwach		518,380.10
Weksle skupione:		
w portfelu	8,647,000.—	
morator. niezwróc. z redyskonta i u korespondentów	21,778.38	
protestowane	14,218.05	8,682,996.43
Otwarte kredyty w r-ku bieżącym		35,691.—
Pożyczki terminowe		121,602.—
Korespondenci:		
conto nostro	98,700.—	
conto loro		98,700.—
Nieruchomość i ruchomości		60,819.51
Dłużnicy		172,576.69
Pieniądze zagraniczne	Rb. 4,324.—	15,441.85
Procenty wypłacone na 1922 r.		62,677.—
Sumy przechodnie		22,500.—
		11,018,382.61

PASYWA.	Mk. i f.	Mk. i f.
Kapitał udziałowy (10% wnioski członków)		1,650,227.60
Kapitał zapasowy		13,293.35
terminowe wkłady	6,394,614.49	
na rach. bieżący	1,512,440.75	7,907,055.24
Korespondenci:		
conto loro	273,978.13	273,978.13
Procenty pobrane na 1922 r.		76,690.20
Procenty nieodebrane od wkład. term.		64,895.11
Podatki skarbowe niezapłacone		23,663.64
Różni wierzyciele		166,646.96
Niewypłacone przekazy		702,695.—
Sumy przechodnie		15,788.70
Czysty zysk na 1/I 1922 r.		123,448.68
		11,018,382.61

Dokumenty inkasowe	Mk.	461,178.99
Zastawy	„	149,470.40
Zabezpieczenia otwart. kredytów	„	410,800.—
Depozyty	„	11,900.—
	Mk.	1,033,349.39

Towarzystwo Akcyjne Fabryk Sukna H. Landsberg w Tomaszowie Mazowieckim.

Przedsiębiorstwo z siedzibą w Tomaszowie Mazowieckim.

Sprawozdanie z 14-go okresu działalności Towarzystwa od 1 stycznia do 31 grudnia 1921 roku, zatwierdzone przez Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów Towarzystwa.

Ogólny przychód	Mk.	708,348,217.64
Ogólny rozchód	„	707,303,847.10
Czysty zysk za 1921 rok	Mk.	1,044,370.54

PODZIAŁ ZYSKÓW.

WINIEN.		
Na kapitał zapasowy	Mk.	100,000.—
10% na amortyzację maszyn	„	198,078.60
5% „ „ budynków	„	20,195.60
10% „ „ koni i wozów	„	52,957.10
Na rezerwę na opłatę podatku	„	275,000.—
„ dywidendę 15%	„	388,800.—
Do przeniesienia na 1922 r.	„	9,339.24
	Mk.	1,044,370.54

MA.		
Zysk za 1921 rok	Mk.	1,044,370.54
	Mk.	1,044,370.54

Bilans na 31 grudnia 1921 roku.

AKTYWA.		
Nieruchomości	Mk.	403,912.11
Maszyny	„	1,980,786.40
Konie i wozy	„	529,570.78
Kasa	„	1,028,249.61
Weksle	„	9,454,336.99
Papiery procentowe	„	1,346,324.77
Dewizy	„	478,870.62
Kupony	„	722.55
Wełna	„	54,214,344.02
Przędza	„	57,491,798.—
Towary	„	194,359,320.—
Farby	„	5,205,647.—
Oleina	„	2,884,000.—
Przetwory chemiczne	„	682,000.—
Węgiel i drzewo	„	1,260,000.—
Odbiorcy	„	57,228,563.61
Sumy przechodnie	„	93,060.74
Produkty dla robotników	„	3,996,117.60
Rekwizycje	„	561,287.92
	Mk.	393,210,912.72

PASYWA.				
Kapitał Zakładowy			Mk.	2,592,000.—
„ zapasowy	Mk.	240,935.24		
Dopisano za 1921 r.	„	100,000.—	„	340,935.24
Kapitał amortyzacyjny	Mk.	954,814.61		
Dopisano za 1921 r.	„	271,231.30	„	1,226,045.91
Akcepty			„	199,881,779.30
Rachunki bieżące			„	188,464,357.03
Podatek od robotników			„	33,256.—
Rezerwa na opłatę podatku			„	275,000.—
Dywidenda za 1921 rok 15%			„	388,800.—
Przeniesienie na 1922 r.			„	9,339.24
			Mk.	393,210,912.72

BILANS
SPÓŁKI AKCYJNEJ „PLANTA" W WARSZAWIE

na dzień 31 grudnia 1921 r.

Stan czynny:		Stan bierny:	
1. Gotowizna	648,222.59	1. Kapitał zakładowy	15,000,000.—
2. Nieruchomości	2,190,274 85	2. Kapitał zapasowy	1,171,133.57
3. Inwestycje i kanalizacja	605,974.—	3. Kapitał amortyzacyjny	164,616.63
4. Ruchomości	415,551.60	4. Banki	10,464,793 24
5. Maszyny	1,117,456.50	5. Wierzyciele	5,709,902.21
6. Towary	25,634,310.35	6. Papiery procentowe pod zastaw	1,600,000.—
7. Dłużnicy	9,642,832.18	7. Weksle	3,220,000.—
8. Banki	98,490.66	8. Nieodebrana dywidenda	69,187.50
9. Papiery procentowe	2,185,300.—	9. Sumy przechodnie	1,397.—
10. Weksle depozytowe	3,220,000.—	10. Zysk	8,357,382 58
	45,758,412.73		45,758,412.73

Rachunek Zysków i Strat.

1. Koszta handlowe	2,280,922.98	1. Pozostałość zysku z r. 1919/1920	57,781.33
2. Procenty	1,328,941.78	2. Dochód z fabrykacji	739,640.86
3. Prowizja	1,459,604 01	3. Zysk na towarach	21,133,400.76
4. Pensje	6,628,470.70		
5. Robocizna	1,296,922.20		
6. Remont nieruchomości	389,933.40		
7. Różne straty	188,645.30		
8. Zysk do podziału	8,357,382.58		
	21,930,822.95		21,930,822 95

Podział zysków.

Pozostałość z 1919/1920 r.		57,781.33	
Zysk		8,299,601.25	8,357,382,58

Stosownie do § 59 statutu spółki ulega potrąceniu:

5% na amortyzację nieruchomości od mk. 2,190,274.85	mk. 109,513,50		
20% na amortyzację ruchomości od mk. 415,551.60	„ 41,555.—		
10% na amortyzację maszyn od mk. 1,117,456.50	„ 111,746.—		
10% na amort. inwestycji i kanalizacji od mk. 605,974.—	„ 60,597.—	323,411.50	
5% na kapitał zapasowy		417,869.—	
Rezerwa na podatki		2,300,000.—	
6% dywidendy		655,000.—	
Wynagrodzenie Rady i Zarządu		1,398,331.—	
Gratyfikacja personelu		900,000.—	
20% superdywidendy		2,183,335.—	
Pozostałość na rachunku zysków		179,436.08	8,357,382.58

Towarzystwo Handlowe „POSTĘP", Spółka z ogr. odp.

Bilans Strat i Zysków za 1921 rok.

Gratyfikacja i rekompensata S. Goniszewskiemu za spłacone udziały stosownie do protokułu ogólnego zebrania z d. 16/II	Mk. 210,000.—		Za przeniesione ½ zadatku kooper. „Zjednoczone Wilno"	Mk. 9,440.—
Wypłacono Kłopotowskiej za niedostarczone ziemniaki	„ 10,200.—		Nadwyżka za sprzedaną wrzątnice	„ 1,490.—
Za sfałszowane 1,000 mk.	„ 1,000.—		Nadwyżka gotówki w kasie dnia 23/II 1921 r.	„ 21,690.54
Za skradzioną maszynę do pisania „Empire"	„ 12,000.—		Zysk z towarów brutto	„ 6,984,949.57
Koszty handlowe	„ 5,572,030.33			
10% umorzenia ruchomości od sumy 378,316.95	„ 37,831.70			
Strata na towarach komisowych	„ 18,666.10	Mk. 5,861,728.13		
Zysk za 1921 rok		„ 1,155,841.98		
		Mk. 7,017,570.11		Mk. 7,017,570.11

Bilans za 1921 rok.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa	Mk. 1,564.73	Różni	Mk. 16,650,260.50
Towary	„ 3,096,701.90	Sumy do wyliczenia	„ 10,989,830.—
Ruchomości	„ 378,316.95	Sumy przechodnie	„ 74,948.75
Różni	„ 11,016,993.75	Kapitał zakładowy	„ 5,000,000.—
Sumy do wyliczenia	„ 19,294,930.67	Umarzanie ruchomości	„ 42,751.70
Sumy przechodnie	„ 127,430.—	Kapitał zapasowy	„ 21,805.07
Kaucje	„ 19,500.—	Straty i zyski	„ 1,155,841.98
	Mk. 33,935,438.—		Mk. 33,935,438.—

BILANS SYNDYKATU ROLNICZEGO WARSZAWSKIEGO, Sp. Akc.

Centrali w Warszawie, 15 Filji i 6 Subfilji

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia (wł.) 1921 roku.

STAN CZYNNY.

Kasa	Mk.	32,493,855.04
Weksle w portfelu i w dyskoncie	„	64,664,042.89
Kaucje	„	2,149,985.—
Dłużnicy	„	569,022,732.85
Akcje. Udziały i papiery wartościowe	„	18,127,346.76
Nieruchomości	„	63,714,500.—
Ruchomości	„	11,046,200.—
Inwentarz żywy	„	2,022,000.—
Nasiona oleiste i towary wymienione (przejściowe)	„	296,926,104.17
Towary — wartość remanentów	„	556,817,000.—
Sumy przejściowe	„	13,092,926.98
	Mk.	1,630,076,693.69

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	73,555,000.—
Kapitał zapasowy	„	12,254,113.18
Kapitał amortyzacyjny	„	6,910,000.—
Rezerwa na należności wątpliwe	„	100,000.—
Rezerwa na podatki	„	6,370,000.—
Fundusz na budowę mieszkań dla pracowników	„	1,240,000.—
Fundusz asekuracyjny	„	1,276,000.—
Dywidenda za rok 1919 niepodniesiona	„	21,643.35
Kasa Przezorności, awanse pracowników i robotników	„	32,593,843.57
Banki	„	87,358,900.53
Wierzyciele	„	459,998,353.13
Akcepty	„	506,917,935.—
Nasiona oleiste i towary wymienione (przejściowo)	„	275,141,580.32
Sumy przejściowe	„	6,319,756.20
Straty i zyski roku 1921—zysk netto	„	160,019,568.41
	Mk	1,630,076,693.69

Rachunek Strat i Zysków

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia (wł.) 1921 roku.

Podatki i patenty	Mk.	5,880,196.77
Procenty	„	30,773,828.12
Różnica kursu na walutach zagranicz.	„	5,207,719.67
Koszty ogólne	„	339,960,054.24
Subsydja instytucjom społecznym	„	6,901,308.15
Fundusz do dyspozycji Zarządu, Dyrekcji i reprezentacyjny	„	2,321,653.60
Amortyzacja nieruchomości, ruchomości i inwentarza żywego	„	4,642,325.90
Odpisano z rachunków bieżących w 1921 r.	„	3,499,321.43
Rezerwa na należności wątpliwe — odpisano w 1921 r.	„	19,595.20
Zysk netto za rok 1921	„	160,019,568.41
	Mk.	559,225,571.49

Pozostałość z zysków z roku 1920	Mk	659.25
Zysk brutto za rok 1921	„	559,224,912.24
	Mk.	559,225,571.49

Bilans i rachunek strat i zysków zostały zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów Syndykatu Rolniczego Warszawskiego Sp. Akc. dnia 25 kwietnia 1922 r.

Rada Zarządzająca Syndykatu Rolniczego Warszawskiego Spółka Akcyjna podaje do wiadomości pp. akcjonarjuszów, że dywidenda i superdywidenda za rok 1921 w sumie Mk. 330.— od jednej akcji 1000-markowej za zwrotem kuponu Nr. 1 oraz premje od obrotów handlowych akcjonarjuszów ze Spółką wypłacane będą poczynając od dnia 30 czerwca 1922 roku przez Centralę w Warszawie, Kopernika 30, oraz następujące oddziały: w Garwolinie, Grodzisku, Grójcu, Kole, Kutnie, Łęczycy, Łomży, Łowiczu, Mińsku Mazowieckim, Płońsku, Pułtusku, Sochaczewie i Włocławku.

Bilans Towarzystwa Kredytowego m. Radomia za 1921 rok.

AKTYWA.

Kasa Towarzystwa	Mk.	259,158.19
Rachunki bieżące i lokacyjne	„	1,422,431.70
Papiery procentowe	„	635,008.17
Pożyczki na nieruchomości udzielone	„	29,648,379.88
Raty od pożyczek wydanych — zaległe	„	323,394.04
Korespondenci	„	34,720.02
Majątek ruchomy Towarzystwa	„	22,427.17
Podatek stemplowy od arkuszy kuponowych	„	27,801.14
Zaliczenia na nieruchomości poczynione	„	142,328.51
Podatek stemplowy od kuponów	„	43,760.74
Zrealizowane kupony od listów zastawowych	„	2,112.50
Niedobór 1921 roku	„	355,547.33
	Mk.	32,917,069.39

PASYWA.

Kapitał zapasowy	Mk.	519,184.41
Kapitały specjalne	„	84,922.15
Listy zastawne w obiegu	„	29,648,320.—
Listy zastawne, podlegające realizacji	„	343,116.—
Kupony podlegające opłacie	„	657,574.96
Fundusz na opłatę kuponów	„	753,972.93
Raty przedterminowo wniesione	„	46,791.61
Sumy przechodnie	„	443,100.47
Fundusz amortyzacyjny	„	3,086.23
Korespondenci	„	3,422.63
Wydatki na sporządzenie listów zastawnych i kuponów	„	413,578.—
	Mk	32,917,069.39

BILANS BANKU CENTRALNEGO DLA HANDLU, PRZEMYSŁU i ROLNICTWA

dnia 31 grudnia 1921 roku.

		Marki i fen.
Kasa w gotowiźnie		11,209,321.33
R-ek w Pol. Kraj. Kasie Pożyczkowej		8,916,514.60
R-ek w Pocztowej Kasie Oszczędności		427 027.11
Skup weksli		13,907,450.—
Papiery procentowe własne		30,580,336 25
Monety zagraniczne		5,800,862.70
R-ki otw. kredytu (on call)		35,871,435.10
R-ki korespondentów (Loro):		
a) krajowych	56,983,100.51	
b) zagranicznych	476,747.—	57,459,847.51
R-ki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	6,772,129.68	
b) w bankach zagranicznych	7,191,746.60	
c) weksle u korespondentów	2,323,860.—	16,287,736.28
Weksle inkasowe		3,138,270.—
R-ki z Oddziałami		491,137.20
R-ki przechodnie		10,416,259.10
		194,506,197.18

		Marki i fen.
Kapitał zakładowy: 20,000 akcji po 500 Mk.		10.000.000.—
Kapitał zasobowy		142,071.90
Kapitał zasobowy specjalny		27,753.70
Rachunki bieżące za okazaniem		33,556,443.—
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) krajowych	959,066.75	
b) zagranicznych	13,945,500.—	
c) waksli do zrealizowania	4,162,130.—	19,066,696.75
R-ki nasze u korespondentów (Nostro):		
w bankach krajowych		74,577,543.27
Redyskonto		12,242,650.—
Należności skarbowe		150,689.54
Procenty pobrane za 1922 r.		70.497.90
Dywidenda niepodniesiona		160,735.—
Rachunki przechodnie		38,541,241.24
Zysk za 1921 rok		5,969,874.88
		194,506,197.18

RACHUNEK STRAT i ZYSKÓW

za 1921 rok.

Koszty handlowe: pensje, opał, światło, porto, druki, materjały piśmienne i inne	14,456,876.47	
ofiary i składki	455,419.—	14,912,295.47
Podatki: zapłacono		499,799.80
Amortyzacja: ruchomości — 5 % od sumy Mk. 163.935.—		8,197.—
Procenty:		
od weksli redyskontowanych	501,745.25	
od r-ków korespondentów	1,215,596.55	
od r-ków bieżących	641,909.76	2,359,251.56
Czysty zysk: za 1921 rok	5,969,337.83	
Pozostałość z roku 1920	537.05	5,969,874.88
		23,749,418.71

Pozostałość z 1920 r.		537.05
Procenty:		
od weksli zdyskontowanych	805,583.45	
od r-ków korespondentów	1,486,959.56	
od r-ków „on call"	1,098,016.91	
różne	109,752.61	3,500,312.53
Prowizja od różnych operacji		6,249,276.02
Różnice kursowe:		
na Monetach Zagranicznych	1,770,115.35	
na Dewizach i rachunkach korespondentów zagraniczn.	3,843,247.91	5,613,363.26
Papiery publiczne: zysk		6,294,993.80
Oddział miejski: zysk		2,090,936.05
		23,749,418.71

STAN RACHUNKÓW BANKU CENTRALNEGO

po dzień 30 kwietnia 1922 r.

STAN CZYNNY:

Gotowizna w kasie		5,040,291.84
Pozostałość w Polsk. Kraj. Kasie pożyczk.		23,037,835.62
Pozostałość w Poczt. Kasie Oszczędności		45,285.81
Pieniądze zagraniczne		702,598.95
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe	773,688.75	
b) papiery hipot. i komun.	2,204.48	
c) akcje (wzór B. i C.)	16,740,431.75	17,516,324.98
Weksle zdyskontowane		32,055,382.—
Rachunki otwartego kredytu		
a) zapezpiecz. papier. publ.	286,204.—	
b) zabezpiecz. wekslami	3,500,000.—	
c) zabezpiecz. innemi wartościami (wzór D)	10,465,165.59	14,251,405 59
Rachunki korespondentów (Loro)		
a) korespondenci krajowi	60,284,371.90	
b) korespondenci zagran.	550,352.—	60,834,723.90
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)		
a) w bankach krajowych	59,157,191.—	
b) w bankach zagraniczn.	61,072,861.98	120,230,052.98
Nieruchomości		75,501,000.—
Koszty handlowe		22,249,802 11
Inkaso weksli		7,062,370.—
Różne rachunki		44,943 360 25
		423,470,434.03

STAN BIERNY:

Kapitał zakładowy		70,000,000.—
Kapitał zapasowy ustawowy		54,440,538.80
Inne rezerwy		977,753.70
Wkłady: rachunki czekowe		22,399,894.11
Redyskonto weksli		15,746,052.—
Rachunki korespondentów (Loro)		
a) korespondenci krajowi	32,616,641.75	
b) korespond. zagraniczni	47,330,777.—	79,947,418.75
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro)		
a) w bankach krajowych	72,084,570.25	
b) w bankach zagraniczn.	47,327,669.30	119,412,239.55
Procenty i prowizje		6,202,054.32
Różni za inkaso		10,911,370.—
Rachunki z oddziałami		3,498,879.10
Różne rachunki		39,934,233.70
		423,470,434.03

SPRAWOZDANIE I BILANS

Tow. Akcyjnego Fabryki Wyrobów Żelaznych WŁADYSŁAW GOSTYŃSKI i S-ka

za rok operacyjny 1920-21 t. j. za czas od 1/IV-1920 do 31/III-1921 r. włącznie.

STAN CZYNNY.

Place	Mk.	892,427.96
Budynki	„	460,927.15
Maszyny i instalacje	„	1,063,379.38
Ruchomości i narzędzia	„	1,021,263.54
Kasa	„	656,811.53
Papiery procentowe	„	504,106.16
Wyroby gotowe i półgotowe	„	3,064,828.—
Materjały fabrykac. i pomoc	„	4,900,437.—
Dłużnicy	„	2,595,519.87
Kaucje	„	4,120,316.98
Kaucje członków zarządu	„	64,800.—
Kapitał zasobowy w Tow. Kredyt. m. Warszawy	„	8,640.—
Artykuły żywnościowe	„	10,380.—
Straty wojenne zarejestrowane	„	91,199.67
	Mk.	19,455,037.24

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	648,000.—
„ amortyzacyjny	„	539,990.39
Wierzyciele	„	9,959,448.68
Akcepty	„	5,458,914.91
Depozyty członków zarządu	„	64,800.—
Nieodebrana dywidenda	„	529.20
Rezerwa na podatki	„	43,423.40
Wydatki do spełnienia za 1920—21 r.	„	2,153,420.—
Zysk	„	586,510.66
	Mk.	19,455,037.24

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

WINIEN.

Za spisane na straty z lat poprzednich	Mk.	728,538.09
Za straty na artykułach żywn. i in., sprowadzonych dla pracow.	„	74,102.10
Wynagrodzenie zarządu	„	1,001,500.—
Wynagrodzenie personelu technicznego i biurowego	„	2,599,662.25
Procenty	„	514,074.96
Podatki	„	80,173.75
Koszty handlowe	„	281,529.99
Zysk	„	586,510.66
	Mk.	5,909,353.70

MA.

Zysk z wynajmu składu	Mk.	17,000.
Zysk na różnicy kursu przy zamianie rubli	„	12,527.74
Zysk brutto na produkcji za 1920-21 r.	„	5,879,825.96
	Mk.	5,909,353.70

PODZIAŁ ZYSKU.

Na kapitał zapasowy ustawowy 5%	Mk.	29,325.—
„ amortyzację (5% i 10% wartości maszyn ruch. i nieruch.)	„	276,129.61
„ dywidendę w stosunku 50 mk. od akcji	„	150,000.—
„ cele dobroczynne	„	100,000.—
Przeniesiono na rok następny	„	31,056.05
	Mk.	586,510.66

Bilans firmy M. LIPSKI, Spółka z ogr. odp. w Częstochowie

od 1-go sierpnia do 31-go grudnia 1921 roku.

Rachunek kasy	Mk.	172,623.15
„ dłużników	„	17,152,056.19
„ towarów	„	7,742,491.—
„ dewiz zagranicznych	„	95,136.—
„ lasów	„	3,459,751.—
„ kartofli	„	231,966.—
„ papierów publicznych	„	179,880.98
	Mk.	29,033,904.32

Rachunek wierzycieli	Mk.	26,861,445.57
„ kapitału	„	1,000,000.—
„ zysków i strat	„	1,172,458.75
	Mk.	29,033,904.32

Rachunek Zysków i Strat.

Rachunek kosztów handlowych	Mk.	280,959.50
„ porterji i depesz	„	34,439.—
„ pensji	„	2,366,906.—
„ kosztów podróży	„	311,048.—
„ podatków	„	7,900.—
„ procentów	„	371,021.15
„ zysków i strat	„	1,172,458.75
	Mk.	4,544,732.40

Rachunek towarów	Mk.	3,633,018.90
„ lasów	„	667,313.50
„ celluloidu	„	244,400.—
	Mk.	4,544,732.40

Warszawsko-Łódzkie Towarzystwo Handlowe, Spółka Akcyjna.

BILANS na 31 grudnia 1921 roku.

Rachunek		Saldo	Rachunek		Saldo
Kasa	Mk.	524,457.64	Kapitał zakładowy	Mk.	25,000,000.—
Papiery procentowe	„	4,326,375.—	Banki i kredytorzy	„	79,942,075.88
Nieruchomości	„	31,980,780.—	Dostawcy	„	17,954,010.37
Ruchomości	„	279,775.—	Akcepty	„	10,000,000.—
Udział w Tow. Textum	„	2,000,000.—	Rachunek centrali	„	18,600,767.96
Banki i kredytorzy	„	752,541.75	Czysty zysk	„	45,018,263.80
Dostawcy	„	885,141.83			
Odbiorcy	„	25,140,968.52			
Towary	„	92,614,434.75			
Towary komisowe	„	7,245,361.70			
Oddział w Łodzi	„	18,600,767.96			
Weksle oddane do inkasa	„	9,181.109.—			
Sumy przechodnie	„	2,983,404.86			
	Mk.	196,515,118.01		Mk.	196,515,118.01

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Koszty prowadzenia interesu	Mk.	55,968,922.01	Zysk ogólny	Mk.	100,987,185.81
Czysy zysk	„	45,018,263.80			
	Mk.	100,987,185.81		Mk.	100,987,185.81

PODZIAŁ ZYSKU.

Rezerwa na podatki	Mk.	12,000,000.—
Tantjema dla dyrekcji	„	3,962,190.80
5% na kapitał zapasowy	„	1,452,803.—
100% dywidendy dla pp. akcjonarjuszów	„	25,000,000.—
Ofiary na cele ogólno-społeczne	„	2,500,000.—
Pozostałość zysku do przeniesienia na rok 1922	„	103,270.—
	Mk.	45,018,263.80

Biuro Techniczne Inż. E. BŁĘDOWSKI, S. BIAŁOWIEJSKI i S-ka, Sp. z ogr. odp., Warszawa, Żórawia 27.

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Gotówka w kasie i w bankach	Mk.	53,683.—	Kapitał zakładowy	Mk.	1,000,000.—
Kaucje	„	10,525.—	„ obrotowy	„	1,514,000.—
5% Pożyczka Państwowa Długoterminowa	„	51,000.—	Wierzyciele	„	685,732.—
4% „ „ Premjowa	„	1,000.—	R-ki udziałowców	„	1,244,436.10
Materjały techniczne	„	1,289,418.—	Czysty zysk	„	1,078,667.52
Motory	„	610,200.—			
Narzędzia	„	36,480.—			
Ruchomości	„	24,120.—			
Wartość firmy	„	100,000.—			
Dłużnicy	„	3,217,666.70			
R-ki udziałowców	„	128,742.92			
	Mk.	5,522,835.62		Mk.	5,522,835.62

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.			MA.		
R-k narzędzia	Mk.	9,125.20	Przeniesiono z r. 1920	Mk.	353.87
„ ruchomości	„	2,679.—	Różni	„	4,900.—
„ wartość firmy	„	25,000.—	Materjały techniczne	„	2,246,051.95
„ warsztat	„	218,000.—	Motory	„	1,440,186.—
„ koszty handlowe	„	3,167,000.60	Montaż	„	1,160,055.40
„ sumy przechodnie	„	18,709.70			
„ procenty	„	133,084.50			
„ prowizje	„	7,900.—			
„ różni	„	191,380.70			
„ czysty zysk	„	1,078,667.52			
	Mk.	4,851,547.22		Mk.	4,851,547.22

Podział zysku.

Rezerwa na podatki	Mk.	312.900.—
20% dywidendy	„	484,411.—
Kapitał zasobowy	„	100 000.—
Tantjema dla zarządu	„	181,000.—
Przenosi się na rok 1922	„	356 52
	Mk.	1,078,667 52

BILANS

Spółki Akcyjnej

„Warszawska Fabryka Biszkoptów Stanisław Fuchs”

na dzień 31 grudnia 1920 r.

za rok operacyjny 1920.

AKTYWA:		Mk.
Kasa		93389.25
Koszta organizacyjne		42112.80
Dłużnicy		483326.55
Nieruchomość		1917401.22
Ruchomości		1891227.43
Towary		1419412.50
Depozyty		440000.—
		6286869.75

PASYWA:		
Kapitał akcyjny		3000000.—
Kapitał zapasowy		9841.—
Wierzyciele		3143099.45
Sumy przechodnie		11390.26
R-k Doch. i Wydat. Nier.:		
Wpłata na rok 1921		6250.—
Ofiary — wpływy		3653.—
Podatki — potrącenia		1102.80
Depozyty Członków Zarządu		90000.—
Zysk z 1919 r.	8186.17	
„ „ 1920 r.	„13347.07”	21533.24
		6286869.75

Rachunek Strat i Zysków.

DEBET:		
Opał		540656.54
Światło		2740.80
Opakowanie		286209.—
Robocizna		824682.57
Koszty handlowe		513719.66
Zysk za 1919 r.	8186.17	
Zysk w 1920 r.	„13347.07”	21533.24
		2189541.81

KREDYT:	
Zysk za 1919 rok	8186.17
Zysk brutto z produkcji	2161068.11
Zysk z nieruchomości	20287.53
	2189541.81

Bilans na dn. 31 grudnia 1921 r.

za rok operacyjny 1921.

AKTYWA:	
Kasa	10373.99
Dłużnicy	2155545.88
Nieruchomości	2078956.92
Ruchomości	4359261.19
Towary	13840259.22
Depozyty	840000.—
	23284397.20

PASYWA:	
Kapitał akcyjny	7500000.—
Kapitał zapas.	318521.44
Wierzyciele	3482154.04
Akcepta	5000000.—
Sumy przechodnie	1394252.60
Depozyty	90000.—
Zysk w 1921 r.	5499469.12
	23284397.20

Rachunek Strat i Zysków.

DEBET.	
Koszta organizacyjne	42212.80
Opał	2743250.03
Światło	183802.96
Opakowanie	2694107.20
Smary	41635.—
Strata przepisana z R-ku Doch i Wyd. Nier.	83297.92
Drobne remonty	656559.44
Koszty handlowe	20766272.83
Zysk za 1921 rok	5499469.12
	32710607.30

KREDYT:	
Zysk brutto z produkcji	32710607.30
	32710607.30

Podział Zysków.

Amortyzacja	539873.95
Rezerwa na podatki skarbowe	1864949.40
10% na kapitał zapasowy	309464.60
Dla Zarządu	633295.35
Na dywidendę	
30% od akcji I-ej i II-ej emisji i 15% od akcji III-ej emisji	1575000.—
Na kapitał samoasekuracyjny	576885.82
	5499469.12

SPÓŁKA AKCYJNA

Parowej Fabryki Dachówek Żłobionych „PUSTELNIK”

Zarząd w Warszawie ul. Królewska Nr 8.

Wyciąg ze sprawozdania za 1921 rok z działalności Spółki.

Rachunek strat i zysków za 1921 rok.

Debet.	
1. Koszta fabrykacji	82013136.31
2. Koszta administracji i inne	7976128.58
Zysk brutto	19806855.14
Mk.	109796120.03

Credit.	
1. Dochód z fabrykacji 1921 r.	99618120.81
2. Dochody różne	10177999.22
Mk.	109796120.03

Bilans w dn. 31 grudnia 1921 r.

Stan czynny.	
1. Nieruchomości i ruchomości	39037064.71
2. Kasa w Zarządzie i w fabrykach	1462968.67
3. Dłużnicy	19195998.29
4. Papiery wartościowe	5000000.—
5. Waluty obce	905.10
6. Depozyty	2828000.—
7. Remanenty	26380021.65
8. Straty wojenne	117861.36
M.	94022819.78

Stan bierny:	
1. Kapitał zakładowy	33000000.—
2. Kapitał amortyzacyjny	1875575.45
3. Kapitał zasobowy	418242.25
4. Rachunki bieżące w bankach	14449030.—
5. Wierzyciele	21351090.04
6. Fundusz z kar robotników	4688.74
7. Fundusz strat wojennych	117861.36
8. Fundusz asekuracyjny	168789.25
9. Akcje kaucyjne i na przechowanie	2828000.—
10. Pozostałość zysku z r. 1920	2687.55
Zysk z roku 1921	19806855.14
Mk.	94022819.78

Podział Zysków.

Podatek od zysku	1700000.—
Odliczenie na kapitał amortyzacyjny	1446910.43
„ „ „ zasobowy	832497.23
Tantjemy i gratyfikacje	4910000.—
Dywidenda po 330 mk od akcji 1000-markowej	10890000.—
Pozostałość na rok 1922	30135.03
Mk.	19809542.69
Pozostałość zysku z r. 1920	2687.55
Mk.	19806855.14

Bilans Towarzystwa Oszczędn.-Pożyczkowego w Koninie w d. 31/XII-1919.

Stan czynny.	Mk.	Stan bierny.	Mk.
Udziały	294704.47	Gotówka	327268.24
Rezerwy	115493.36	Lokaty	1265707.08
Wkłady	3311999.19	Papiery procent.	994532.—
Długi	1018129.02	Pożyczki	2227084.01
Sumy przech.	62290.75	Nieruchomości	51008.44
Zyski	63515.93	Ruchomości	532.95
	4866132.72		4866132.72

O G Ł O S Z E N I E.

Polecamy prowadzącemu rejestra handlowe ażeby w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Hospodarsko-torhowelna Spiłka” stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Sądowej Wiszni wpisał, że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia w dniu 31/5 1922 r. przeprowadzonym uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia. — Na likwidatorów wybrano: Włodzimierza Strusiewicza, Iwana Jaremizyszyna i Michała Kłosa, którzy firmę podpisywać będą. — Wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych praw.

Przemyśl, 29 lipca 1922 r.

Sąd Okręgowy O. IV.

Likwidacja Jeziornskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Jeziornie.

Komisja likwidacyjna Jeziornskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Jeziornie, stosownie do art. 76 ustawy o spółdzielniach podaje do wiadomości członków Towarzystwa i osób zainteresowanych, że wskutek likwidacji rzeczonego Towarzystwa z mocy uchwał dwuch walnych zebrań w dn. 20 marca i 3 kwietnia r. b., zgłoszone zostało rozwiązanie Towarzystwa do rejestru. W związku z powyższem Komisja likwidacyjna wzywa wierzycieli Towarzystwa do zgłaszania swych pretensji, a dłużników do regulowania zaciągniętych względem Towarzystwa zobowiązań.

Komisja Likwidacyjna Warszawskiej Kooperatywy Mieszkaniowej.

Zawiadamia Członków, iż dnia 27 grudnia 1922 r. o godzinie 11 rano, w lokalu Kasy Staromiejskiej (**Stare Miasto Nr. 38**), odbędzie się Ogólne Zebranie Członków Kooperatywy w pierwszym terminie.

W razie nieprzybycia dostatecznej ilości Członków, odbędzie się Ogólne Zebranie w drugim terminie tego samego dnia, w tym samym lokalu i z tym samym porządkiem dziennym, o godzinie 6-tej popołudniu, prawomocne bez względu na ilość obecnych Członków.

Komisja Likwidacyjna.

P o r z ą d e k d z i e n n y:

1. Odczytanie protokułu z poprzedniego Zebrania.
2. Sprawozdanie Komisji Likwidacyjnej.
3. Zmiana decyzji Ogólnego Zebrania z dn. 18 września r. b.
4. Projekt reorganizacji Kooperatywy.
5. Wolne wnioski.

Zarząd Łódzkiej Akcyjnej Spółki Ubezpieczeń „P A X”,

ma zaszczyt zawiadomić pp. pp. akcjonarjuszów, że w czwartek dnia 11 stycznia 1923 roku, o godzinie 5-ej po południu odbędzie się Walne Nadzwyczajne Zebranie Akcjonarjuszów w lokalu Towarzystwa w Łodzi przy ul. Wólczańskiej Nr. 18.

P o r z ą d e k d z i e n n y:

1. Wybór przewodniczącego,
2. Otwarcie nowych działów ubezpieczeń,
3. Ubezpieczenia transportów i od wypadków,
4. Powiększenie kapitału zakładowego.
5. Zmiana statutu.

Gdyby w pierwszym terminie Walne Nadzwyczajne Zebranie nie doszło do skutku, to następne w drugim terminie odbędzie się w dniu 25 stycznia 1923 r. o g. 5-ej po poł. w tymże lokalu i będzie prawomocne bez względu na ilość akcjonarjuszów.

Zarząd.

ZGUBIONO KONCESJĘ na detaliczną sprzedaż wyrobów tytuniowych na imię Nusyna Dawida Gottlieba w Radomiu przy ulicy Warszawskiej Nr. 2, wydaną przez Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Radomiu.

ZARZĄD TOWARZYSTWA AKCYJNEGO „BERGSZLOS” w Równem

zawiadamia niniejszem pp. akcjonarjuszów, że dniu 22-go grudnia 1922 r. o godz. 5-ej popołudniu w lokalu Zarządu (Szosowa Nr. 157, d. T-wa) odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów z następującym porządkiem dziennym obrad:

1. Zmiana statutu
2. Zmiana kapitału akcyjnego
3. Wolne wnioski.

W razie nieprzybycia przepisanej ustawą liczby akcjonarjuszów, zebranie odbędzie się w dniu 28 grudnia 1922 r. o godzinie 6-ej popołudniu w lokalu Zarządu T-wa, przyczem ostatnie walne zebranie będzie prawomocnem, a uchwały jego obowiązujące, bez względu na ilość przybyłych na zgromadzenie akcjonarjuszów.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 19528, 13/XII 1922.